

مۇقەددەس كىتاب

ساموئىل

بىرىنچى قىسىم

سامۇئىل بىرىنچى قىسىم

مۇقەددەس كىتاب - كونا ئەھدە
(تەۋرات، زەبۇر ۋە پەيغەمبەرلەر)

9-قىسىم

1950-يىلىدىكى «مۇقەددەس كىتاب» نىڭ
ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى ھازىرقى زامان
ئۇيغۇر تىلىغا ئۆزگەرتىلدى

2013

دەسلەپكى نۇسخا

www.dunyaningnuri.com

سامۇئىل

بىرىنچى قىسىم

ھانانىڭ دۇئا قىلىشى

1 ¹ ئەفرائىم تاغلىرىدىكى راماتايىم-زوفىم ئەلقانا ئىسىملىق بىر ئەفرائىمى ئادەم بار ئىدى. ئۇ ئۆزى يەروخامنىڭ ئوغلى ئىدى. يەروخام ئېلىھۇنىڭ ئوغلى، ئېلىھۇ توخۇنىڭ ئوغلى ۋە توخۇ زۇفنىڭ ئوغلى ئىدى. ² ئەلقانا بولسا ئۇنىڭ ئىككى خوتۇنى بار ئىدى. بىرىنىڭ ئىسمى ھاننا ۋە يەنە بىرىنىڭ ئىسمى پەنىنا ئىدى. پەنىنانىڭ بالىلىرى بار ئىدى، لېكىن ھاننانىڭ بالىلىرى يوق ئىدى. ³ بۇ ئادەم ئۆزى يىلدىن-يىلغا ئۆز شەھىرىدىن ساماۋى قوشۇنلارنىڭ سەردارى بولغان خۇداۋەندىگە سەجدە قىلىپ، قۇربانلىق كەلتۈرگىلى شىلوھقا چىقاتتى. ئاندا ئېلىنىڭ خوفنى بىلەن پىنخاس دېگەن ئىككى ئوغلى خۇداۋەندىنىڭ كاھىنلىرى ئىدى. ⁴ تايىن ۋاقىتتا ئەلقانا قۇربانلىق قىلىپ، ئۆز خوتۇنى پەنىنا بىلەن ئۇنىڭ ھەممە ئوغۇل-قىزلىرىنىڭ ھەربىرىگە ئۆز تېگىشلىكىنى بېرەتتى. ⁵ ئەمما ھاننانا ئىككى ھەسسە بېرەتتى، چۈنكى ھاننانا ئامراق ئىدى. لېكىن خۇداۋەندە ئۇنى تۇغماس قىلغانىدى. ⁶ ئەمما ئېرىنىڭ يەنە بىر خوتۇنى ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرگىلى خالاپ، خۇداۋەندە ئۇنى تۇغماس قىلغىنى ئۈچۈن ئۇنى تېرىكتۈرەتتى.

⁷ بۇ ئىش بولسا يىلدىن-يىلغا ۋەقە بولۇپ، ھەرقاچان ھاننا خۇداۋەندىنىڭ بەيتىگە چىقسا، پەنىنا ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرگەچ، ئۇ يىغلاپ ھېچنېمە يېمەيتتى. ⁸ بۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئېرى ئەلقانا ئۇنىڭغا ئېيتتىكى: «ئەي ھاننا، نېمىشقا يىغلايسەن؟ نېمىشقا ھېچنېمە يېمەيسەن، نېمىشقا كۆڭلۈڭ غەمكىن تۇرىدۇ؟ مەن ساڭا ئون ئوغۇلدىن ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟»

⁹ ئۇلار شىلوھتا تائام يەپ-ئىچكەندىن كېيىن، ئېلى دېگەن كاھىن خۇداۋەندىنىڭ بەيتىنىڭ ئىشىكىدىكى بىر كۇرسىدا ئولتۇرغىنىدا ھاننا قوپۇپ بېرىپ، ¹⁰ جان ئاچچىقىدا خۇداۋەندىگە دۇئا قىلىپ، تولا يىغلاپ، ¹¹ ۋەدە قىلىپ ئېيتتىكى: «ئەي ساماۋى قوشۇنلارنىڭ سەردارى بولغان خۇداۋەندە، ئەگەر دېدىڭىزنىڭ دەردىگە قاراپ مېنى ياد قىلىپ، دېدىڭىزنى ئۇنتۇماي، دېدىڭىزگە بىر ئوغۇل بالا بەرسەڭ، ئۇنى پۈتۈن ئۆمرى ئۈچۈن خۇداۋەندىگە بېغىشلاپ قويماي ۋە ھېچبىر ئۆستىرا ئۇنىڭ بېشىغا سېلىنمىسۇن» دېدى. ¹² ئۇ ئۆزى خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا دۇئا قىلىپ تۇرغاندا ئېلى ئۇنىڭ ئاغزىغا سەپسىلىپ باققانىدى. ¹³ چۈنكى ھاننا ئۆز كۆڭلىدە

دۇئا قىلغۇچ ئۇنىڭ ئاۋازى ئاڭلانماي، يالغۇز لەۋلىرى مىدىرلاۋاتاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئېلى: «ئۇ مەست ئىكەن» دەپ خىيال قىلدى. ¹⁴ ئېلى ئۇنىڭغا: «قاچانغىچە مەست تۇرسەن؟ مەستلىكىڭدىن ئوڭ بولغىن» دېدى. ¹⁵ لېكىن ھاننا جاۋاب بېرىپ ئېيتتىكى: «ئۇنداق ئەمەس، ئەي خوجام. كۆڭلى غەمكىن بىر خوتۇن ئىكەنمەن. شاراب ياكى ھاراقىتىن ھېچنېمە ئىچمىدىم، بەلكى جېنىمنىڭ دەردىنى خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا تۆكتۈم. ¹⁶ دېدىكىڭنى يامان خوتۇندەك بىلمىگىن، چۈنكى مېنىڭ بىئاراملىق بىلەن دەردىمنىڭ زىيادلىكىدىن بۇ ۋاقىتقىچە سۆز قىلدىم. ¹⁷ ئېلى ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ ئېيتتىكى: «تىنچ-ئامان بارغىن. ئىسرائىلنىڭ خۇدايى ئۇنىڭدىن تىكلگىنىڭنى ساڭا بەرسۇن» دېدى. ¹⁸ ئۇ ئېيتتى: «دېدىكىڭ كۆرۈڭنىڭ ئالدىدا ئىلتىپات تاپقاي» دېدى. شۇنى دەپ، خوتۇن چىقىپ كېتىپ، ئاتام يەپ، ئاندىن بالدۇرقىدەك غەمكىن كۆرۈنمىدى. ¹⁹ ئەتىسى ئۇلار سەھەر خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا سەجدە قىلىپ، يېنىپ كېتىپ، رامادىكى ئۆيىگە يېتىپ كەلدى. ئەلقانا ئۆز خوتۇنى ھانناغا يېقىنلىق قىلسا، خۇداۋەندە ھاننانى ياد قىلغۇچ

ھاننا ۋە ئەلقانىڭ ئوغلى سامۇئىل

²⁰ ھاننا ھامىلىدار بولۇپ، ۋاقىت تامام بولغاندا بىر ئوغۇل تۇغۇپ، ئۇنى سامۇئىل دەپ ئاتىدى، چۈنكى خۇداۋەندىدىن تىلىۋالدىم» دەپ ئېيتتى. ²¹ ئەلقانا دېگەن كىشى ھەممە ئۆي خەلقى بىلەن يىلدىكى قۇربانلىقنى خۇداۋەندىگە كەلتۈرۈپ، ۋەدىلىرىنى ئادا قىلغىلى چىقتى. ²² لېكىن ھاننا بىللە بارماي، ئېرىگە سۆز قىلىپ: «بالا ئەمچەكتىن ئايرىلغاندا مەن ئۇنى ئېلىپ بارايكى، ئۇ خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇپ، ئاندا ھەمىشە تۇرغاي» دېدى. ²³ ئېرى ئەلقانا ئۇنىڭغا ئېيتتى: «نېمە ساڭا ياخشى كۆرۈنسە، قىلغىن. ئۇنى ئايرىپ قويغۇچىلىك تۇرۇپ تۇرغىن. ئەمما خۇداۋەندە ئۆز سۆزىنى بەجا قىلغاي» دېدى. خوتۇن ئۆزى ئۆيدە قېلىپ، ئۇنى ئايرىغۇچە ئېمىنەتتى. ²⁴ ئەمما ئۇ ئۇنى ئايرىغاندىن كېيىن ئۇنى ئېلىپ چىقىپ، ئۈچ بۇقا، بىر ئېغا ئۇن ۋە بىر تۇلۇم شاراب ئالغۇچ بېرىپ، خۇداۋەندىنىڭ شىلوھتىكى بەيتىگە كەلتۈردى. لېكىن بالا تېخى كىچىك ئىدى. ²⁵ ئۇلار بىر بۇقنى سويۇپ، بالىنى ئېلىنىڭ قېشىغا كەلتۈردى. ²⁶ ئۇ ۋاقىت ھاننا ئېيتتى: «ئەي خوجام، سېنىڭ تىرىكلىكىڭ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، شەكسىز ئەي خوجام، بۇ يەردە سېنىڭ قېشىڭدا تۇرۇپ، خۇداۋەندىگە دۇئا قىلغان خوتۇن مەن بولىمەن. ²⁷ بۇ بالا توغرىسىدىن دۇئا قىلدىم. مانا خۇداۋەندە ئۇنىڭدىن تىلىگىنىمنى ماڭا بەردى. ²⁸ ئۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئەمدى ئۇنى خۇداۋەندىگە ياندۇرۇپ بەردىم. ئۆمرىنىڭ ھەممە كۈنلىرىدە خۇداۋەندىنىڭكى بولغاي» دېدى. شۇنى دەپ، ئاندا خۇداۋەندىگە سەجدە قىلدى.

2¹ ھاننا دۇئا قىلىپ ئېيتتى:

- «مېنىڭ كۆڭلۈم خۇداۋەندە بىلەن شادلىق قىلىدۇ.
 مۇڭگۈزۈم خۇداۋەندە بىلەن ئېگىز بولىدۇ.
 ئاغزىم دۈشمەنلىرىمگە ئېچىلدى،
 چۈنكى سېنىڭ نىجاتىڭ ئۈچۈن خۇشال بولمەن.
² ھېچكىم خۇداۋەندىدەك مۇقەددەس ئەمەستۇر،
 چۈنكى سەندىن باشقا ھېچكىم يوقتۇر.
 خۇدايىمىزدەك ھېچ قورام تاش يوقتۇر.
³ ئۇنداق كىبىرلىك بىلەن سۆزلەپ تۇرماڭلار
 ۋە يوغان سۆزلەرنى ئاغزىڭلاردىن چىقارماڭلار،
 چۈنكى خۇداۋەندە ھەر نەرسىنى بىلىدىغان بىر خۇدادۇر،
 ئۇنىڭ قولى بىللە ئەمەللەر تارازىدا تارتىلىدۇ.
⁴ پالۋانلارنىڭ يالىرى سۇندۇرۇلدى،
 لېكىن پۇتلاشقانلار قۇدرەت بىلەن بەل باغلايدۇ.
⁵ توق بولغانلار نان تاپماق ئۈچۈن ئۆزىنى قۇللۇققا بېرىدۇ،
 لېكىن ئاچلار يەنە ئاچ قالمايدۇ.
 تۇغماس خوتۇن بولسىمۇ يەتتىنى تۇغىدۇ،
 لېكىن تولا بالىسى بار خوتۇن ئاجىزلىشىپ كېتىدۇ.
⁶ خۇداۋەندە ئۆلتۈرۈپ تىرىلدۈرىدۇ.
 ئۇ ئۆزى گۆرگە چۈشۈرۈپ، يەنە قوپۇرىدۇ.
⁷ خۇداۋەندە كىشىنى كەمبەغەل قىلىپ، ھەم باي قىلىدۇ.
 خۇداۋەندە كىشىنى پەس قىلىپ، ھەم ئېگىزلەندۈرىدۇ.
⁸ ئۇ ئۆزى مىسكىننى توپىدىن قوپۇرۇپ، پېقىرنى قىغلىقتىن كۆتۈرىدۇ.
 ئۇ ئۇلارنى ئېسىلزاڭلەر بىلەن ئولتۇرغۇزۇپ،
 شان-شەرەپنىڭ تەختىگە ۋارىس قىلىپ قويىدۇ.
 چۈنكى يەرنىڭ تۈۋرۈكلىرى خۇداۋەندىنىڭكىدۇر.
 ئۇ ئۆزى دۇنيانى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە سالغاندۇر.
⁹ ئۆز مۇقەددەسلىرىنىڭ پۇتلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىدۇ.
 ئەمما يامانلار قاراڭغۇدا شۈك قىلىنىدۇ،
 چۈنكى ھېچكىم ئۆز قۇدرىتى بىلەن نۇسرەت تاپمايدۇ.
¹⁰ خۇداۋەندىگە خۇسۇمەت قىلغۇچىلار پارە-پارە قىلىنىدۇ.
 ئۇ ئۆزى ئاسماندىن ئۇلارنىڭ ئۈستىدە گۈلدۈرلەيدۇ.

خۇداۋەندە يەرنىڭ چەتلىرىنى ھۆكۈم قىلدۇ.
ئۇ ئۆز پادىشاھىغا قۇدرەت بېرىپ،
ئۆز مەسھلىغىنىڭ مۇڭگۈزىنى ئېگىز قىلدۇ» دېدى.

ئېلىنىڭ ئوغۇللىرى

¹¹ ئەلقانا بولسا رامادىكى ئۆز ئۆيىگە يېنىپ باردى، لېكىن بالا ئېلىنىڭ قېشىدا خۇداۋەندىگە خىزمەت قىلىپ تۇردى. ¹² ئەمما ئېلىنىڭ ئوغۇللىرى تولا يامان كىشىلەر بولۇپ، خۇداۋەندىنى تونۇمايتتى. ¹³ كاھىنلار بولسا ئۆز ئادىتىدەك قوۋمغا شۇنداق قىلاتتىكى، بىر كىشى سويۇم قۇربانلىقىنى كەلتۈرسە، كاھىنلارنىڭ خىزمەتكارى گۆش تېخى قايناپ تۇرغاندا كېلىپ، ئۈچ تىغلىق بىر چاڭگاكنى قولىدا تۇتۇپ، ¹⁴ داش، قازان، داڭقان ياكى كورا بولسا چاڭگاك شۇلارنىڭ ئىچىگە تىقىپ، چاڭگاكتا نېمە قادالسا، شۇنى كاھىن ئۆزىگە ئالاتتى. ئۇلار شىلوھقا كەلگەن ھەممە ئىسرائىللىقلارغا شۇنداق قىلاتتى. ¹⁵ شۇنداق ھەم ياغنى كۆيدۈرمەستە كاھىننىڭ خىزمەتكارى كېلىپ، قۇربانلىق قىلغان ئادەمگە سۆزلەپ: «كاھىنغا قورۇيدىغان گۆش بەرگىن، چۈنكى سەندىن پىشقان گۆش خالىماي، بەلكى خامنى خالايدۇ» دەيتتى. ¹⁶ ئەگەر بىر كىم ئۇنىڭغا: «ئاۋۋال ياغنى كۆيدۈرمەك لازىمدۇر. ئاندىن نېمە خالىساڭ ئالغىن» دەپ ئېيتسا، ئۇ ئۆزى: «ئۇنداق ئەمەس. ئەمدى ماڭا بەرگىن، بولمىسا زورلاپ ئالمەن» دەيتتى. ¹⁷ بۇ يىگىتلەرنىڭ خاتاسى خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا تولا چوڭ ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭ سەۋەبىدىن خەلق خۇداۋەندىنىڭ قۇربانلىقىنى خار كۆرەتتى.

¹⁸ ئەمما ساموئىل بالىلىق ۋاقتىدا ئېفود دېگەن بىر كاناپلىق لىباسنى كىيىپ، خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا خىزمەت قىلاتتى. ¹⁹ شۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭ ئانىسى يىلدا ئۇنىڭغا بىر كىچىك چاپان ئېتىپ، يىلدىكى سويۇم قۇربانلىقىنى كەلتۈرمەك ئۈچۈن ئۆز ئېرى بىلەن يىلدىن-يىلغا چىققاندا ئۇنىڭغا ئالغاج كېلىپ بېرەتتى. ²⁰ ئېلى ئۆزى ئەلقانا بىلەن خوتۇنغا دۇئا ئېيتىپ ئوقۇپ: «خۇداۋەندىگە بەرگىننىڭ ئورنىغا بۇ خوتۇندىن خۇداۋەندە ئۆزى ساڭا يەنە ئۇرۇق-ئەۋلاد بەرگەي» دەپ ئېيتاتتى. ئاندىن بۇ ئىككىلىسى ئۆز ئۆيىگە ياناتتى. ²¹ ئەمما خۇداۋەندە ھاننانى ياد قىلىپ شاپاھەت قىلغۇچ، ئۇ ھامىلىدار بولۇپ، ئۈچ ئوغۇل ۋە ئىككى قىز تۇغدى. لېكىن ساموئىل دېگەن بالا خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ئۆسۈپ چوڭ بولدى.

²² ئېلى ئۆزى تولا قېرىپ كەتكەندى. ئۇ ئۆزى ئوغۇللىرىنىڭ پۈتۈن ئىسرائىلغا ھەممە قىلغىنىنى ئاڭلاپ، جامائەت چېدىرىنىڭ ئىشىكىدە خىزمەت قىلغان خوتۇنلار بىلەن يانقىنىنىڭ خەۋىرىنى ئىشىتىپ، ²³ ئۇلارغا ئېيتتىكى: «نېمە ئۈچۈن شۇنداق ئىشلار قىلىسىلەر، چۈنكى بۇ خەلقنىڭ ھەممىسىدىن سىلەرنىڭ بۇزۇق ئىشلىرىڭلارنىڭ خەۋىرىنى

ئاڭلايمەن. ²⁴ بۇ بولمايدۇ، ئەي ئوغۇللىرىم! مەن ئاڭلىغان خەۋەر ياخشى ئەمەس. خۇداۋەندىنىڭ قوۋمىنى ئازدۇرىسىلەر. ²⁵ ئەگەر بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمگە خاتا قىلسا، خۇدا ئادالەت قىلىدۇ. لېكىن ئەگەر بىر ئادەم خۇداۋەندىگە خاتا قىلسا، كىم ئۇنىڭغا شاپائەت قىلىدۇ؟» دېدى. لېكىن ئۇلار ئاتىسىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالمىدى، چۈنكى خۇداۋەندە ئۇلارنى ئۆلتۈرگىلى خالىغانىدى. ²⁶ ئەمما سامۇئىل دېگەن بالا ئۆسۈپ چوڭ بولۇپ، خۇداۋەندە بىلەن ئادەملەرنىڭ ئالدىدا ئىلتىپات تاپقاندى.

²⁷ خۇدانىڭ بىر ئادىمى ئېلىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا ئېيتتى: «خۇداۋەندە مۇنداق ئېيتىدۇكى: < ئاتاڭنىڭ خانىدانى مىسىردا فىرەۋننىڭكىدە تۇرغاندا ئۆزۈمنى ئۇلارغا ئاشكارا قىلمىدىمۇ؟ > مەن ئۆزۈمنىڭ كاھىنى بولۇپ، ئۆز قۇربانگاھىمدا قۇربانلىق قىلىپ، خۇشبۇي ئىسرىق كۆيدۈرۈپ، مېنىڭ ئالدىمدا ئېغود تونىنى كىيىپ خىزمەت قىلغىلى ئىسرائىلنىڭ ھەممە قەبىلىلىرىدىن ئۇنى ئىلغىمىدىمۇ؟ ئاتاڭنىڭ خانىدانىغا بەنى-ئىسرائىلنىڭ ھەممە كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىقلىرىنى بەرمىدىمۇ؟ > ²⁹ نېمىشقا مەن ئۆز ماكانىمدا بۇيرۇغان سويۇم قۇربانلىقى بىلەن ھەدىيەلەرنى دەسسەيسىلەر؟ نېمىشقا ماڭا قىلغاندىن زىيادە ئۆز ئوغۇللىرىڭغا ئىززەت قىلىسەن، چۈنكى بەنى-ئىسرائىل كەلتۈرگەن ھەدىيەلەرنىڭ ئەۋزىلىدىن ئۆزۈڭلارنى سەمرىتىسىلەر. > ³⁰ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندە ئېيتىدۇكى: < سېنىڭ خانىدانىڭ بىلەن ئاتاڭنىڭ خانىدانى مېنىڭ ئالدىمدا خىزمەت قىلغاي > دەپ ئېيتقان ئىدىم. لېكىن ئەمدى خۇداۋەندە ئېيتىدۇكى: < ماڭا ھېچ كېلىشمەيدۇ. ماڭا ئىززەت قىلغانلارغا مەن ئىززەت قىلىمەن، لېكىن مېنى خار كۆرگەنلەر مەننىستىلمەيدۇ. > ³¹ مانا ئۆزۈم سېنىڭ بىلىكىڭنى ئاتاڭنىڭ خانىدانىنىڭ بىلىكى بىلەن كېسىدىغان كۈنلەر كېلىدۇ. شۇنداقكى، سېنىڭ ئۆيۈڭدە قېرى ئادەم تېپىلمايدۇ. ³² ئىسرائىلغا ھەر نە بېرىلسىمۇ، ماكانىمنى تەڭلىككە چۈشكىنىنى كۆرىسەن ۋە سېنىڭ ئۆيۈڭدە ئەبەدىگىچە قېرى ئادەم تېپىلمايدۇ. ³³ مەن قۇربانگاھتىن كەسمىگەن ھەر ئادىمنىڭ بولسا كۆزلىرىڭنىڭ سۇسلاشمىقى بىلەن چېنىڭنىڭ غەمكىن بولۇشىغا سەۋەب بولىدۇ. ئۆيۈڭدە تۇغۇلغانلارنىڭ ھەممىسى بالاغەتكە يەتكەندە ئۆلىدۇ.

³⁴ بۇنىڭغا ئىككى ئوغۇلۇڭ خوفنى بىلەن پىنخاسقا بولىدىغان ۋەقە ساڭا ئالامەت بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىككىلىسى بىر كۈندە ئۆلىدۇ. ³⁵ ئەمما كۆڭلۈم بىلەن چېنىمنىڭ ئىرادىسىگە مۇۋاپىق ئىش قىلىدىغان ئىشەنچلىك بىر كاھىننى ئۆزۈمگە قويۇرۇپ، ئۇنىڭغا مەزمۇت تۇرىدىغان بىر ئۆي ياسايمەن. ئۇ مەسھلەنگىنىمنىڭ ئالدىدا ھەمىشە خىزمەت قىلىدۇ. ³⁶ ئۇنداق بولىدۇكى، سېنىڭ ئۆيۈڭدىكىلەردىن ھەركىم تىرىك قالسا، كېلىپ بىر پارچە كۈمۈش ۋە بىر لوقما نان تاپماق ئۈچۈن ئۇنىڭغا تەزىم قىلىپ: < كاھىنلىقنىڭ بىر ئىشىنى ماڭا بەرگىن، يېڭىلى بىر پارچە نان تاپاي > دەپ ئېيتىدۇ.»

خۇداۋەندە سامۇئىلنى قىچقىرىدۇ

3 ¹ سامۇئىل دېگەن بالا بولسا ئېلىنىڭ ئالدىدا خۇداۋەندىنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى ئەمما خۇداۋەندىنىڭ سۆزى ئۇ كۈنلەردە كەم بولۇپ، پەيغەمبەرلىك روھى كۆرۈنۈشلەر تولا ئەمەس ئىدى. ² شۇنداق بولدىكى، ئېلىنىڭ كۆزلىرى كۆرەلمىگۈدەك ئاجىزلىشىپ تۇرغاندا ئۇ ئۆزى بىر ۋاقىت ئورنىدا يېتىپ،

³ خۇدانىڭ چىرىغى تېخى ئۆچمەي كۆيۈپ تۇرۇپ، سامۇئىل ئۆزى خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقى تۇرغان يەردە خۇداۋەندىنىڭ بەيتىدە يېتىپ ئۇخلىغاندا ⁴ خۇداۋەندە سامۇئىلنى قىچقاردى. ئۇ بولسا: «مانا مەن» دەپ ئېيتىپ، ⁵ ئېلىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ: «مانا سەن مېنى قىچقاردىڭ ئەمەسمۇ؟» دېدى. لېكىن ئۇ جاۋاب بېرىپ: «مەن قىچقارمىدىم. بېرىپ ياتقىن» دېدى. شۇنى دېسە، ئۇ بېرىپ ياتتى.

⁶ لېكىن خۇداۋەندە سامۇئىلنى يەنە قىچقاردى. قىچقارسا، سامۇئىل قوپۇپ ئېلىنىڭ قېشىغا بېرىپ: «مانا مەن، مېنى قىچقاردىڭ ئەمەسمۇ؟» دەپ ئېيتتى. لېكىن ئۇ جاۋاب بېرىپ: «مەن قىچقارمىدىم، ئەي ئوغلۇم، يەنە بېرىپ ياتقىن» دېدى. ⁷ ئەمما سامۇئىل تېخى خۇداۋەندىنى تونۇمىغانىدى. خۇداۋەندىنىڭ سۆزمۇ ئۇنىڭغا تېخى ئاشكارا قىلىنغان ئەمەس ئىدى.

⁸ لېكىن خۇداۋەندە يەنە ئۈچىنچى مەرتىۋە سامۇئىلنى قىچقاردى. قىچقارسا، ئۇ قوپۇپ ئېلىنىڭ قېشىغا بېرىپ: «مانا مەن، مېنى قىچقاردىڭ ئەمەسمۇ؟» دەپ ئېيتتى. ئۇ ۋاقىت ئېلى خۇداۋەندە بۇ يىگىتنى قىچقىرىۋاتقىنىنى ئۇقتى. ⁹ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېلى سامۇئىلغا ئېيتتىكى: «بېرىپ ياتقىن. ئەگەر يەنە سېنى قىچقارسا: «ئەي خۇداۋەندە، سۆز قىلغىن. بەندەڭ ئاڭلايدۇ» دەپ ئېيتقىن» دېسە، سامۇئىل بېرىپ ئورنىدا ياتتى.

¹⁰ ياتسا، خۇداۋەندە كېلىپ تۇرۇپ، ئىلگىرىكىدەك: «ئەي سامۇئىل، ئەي سامۇئىل» دەپ قىچقاردى. سامۇئىل ئۆزى: «سۆز قىلغىن. بەندەڭ ئاڭلايدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ¹¹ خۇداۋەندە سامۇئىلغا ئېيتتىكى: «مانا ئۇنىڭ توغرىسىدىن ئاڭلىغانلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ئىككى قولىدا خەۋىرى جىرىڭلىغۇدەك بىر ئىشنى ئىسرائىلنىڭ ئارىسىدا قىلماقچىمەن. ¹² ئاۋۋالدىن تارتىپ ئاخىرغىچە ئېلىنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ئۆيى توغرىسىدىن ئېيتقىنىمنىڭ ھەممىسىنى ئۇ كۈندە بەجا كەلتۈرمەن. ¹³ مەن ئۇنىڭغا خەۋەر بەردىمكى، ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ ئۈستىگە ئەبەدىگىچە ھۆكۈم قىلمەن، چۈنكى ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ گۇناھ قىلىپ ئۆز ئۈستىگە لەنەت كەلتۈرگىنىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇلارنى توشمىدى. ¹⁴ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېلىنىڭ ئۆيى توغرىسىدىن قەسەم قىلدىمكى، ئېلىنىڭ ئۆيىنىڭ بۇزۇقلۇقى، خاھى قۇربانلىق خاھى ھەدىيە بىلەن ئەبەدىگىچە كاپارەت قىلىنمايدۇ».

¹⁵ سامۇئىل ئەتىگىچە يېتىپ، ئاندىن خۇداۋەندىنىڭ بەيتىنىڭ ئىشىكلىرىنى ئاچتى. ئەمما سامۇئىل روھى كۆرۈنۈشىنى ئېلىغا دەپ بەرگىلى قورقتى. ¹⁶ لېكىن ئېلى سامۇئىلنى قىچقىرىپ: «ئەي سامۇئىل ئوغلۇم» دېدى. ئۇ ئۆزى: «مانا مەن» دەپ جاۋاب بەردى. ¹⁷ ئۇ ئېيتتى: «خۇداۋەندە ساڭا نېمە سۆز ئېيتتى؟ ئۇنى مەندىن يوشۇرمىغىن. ئەگەر ئۇنىڭ ساڭا

ئېيتقىنىنىڭ بىر سۆزىنى مەندىن يوشۇرساڭ، خۇدا ساڭا ئۇنداق قىلسۇن، مۇنداق قىلسۇن ۋە بۇنىڭدىن ھەم زىيادە قىلسۇن» دېدى. ¹⁸ ئۇ ۋاقىت ساموئىل ئۇنىڭدىن ھېچنېمىنى يوشۇرماي، ئۇنىڭغا ھەممە سۆزىنى دەپ بەردى. ئېلى سۆز قىلىپ: «ئۇ ئۆزى خۇداۋەندىدۇر. ھەربىمە ئۇنىڭغا ياخشى كۆرۈنسە، قىلسۇن» دەپ ئېيتتى.

¹⁹ ئەمما ساموئىل ئۆسۈپ چوڭ بولدى ۋە خۇداۋەندە ئۇنىڭ بىلەن بولۇپ، ئېيتقان سۆزلىرىنىڭ ھېچبىرىنى يەرگە چۈشكىلى قويمىتتى. ²⁰ شۇنداقكى، داندن تارتىپ بەرشىباغچە پۈتۈن ئىسرائىل خۇداۋەندىنىڭ پەيغەمبىرى بولۇشى ساموئىلغا ئامانەت بېرىلگىنىنى بىلدى. ²¹ ئۇ ۋاقىتتىن تارتىپ خۇداۋەندە شىلوھتا ئۆزىنى ئاشكارا قىلغىلى تۈردى، چۈنكى خۇداۋەندە شىلوھتا ئۆز سۆزى بىلەن ئۆزىنى ساموئىلغا ئاشكارا قىلاتتى.

فلىستىنىيەلەر خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئېلىپ كېتىدۇ

4 ساموئىلنىڭ سۆزى بولسا پۈتۈن ئىسرائىلغا يەتتى. ئۇ ۋاقىت ئىسرائىل فىلىستىنىيەلەر بىلەن جەڭ قىلغىلى چىقىپ، ئەبەن-ئېزەرنىڭ ئەتراپىدا چۈشتى. ئەمما فىلىستىنىيەلەر ئافىق دېگەن يەردە چۈشكەندى. ² فىلىستىنىيەلەر ئىسرائىل بىلەن سوقۇشقىلى قويۇپ، قاتار تىزىلىپ تۇردى. جەڭ ئۆزى قاتتىق بولۇپ يېپىلغاندا فىلىستىنىيەلەر ئىسرائىلنى مەغلۇپ قىلىپ، مەيداندا ئۇلارنىڭ قوشۇنىدىن تۆت مىڭچە ئادەمنى ئۆلتۈردى. ³ خەلق لەشكەرگاھقا يېنىپ كەلگەندە ئىسرائىلنىڭ ئاقساقاللىرى ئېيتتىكى: «نېمىشقا خۇداۋەندە بۈگۈن بىزنى فىلىستىنىيەلەرنىڭ ئالدىدا تارمار قىلدى؟ شىلوھتىن خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى مۇندا قېشىمىزغا كەلتۈرەيلى. ئۇ ئارىمىزدا بولۇپ، بىزنى دۈشمەنلىرىمىزنىڭ قولىدىن قۇتقۇزغاي» دېدى. ⁴ شۇنى دېسە، خەلق شىلوھقا كىشى ئەۋەتتى. ئۇلار بولسا كېرۇبلارنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغۇچى، ساماۋى قوشۇنلارنىڭ سەردارى بولغان خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى كۆتۈرۈپ ئېلىپ كەلدى ۋە ئېلىنىڭ ئىككى ئوغلى خوفنى بىلەن پىنىخاس خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقى بىلەن بىللە باردى. ⁵ خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقى لەشكەرگاھقا كەلتۈرۈلگىنىدە پۈتۈن ئىسرائىل يەر تەۋرەنگۈدەك خۇشۇققىدىن كۈچلۈك قىچقىرىشتى.

⁶ فىلىستىنىيەلەر قىچقىرىشنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ: «ئىبرانىيلارنىڭ لەشكەرگاھىدىن ئاڭلانغان بۇ كۈچلۈك قىچقىرىش نېمە ئاۋاز ئىكەن» دېيىشىپ، خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنىڭ لەشكەرگاھقا كەلتۈرۈلگىنىنى بىلىپ قالدى. ⁷ ئۇ ۋاقىت فىلىستىنىيەلەر قورقۇپ: «خۇدا لەشكەرگاھقا كەلدى» دەپ ئېيتىشىپ: «ۋاي بىزگە! مۇنداق ئىش بۇ ۋاقىتقىچە ھېچ بولغان ئەمەس. ⁸ ۋاي بىزگە! بىزنى بۇ قۇدرەتلىك تەڭرىلىرىدىن كىم قۇتقۇزىدۇ؟ باياۋاندا مىسىرلىقلارنى خىلمۇخىل بالا بىلەن ئۇرغان تەڭرىلەر شۇ ئەمەسمۇ؟ ⁹ ئەي فىلىستىنىيەلەر، كۈچلۈك بولۇپ ئەردەك تۇرۇڭلار. ئىبرانىيلار بىزگە قۇل بولغاندەك بىز ئۇلارغا قۇل بولمايلى.

10 ئەردەك تۇرۇپ سوقۇشۇڭلار» دېدى. شۇنداق دېيىشىپ، فىلىستىنىيلەر سوقۇشۇپ تۇردى. ئەمما ئىسرائىل مەغلۇپ بولۇپ، ھەربىرى ئۆز چېدىرىغا قېچىپ كەتتى. ئۇلار ناھايىتى ئۇرۇلۇپ شىكەستە يېدى. شۇنداقكى، ئىسرائىلدىن ئوتتۇز مىڭ پىيادە ئەسكەر ئۆلتۈرۈلدى. ¹¹ خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى ھەم ئېلىنىپ، ئېلىنىڭ ئىككى ئوغلى خوفنى بىلەن پىنخاسمۇ ئۆلتۈرۈلدى.

12 ئەمما ئۆزى بەنى-بەنياميندىن بولۇپ، قوشۇندىن قاچقان بىر ئادەم يىرتىق كىيىم كىيىپ، بېشىدا توپا چېچىقلىق بولۇپ يۈگۈرۈپ، ئۇشبو كۈن شىلوھقا يېتىپ باردى. ¹³ يېتىپ بارغاندا، مانا ئېلى يولنىڭ چېتىدە بىر كۇرسىدا ئىنتىزار قىلىپ ئولتۇرىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ كۆڭلى خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى توغرىسىدىن ھودۇقۇپ قالغانىدى. ئۇ كىشى شەھەرگە كېلىپ خەۋەر بەرگەندە، پۈتۈن شەھەر پەرياد قىلدى. ¹⁴ ئېلى ئۆزى پەريادنى ئاڭلاپ: «بۇ نېمە غۇلغۇلا ئەمگەن؟» دەپ سورىدى. ئۇ كىشى ئالدىراپ كېلىپ، ئېلىغا خەۋەر بەردى. ¹⁵ ئەمما ئېلى توقسان سەككىز ياشقا كىرىپ، كۆزلىرى پەردىلىك بولۇپ كۆرەلمەيتتى.

16 ئۇ كىشى ئېلىغا ئېيتتى: «مەن قوشۇندىن كەلگەن كىشىمەن. مەن بۈگۈن قوشۇندىن قېچىپ كەلدىم» دېدى. ئېلى: «ئەي ئوغلۇم، ئىش قانداق بولدى؟» دەپ سورىدى. ¹⁷ خەۋەرچى جاۋاب بېرىپ: «ئىسرائىل فىلىستىنىيلەرنىڭ ئالدىدىن قېچىپ كېتىپ، خەلق تولا كىشىلەر ئۆلۈپ، سېنىڭ ئىككى ئوغلۇڭ خوفنى بىلەن پىنخاس ھەم ئۆلۈپ، خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقىمۇ ئېلىنىپ كەتتى» دېدى. ¹⁸ ئۇ ئۆزى خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى توغرىسىدىن سۆز قىلغاندا ئېلى دەرۋازىنىڭ يېنىدا تۇرغان كۇرسىدىن كەينىگە يىقىلىپ، بوينى سۈنۈپ ئۆلدى، چۈنكى ئۇ قېرىپ كېتىپ ئېغىرلاشقان بىر ئادەم ئىدى. ئۇ ئۆزى قىرىق يىل ئىسرائىلنىڭ ھاكىمى بولغانىدى. ¹⁹ ئۇنىڭ كېلىنى، يەنى پىنخاسنىڭ خوتۇنى ھامىلىدار بولۇپ تۇغقىلى يېقىن ئىدى. ئۇ ئۆزى خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى ئېلىنىپ، قېينانتىسى بىلەن ئېرىنىڭ ئۆلگىنىنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلىغاندا ئېگىلىپ، بالىنى تۇغدى، چۈنكى تولغاق تارتقىلى تۇرغانىدى. ²⁰ ئۇ ئۆلگىنىدە چۆرىسىدە تۇرغان خوتۇنلار: «قورقمىغىن! بىر ئوغۇل تۇغدۇڭ» دېدى. لېكىن ئۇ خاھى جاۋاب بەرمەي، خاھى تىخشىمىدى. ²¹ ئۇ ئۆزى بالىنى ئىكابد دەپ ئاتىدى، چۈنكى شان-شەرەپ ئىسرائىلدىن كەتتى» دېدى. خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى ئېلىنىپ، قېينانتىسى بىلەن ئېرىنىڭ ئۆلگىنىنى ئويلاپ، شۇنى ئېيتتى. ²² ئۇ ئۆزى: «خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى ئېلىنىڭ بىلەن شان-شەرەپ ئىسرائىلدىن كەتتى» دەپ ئېيتتى.

خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقى فىلىستىنىيلەرنىڭ يۇرتىدا

5 ¹ فىلىستىنىيلەر خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقىنى تۇتۇپ ئەبەن-ئېزەردىن ئاشدودقا ئېلىپ باردى. ² ئاندا فىلىستىنىيلەر خۇدانىڭ ئەھدە ساندىقىنى ئېلىپ، داگون بۇتخانىسىغا كىرگۈزۈپ، داگون دېگەن بۇتنىڭ يېنىدا قويدى. ³ ئاشدودلىقلار ئەتىسى سەھەر قوپۇپ كەلسە،

مانا خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنىڭ ئالدىدا داگون بۇتى يۈزى بىلەن يەرگە يىقىلىپ قېلىپتۇ. ئۇلار داگون بۇتىنى ئېلىپ، ئۆز ئورنىدا يەنە تۇرغۇزۇپ قويدى. ⁴ لېكىن يەنە ئەتىسى سەھەر قوپۇپ كەلسە، مانا خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنىڭ ئالدىدا داگون بۇتى يۈزى بىلەن يەرگە يىقىلىپ، داگوننىڭ بېشىنىڭ ئۆزى بىلەن قوللىرى بوسۇغغا چىقىلىپ ئاندىن ئايرىلىپ، يالغۇز بېلىققا ئوخشاش تېنى قالغانىدى. ⁵ ئۇنىڭ ئۈچۈن بۇ كۈنگىچىلىك، خاھى داگوننىڭ كاھىنلىرى بولسا، خاھى داگوننىڭ بۇتخانىسىغا كىرگۈچىلەر بولسا ئاشدودتىكى داگوننىڭ بوسۇغىسىغا دەسسەمەيدۇ.

⁶ ئەمما خۇداۋەندىنىڭ قولى ئاشدودلىقلارنىڭ ئۈستىگە ئېغىر بولۇپ ئۇلارنى خاراب قىلىپ، ئاشدود بىلەن ئەتراپىدىكى ئولتۇرغانلارنى ھۈررەك كېسىلى بىلەن ئۇردى. ⁷ ئاشدودلىقلار شۇنى كۆرگەندە: «ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىنىڭ ئەھدە ساندۇقى بىزنىڭكىدە قالماستىن، چۈنكى ئۇنىڭ قولى بىزنى ۋە تەڭرىمىز داگوننى يامان ئېغىر باسدۇ» دەپ ئېيتتى. ⁸ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار كىشىلەر ئەۋەتىپ، فىلىستىنلىلەرنىڭ ھەممە خوجىلىرىنى ئۆزىگە قىچقارتىپ جەم قىلىپ: «ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى نېمە قىلايلى؟» دەپ ئېيتتى. بۇلار: «ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىنىڭ ئەھدە ساندۇقى گاتقا يۆتكەلسۇن» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ۋاقىت ئۇلار ئىسرائىلنىڭ خۇدايىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئۇ يەرگە يۆتكىدى.

⁹ ئۇلار ئۇنى يۆتكىگەندىن كېيىن خۇداۋەندىنىڭ قولى شەھەرگە قارشى بولۇپ، ئاندا ناھايىتى چوڭ ئىزتىراپ پەيدا قىلىپ، كىچىكلەردىن تارتىپ چوڭلىرىغىچە شەھەرنىڭ ھەممە خەلقىنى ئۇردى. شۇنداقكى، ئۇلاردا ھۈررەك پەيدا بولۇپ چىقتى. ¹⁰ ئۇ ۋاقىت ئۇلار خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئەقروغا ئەۋەتتى. لېكىن خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقى ئەقروغا كەلگەندە ئەقرونىلۇقلار پەرياد قىلىپ: «بىز بىلەن خەلقىمىزنى ئۆلتۈرمەك ئۈچۈن ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى بىزگە يۆتكىدى» دەپ ئېيتتى. ¹¹ ئۇلار بولسا كىشىلەر ئەۋەتىپ، فىلىستىنلىلەرنىڭ خوجىلىرىنى قىچقارتىپ جەم قىلىپ: «بىز بىلەن خەلقىمىزنى ئۆلتۈرمىسۇن دەپ، ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى مۇندىن ئېلىپ، ئۆز جايىغا ئەۋەتىڭلار» دېدى. چۈنكى خۇدانىڭ قولى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە تولا ئېغىز باسقاچ، شەھەردە ئۆلگىچىلىك ئىزتىراپ بولغانىدى. ¹² ئۆلمىگەن ئادەملەر بولسا ھۈررەك كېسىلى بىلەن ئۇرۇلۇپ شەھەرنىڭ پەريادى ئاسمانغىچە يەتتى.

فىلىستىنلىلەر خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئىسرائىلغا ياندۇردى

6 ¹ خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقى فىلىستىنلىلەرنىڭ يۇرتىدا يەتتە ئاي تۇرغاندا، ² فىلىستىنلىلەر كاھىنلار بىلەن پالچىلارنى قىچقىرىپ: «خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى نېمە قىلايلى، قانداق قىلىپ ئۇنى ئۆز جايىغا ئەۋەتەيلى دەپ، بىزگە بىلدۈرۈڭلار» دېدى. ³ ئۇلار جاۋاب بەردىكى: «ئەگەر ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئەۋەتىپ بەرسەڭلار،

قۇرۇق ئەۋەتمەڭلار، بەلكى ئۇنىڭغا بىر گۇناھ قۇربانلىقى كەلتۈرمەك لازىم بولىدۇ. ئۇنداق قىلىپ، شىپا تاپمىسىلەر. ئۇنىڭ قولى نېمە سەۋەبتىن سىلەردىن كۆتۈرۈلمىگىنى سىلەرگە ھەم مەلۇم بولىدۇ» دېدى. ⁴ ئۇلار: «بىز نېمىنى گۇناھ قۇربانلىقى قىلىپ، ئۇنىڭغا كەلتۈرمىز؟» دەپ سورىدى. ئۇلار ئېيتتىكى: «فىلىستىننىلەرنىڭ خوجىلىرىنىڭ سانىغا مۇۋاپىق ئالتۇندىن بەش ھۈررەك سۈرىتىنى ۋە ئالتۇندىن بەش چاشقان سۈرىتىنى ياساپ بېرىڭلار. چۈنكى ھەممەڭلارنىڭ ئۆزى بىلەن خوجىلىرىڭلارغا تەگكەن بالا بولسا بىردۇر. ⁵ ھۈررەك سۈرەتلىرىنى ۋە يۇرتۇڭلارنى خاراب قىلىدىغان چاشقانلارنىڭ سۈرەتلىرىنى ياساپ، ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسىگە شان-شەرەپ بېرىڭلار. بۇنىڭ بىلەن ئېغىر قولىنى سىلەردىن، تەڭرىلىرىڭلاردىن ۋە يۇرتۇڭلاردىن كۆتۈرىدۇمىكىن. ⁶ مىسىرلىقلار بىلەن فىرەۋن ئۆز كۆڭۈللىرىنى قاتتىق قىلغاندەك نېمىشقا كۆڭۈللىرىڭلارنى قاتتىق قىلىسىلەر؟ ئۇ بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئاجايىپ ئەمەللەر قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار بەنى-ئىسرائىلنى كەتكىلى قويغاچ بۇلار چىقىپ كەتتى ئەمەسمۇ؟ ⁷ ئەمدى يېڭى ھارۋىنى قىلدۇرۇپ، بويۇنئۇرۇققا تېخى كۆندۈرۈلمىگەن بولۇپ سۈت ئېمىتىدىغان ئىككى ئىنەكنى ھارۋىغا قوشۇڭلار. ئەمما موزايلىرىنى ئۇلاردىن ئايرىپ، ئۆيگە ئېلىپ قايتۇرۇڭلار. ⁸ ئاندىن خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئېلىپ، ھارۋىغا قويۇپ، ئۇنىڭغا گۇناھ قۇربانلىقى قىلىپ كەلتۈرىدىغان ئالتۇن نەرسىلىرىنى بىر ساندۇققا سېلىپ يانداپ قويۇپ، كەتسۇن دەپ، ماڭدۇرۇپ قويۇڭلار. ⁹ ئاندىن قاراپ بېقىڭلار. ئەگەر ساندۇق ئۆز يۇرتىدىكى بەيت-شەمەشنىڭ يولى بىلەن ماڭسا، مەلۇم بولىدۇكى، بىزگە شۇ چوڭ بالانى ئەۋەتكۈچى خۇداۋەندە ئۆزىدۇر. بولمىسا بىلىمىزكى، بىزنى ئۇرغان قول ئۇنىڭكى بولماي، بەلكى بۇ بىزگە تاسادىپىيلىقتىن بولغان بىر ئىش بولىدۇ دېيىشتى.

¹⁰ ئۇ ۋاقىت ئادەملەر شۇنداق قىلىپ، سۈت ئېمىتىدىغان ئىككى ئىنەكنى ھارۋىغا قوشۇپ، موزايلىرىنى ئۆيدە سولاپ قويۇپ، ¹¹ خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ھارۋىغا سېلىپ، ئالتۇن چاشقانلىرى بىلەن ھۈررەك سۈرەتلىرى بار ساندۇقنى يانداپ قويدى. ¹² ئىنەكلەر بەيت-شەمەشكە بارىدىغان يول بىلەن ئۇتتۇر بېرىپ، چوڭ يول بىلەن مېڭىپ مۆرەپ يۈرۈپ، خاھى ئوڭ تەرەپكە، خاھى چەپ تەرەپكە چىقمايتتى. فىلىستىننىلەرنىڭ خوجىلىرى بولسا ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن بەيت-شەمەشكەچە بارغانىدى. ¹³ ئەمما بەيت-شەمەشلىكلەر ۋادىدا بۇغداي ئورۇپ تۇرۇپ، كۆزلىرىنى ئېچىپ قارىسا، ئەھدە ساندۇقىنى كۆرۈپ، ئۇنى كۆرگەندە خۇش بولدى. ¹⁴ لېكىن ھارۋا يەشۇئا دېگەن بىر بەيت-شەمەشلىك كىشىنىڭ ئېتىزلىقىغا كېلىپ، ئانداكى بىر چوڭ تاشنىڭ يېنىدا توختاپ قالدى. ئۇلار ھارۋىنىڭ ياغىچىنى كېسىپ، ئىككى ئىنەكنى بىر كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىق قىلىپ، خۇداۋەندىگە كەلتۈردى. ¹⁵ چۈنكى بەنى-لاۋىي خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقى بىلەن ئالتۇن نەرسىلىرى بار ساندۇقنى چۈشۈرۈپ، ئۇ چوڭ تاشنىڭ ئۈستىدە قويغانىدى. ئۇ كۈندە بەيت-شەمەشلىكلەر خۇداۋەندىگە كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىق بىلەن سوپۇم قۇربانلىقلار كەلتۈردى. ¹⁶ فىلىستىننىلەرنىڭ بەش خوجىسى شۇنى كۆرۈپ، ئۇشبۇ كۈن ئەقرونىغا يېنىپ كەتتى.

¹⁷ فىلىستىنىيەلەرنىڭ خۇداۋەندىگە گۇناھ قۇربانلىقى قىلىپ بەرگەن ئالتۇن ھۇررەكلەر بولسا بىرى ئاشدودتىن، بىرى گازادىن، بىرى ئاشقىلوندىن، بىرى گاتتىن ۋە بىرى ئەقروندىن ئىدى. ¹⁸ لېكىن ئالتۇن چاشقانلار فىلىستىنىيەلەرنىڭ بەش خوجىسىغا تەۋە زېمىندىكى ھەممە شەھەرنىڭ سانىغا مۇۋاپىق ئىدى. بۇ سېپىللىك شەھەرلەر بىلەن سەھرا كەنتلىرىنىڭ تەۋە يېرى بولسا خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقى قويۇلغان چوڭ تاشقىچە يېتىدۇ. ئۇ تاش بۇ كۈنگىچە بەيت-شەمەشلىك يەشۇئانىڭ ئېتىزلىقىدا بار.

¹⁹ ئەمما خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنىڭ ئىچىگە قارىغىنى ئۈچۈن تولا بەيت-شەمەشلىكلەر ئۇرۇلدى. ئۇ ئۆزى ئەللىك مىڭ يەتمىش كىشىنى ئۇردى. خۇداۋەندە خەلقنى مۇنداق قاتتىق ئۇرغىنى ئۈچۈن قوۋم ماتەم تۇتتى. ²⁰ بەيت-شەمەشلىكلەر سۆزلەپ: «شۇ مۇقەددەس رەب خۇدانىڭ ئالدىدا كىم تۇرالايدۇ؟ بىزدىن كېتىپ كىمگە بارغاي» دەپ ئېيتتى. ²¹ ئاندىن ئۇلار قىريات-يېئارىمدىكى ئولتۇرغۇچىلارغا ئەلچىلەر ئەۋەتىپ: «فىلىستىنىيەلەر خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ياندۇرۇپ بەردى. بۇ يەرگە چۈشۈپ، ئۇنى ئۇرۇڭلارنىڭكىگە ئېلىپ چىقىڭلار» دەپ ئېيتقۇزدى.

فىلىستىنىيەلەر مىسپاھتا مەغلۇپ قىلىندۇ

7 ¹ ئۇ ۋاقىت قىريات-يېئارىملىقلار كېلىپ، خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئېلىپ چىقىپ، ئابىنادابىنىڭ بىر ئېگىزلىكتە ياسالغان ئۆيىدە قويۇپ، ئۇ كىشىنىڭ ئوغلى ئېلىئازارنى خۇداۋەندىنىڭ ئەھدە ساندۇقىدىن خەۋەر ئالغىلى مۇقەددەس قىلدى. ² ئەھدە ساندۇقى قىريات-يېئارىمدا قويۇلغاندىن تارتىپ ئۇزۇن ۋاقىت، يەنى يىگىرمە يىل ئۆتۈپ كەتتى. ئەمما ئىسرائىلنىڭ پۈتۈن خانىدانى بولسا خۇداۋەندىگە پەرياد چېكىپ ئاخ ئۇراتتى. ³ لېكىن ساموئىل ئىسرائىلنىڭ پۈتۈن خانىدانىغا ئېيتتىكى: «ئەگەر سىلەر بارچە كۆڭلۈڭلار بىلەن خۇداۋەندىنىڭ تەرىپىگە يېنىپ، يات تەڭرى بىلەن ئاشتاروت دېگەن بۇتلارنى ئۆز ئاراڭلاردىن چىقىرىپ، كۆڭۈللىرىڭلارنى خۇداۋەندىنىڭ تەرىپىگە قىلىپ، خاس ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلساڭلار، ئۇ سىلەرنى فىلىستىنىيەلەرنىڭ قولىدىن قۇتقۇزىدۇ» دېگەندە

⁴ بەنى-ئىسرائىل بائال بىلەن ئاشتاروت دېگەن بۇتلارنى تاشلاپ، خاس خۇداۋەندىگە ئىبادەت قىلغىلى تۇردى. ⁵ ساموئىل: «پۈتۈن ئىسرائىلنى مىسپاھتا جەم قىلساڭلار، مەن سىلەر ئۈچۈن خۇداۋەندىگە دۇئا قىلاي» دەپ ئېيتتى. ⁶ ئاندىن ئۇلار مىسپاھتا جەم بولۇپ، ئاندا سۇ تارتىپ خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا تۆكۈپ ئۇ كۈن روزا تۇتۇپ: «بىز خۇداۋەندىگە خاتا قىلدۇق» دەپ ئېيتتى. ساموئىل بولسا مىسپاھتا بەنى-ئىسرائىلغا ھۆكۈم سۈردى. ⁷ فىلىستىنىيەلەر بەنى-ئىسرائىلنىڭ مىسپاھتا جەم بولغىنىنى ئاڭلىغاندا فىلىستىنىيەلەرنىڭ خوجىلىرى ئىسرائىل بىلەن جەڭ قىلغىلى ئۇ يەرگە چىقتى. ⁸ بەنى-ئىسرائىل بۇنى ئاڭلىغاندا

فىلىستىننىيلەردىن قورقۇپ تۇردى. بەنى-ئىسرائىلنىڭ ئۆزى سامۇئىلغا: «تەڭرىمىز خۇداۋەندە بىزنى فىلىستىننىيلەرنىڭ قولىدىن قۇتقۇزغاي دەپ بىز ئۈچۈن ئۇنىڭغا پەرياد قىلىشتىن توختىمىغىن» دەپ ئېيتتى. ⁹ ئۇ ۋاقىت سامۇئىل بىر ئېمىدىغان قوزنى ئېلىپ، ئۇنى كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىق قىلىپ، خۇداۋەندىگە پۈتۈن قۇربانلىق قىلدى. شۇنداق قىلىپ، سامۇئىل ئىسرائىلنىڭ ھەققىدە خۇداۋەندىگە پەرياد قىلسا، خۇداۋەندە دۇئاسىنى ئاڭلىدى.

¹⁰ سامۇئىل كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىقنى قىلىپ تۇرغاندا فىلىستىننىيلەر ئىسرائىل بىلەن سوقۇشقىلى يېقىنلىشىپ كەلدى. لېكىن خۇداۋەندە ئۇ كۈندە قاتتىق گۈلدۈرلەش بىلەن فىلىستىننىيلەرنىڭ ئۈستىدە گۈلدۈرلەپ، ئۇلارنى ئۇنداق پەرىشان قىلدىكى، ئۇلار بەنى-ئىسرائىلدىن مەغلۇپ بولدى. ¹¹ ئىسرائىلنىڭ ئادەملىرى مىسپاھتىن چىقىپ، ئۇلارنى ئۇرۇپ، بەيت-كارنىڭ تۆۋىنىگىچە قوغلىدى.

¹² ئۇ ۋاقىت سامۇئىل بىر تاشنى ئېلىپ، ئۇنى مىسپاھ بىلەن شەن-نىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغۇزۇپ، ئۇنى ئەبەن-ئېزەر دەپ ئاتاىپ، بۇ ۋاقىتقىچە خۇداۋەندە بىزگە ياردەم بېرىۋاتىدۇ» دەپ ئېيتتى.

¹³ فىلىستىننىيلەر بولسا بېسىلىپ قېلىپ، يەنە ئىسرائىلنىڭ يۇرتىغا كىرمەي تۇرۇپ، سامۇئىل تىرىك قالغۇچىلىك خۇداۋەندىنىڭ قولى فىلىستىننىيلەرنىڭ خىلاپىدا ئىدى. ¹⁴ ئەقروندىن تارتىپ گاتقىچە فىلىستىننىيلەر ئىسرائىلدىن ئالغان شەھەرلەر بولسا ئىسرائىلغا ياندۇرۇلۇپ، ئۇلارغا تەۋە يەرلىرىنىمۇ ئىسرائىل فىلىستىننىيلەرنىڭ قولىدىن يەنە ياندۇرۇۋالدى. بۇنىڭدىن باشقا ئىسرائىل بىلەن ئامورىيلارنىڭ ئارىسىدا سۇلھى بولدى.

¹⁵ سامۇئىل بولسا ئۆز ئۆمرىنىڭ ھەممە كۈنلىرىدە ئىسرائىلغا ھۆكۈم سۈرۈپ تۇرۇپ، ¹⁶ يىلدىن يىلغا بەيتەل، گىلگال، ۋە مىسپاھنى ئايلىنىپ، ئۇ ھەممە يەرلەردە ئىسرائىلغا ھۆكۈم يۈرگۈزەتتى. ¹⁷ ئاندىن رامادا يېنىپ باراتتى، چۈنكى ئاندا ئۇنىڭ ئۆيى بولۇپ ئۇ يەردە ھاكىملىق قىلاتتى. ئاندا ھەم خۇداۋەندىگە بىر قۇربانغاھ ياسىغانىدى.

ئىسرائىل خەلقى بىر پادىشاھ سورايدۇ

8 ¹ ئەمما سامۇئىل قېرى بولغاندا ئىسرائىلنىڭ ئۈستىگە ئۆز ئوغۇللىرىنى ھاكىم قىلىپ قويدى. ² ئۇنىڭ تۇنجى ئوغلىنىڭ ئېتى يوپۇل بولۇپ، ئىككىنچىسىنىڭ ئېتى ئابىيا ئىدى. بۇلار بەرشېبادا ھاكىم ئىدى. ³ لېكىن ئوغۇللىرى ئۇنىڭ يولىدا يۈرمەي، بەلكى ئېزىپ ناھەق پايدىنى ئىزدەپ پارا يەپ، ھەقىنى تەتۈر قىلاتتى. ⁴ ئۇ ۋاقىت ئىسرائىلنىڭ ھەممە ئاقساقاللىرى جەم بولۇپ، رامادا سامۇئىلنىڭ قېشىغا كېلىپ، ⁵ ئۇنىڭغا ئېيتتىكى: «مانا سەن قېرى بولدۇڭ. ئوغۇللىرىڭ بولسا سېنىڭ يولۇڭ بىلەن يۈرمەيدۇ. باشقا مىللەتلەرنىڭكىدەك بىزگە ھۆكۈم قىلىدىغان بىر پادىشاھ ئۈستىمىزگە توختىتىپ قويغىن» دېدى.

⁶ لېكىن ئۇلارنىڭ: «ئۈستىمىزگە ھۆكۈم قىلىدىغان بىر پادىشاھ بىزگە بەرگىن» دەپ ئېيتقىنى سامۇئىلنىڭ كۆزىدە يامان كۆرۈندى. سامۇئىل خۇداۋەندىگە دۇئا قىلسا، ⁷ خۇداۋەندە سامۇئىلغا ئېيتتىكى: «خەلقنىڭ ھەرىپىمە ساڭا ئېيتقىنىغا قۇلاق سالغىن، چۈنكى ئۇلار سېنى تاشلىماي، بەلكى مېنى ئۈستىمىزگە پادىشاھ بولمىسۇن دەپ، مېنى تاشلىدى. ⁸ مەن ئۇلارنى مىسىردىن چىقارغان كۈندىن تارتىپ بۇ كۈنگىچە ئۇلار شۇنداق قىلىپ تۇرۇپ، مېنى تاشلاپ باشقا تەڭرىلەرگە ئىبادەت قىلماقتا. ئەمدى ساڭا ھەم شۇنداق قىلدى. ⁹ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ سۆزىگە ئۇنىغىن. لېكىن ئۇلارغا چىڭ ئۇقتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىدە سەلتەنەت قىلىدىغان پادىشاھنىڭ ھەققىنى بىلدۈرگىن» دېدى.

¹⁰ سامۇئىل ئۆزىدىن بىر پادىشاھ سورىغان خەلققە خۇداۋەندىنىڭ ئېيتقىنىنىڭ ھەممىسىنى دەپ بەردى. ¹¹ ئۇ ئېيتتىكى: «ئۈستۇڭلاردا سەلتەنەت قىلىدىغان پادىشاھنىڭ ھەققى شۇ بولىدۇكى، ئوغۇللىرىڭلارنى ئۆز ئىشىغا تۇتۇۋېلىپ، ھارۋىلىرى بىلەن ئاتلىرى ئۈچۈن ئىشلىتىپ، ھارۋىلىرىنىڭ ئالدىدا يۈگۈرگىلى سالىدۇ. ¹² بەزىلىرىنى مىڭبېشى ۋە ئەللىكېشى قىلىپ قويۇپ، بەزىلىرىنى يېرىنى ھەيدەپ ھوسۇلنى ئورۇپ، جەڭ جابدۇقلىرى بىلەن ھارۋا ئەسۋابلىرىنى ئەتكىلى سالىدۇ. ¹³ قىزلىرىڭلارنى ئەتىرچى، ئاشپەز ۋە ناۋاي قىلىپ قويىدۇ. ¹⁴ ياخشى زېمىنلىرىڭلارنى، ئۈزۈمزارلىق بىلەن زەيتۇنلۇقلىرىڭلارنى تارتىۋېلىپ، ئۆز غۇلاملىرىغا بېرىدۇ. ¹⁵ ئېتىزلىق بىلەن ئۈزۈمزارلىقلىرىڭلارنىڭ ئوندىن بىر ئۇلۇشىنى ئېلىپ، ئۆز مەھرەملىرى بىلەن غۇلاملىرىغا بېرىدۇ. ¹⁶ خىزمەتكار بىلەن دېدەكلىرىڭلار ۋە ياخشىراق يىگىتلىرىڭلارنى ئېلىپ ئىشلىتىپ، ئېشەكلىرىڭلارنىمۇ ئېلىپ ئۆز ئىشىغا سالىدۇ. ¹⁷ قويلرىڭلارنىڭ ئوندىن بىر ئۇلۇشىنى ئالىدۇ. ئۆزۈڭلارمۇ ئۇنىڭغا قۇل بولىسىلەر. ¹⁸ ئۇ كۈندە سىلەر ئۆزۈڭلارغا ئىلىغىغان پادىشاھ جەھىتىدىن پەرياد قىلىسىلەر، لېكىن ئۇ ۋاقىت خۇداۋەندە سىلەرگە قۇلاق سالمايدۇ» دېدى. ¹⁹ لېكىن خەلق سامۇئىلنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالغىلى ئۇنىماي ئېيتتىكى: «ياق، بەلكى ئۈستىمىزگە سەلتەنەت قىلىدىغان بىر پادىشاھ خالايمىز. ²⁰ بىز باشقا خەلققە ئوخشاش بىزنى ھۆكۈم قىلىپ، جەڭلىرىمىزدە بىزنى باشلاپ جەڭ قىلىدىغان پادىشاھنى خالايمىز» دېدى. ²¹ سامۇئىل خەلقنىڭ ھەممە سۆزىنى ئاڭلاپ، خۇداۋەندىگە ئىشتىكۈزدى. ²² لېكىن خۇداۋەندە سامۇئىلغا: «سەن ئۇلارنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىپ، ئۇلارغا بىر پادىشاھ بەرگىن» دەپ ئېيتتى. ئۇ ۋاقىت سامۇئىل ئىسرائىلنىڭ ئادەملىرىگە: «ھەربىرىڭلار ئۆز شەھىرىگە بارسۇن» دېدى.

شائۇل يىتىپ كەتكەن ئېشەكلەرنى ئىزدەپ ساموئىل بىلەن ئۇچرايدۇ

9¹ بەنيامىن قەبىلىسىدىن قىس ئىسىملىق بىر كىشى بار ئىدى. ئۇ ئابىيەلنىڭ ئوغلى ئىدى. ئابىيەل زېرورنىڭ ئوغلى، زېرور بېكوراتنىڭ ئوغلى، بېكورات ئافىياھنىڭ ئوغلى ۋە ئافىياھ بىر بەنيامىنىي ئادەمنىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇ ئۆزى قۇدرەتلىك بولۇپ، دۆلەتمەن بىر كىشى ئىدى. ² قىسىنىڭ شائۇل ئىسىملىق ئېگىز بويلۇق، كېلىشكەن بىر ئوغلى بار ئىدى. بەنى-ئىسرائىلنىڭ ئارىسىدا ئۇنىڭدىن چىرايلىق كىشى يوق ئىدى. ئۇ ئۇنداق ئېگىز بويلۇق ئىدىكى، خەلقتىن ھەركىم بولسا ئاران ئۇنىڭ مۇرىسىگىچە يېتەتتى. ³ ئەمما شائۇلنىڭ ئانىسى قىسىنىڭ ئېشەكلىرى يىتىپ كەتكەندى. ئۇنىڭ ئۈچۈن قىس ئۆز ئوغلى شائۇلغا: «سەن قويۇپ، بىر خىزمەتكارنى ئۆزۈڭ بىلەن بىللە ئېلىپ، ئېشەكلەرنى ئىزدەپ بارغىن» دەپ ئېيتتى. ⁴ ئۇلار بېرىپ، ئەفرائىمنىڭ تاغلىرىدىن ئۆتۈپ، شالشانىڭ يۇرتىنى كېزىپ، ئۇلارنى ئىزدەپ تاپماي، شائۇلنىڭ يۇرتىنى ھەم كېزىپ تاپماي، ئاندىن بەنيامىننىڭ يۇرتىنى كېزىپ ئۇلارنى ھېچ تاپالمىدى. ⁵ ئۇلار زۇڭنىڭ يۇرتىغا يەتكەندە شائۇل ئۆزى بىلەن كەلگەن خىزمەتكارغا: «قويۇپ، ئۆيگە يانايلى. بولمىسا ئاتام ئېشەكلەر توغرىسىدىن ئەنسىرىمەي، بىزنىڭ جەھىتىمىزدىن چوڭراق ئەندىشە قىلارمىكىن» دېدى. ⁶ لېكىن ئۇ ئۇنىڭغا ئېيتتىكى: «مانا شۇ شەھەردە خۇدانىڭ بىر ئادىمى بار. ئۇ مۆتىۋەر بىر ئادەم بولۇپ، ھەر نە ئېيتسا شەكسىز ئۇنداق بولىدۇ. ئەمدى ئۇ يەرگە بارايلى ئۇ ئۆزى بىز بارىدىغان يول توغرىسىدىن خەۋەر بېرەرمىكىن» دېدى. ⁷ ئەمما شائۇل ئۆز خىزمەتكارىغا ئېيتتىكى: «لېكىن ئۇ يەرگە بارساق، ئۇ كىشىگە نېمە بېرەيلى؟ خۇرجۇنلىرىمىزدا نان قالمايدۇ. خۇدانىڭ ئادىمىگە كەلتۈرىدىغان سوۋغىتىمىز يوق ئىكەن. يېنىمىزدا نېمە بار؟» دېدى ⁸ خىزمەتكار شائۇلغا جاۋاب بېرىپ: «مانا قولۇمدا چارەك شېقەل كۈمۈش بار. ماڭىدىغان يوللىرىمىزنى بىزگە دەپ بەرسۇن دەپ، خۇدانىڭ ئادىمىگە شۇنى بېرەي» دېدى. ⁹ چۈنكى ئۆتكەن زاماندا ئىسرائىلنىڭ ئارىسىدىكى بىر ئادەم خۇدادىن بىر نەرسە سورىماقچى بولسا: «كېلىڭلار، روھى كۆرۈنۈش كۆرگۈچىنىڭ قېشىغا بارايلى» دەيتتى. چۈنكى ھازىرقى ۋاقىت پەيغەمبەر دېگەن كىشىنى ئۆتكەن زاماندا روھى كۆرۈنۈش كۆرگۈچى دەيتتى. ¹⁰ شائۇل ئۆز خىزمەتكارىغا: «مەسلىھەتنىڭ ياخشىدۇر. قويۇپ بارايلى» دەپ ئېيتتى. شۇنى دەپ، ئۇلار خۇدانىڭ ئادىمى بار شەھەرگە بېرىپ، ¹¹ شەھەرنىڭ ئېگىزلىكىگە چىقىپ تۇرغىنىدا سۇ تارتقىلى چىققان بىرنەچچە قىزلارغا ئۇچراپ، ئۇلاردىن: «مۇنداق روھى كۆرۈنۈش كۆرگۈچى بارمۇ؟» دەپ سورىدى. ¹² ئۇلار بۇلارغا جاۋاب بېرىپ: «شۇنداق، مانا ئۇ ئالدىڭلاردا بار ئىكەن. ئالدىڭلار، ئۇ بۈگۈن شەھەرگە كەلدى، چۈنكى خەلق بۈگۈن قۇربانلىق ئېگىزلىكىدە ھېيت قىلىدۇ. ¹³ سىلەر شەھەرگە كىرىپ، ئۇ ئاتام يېڭىلى قۇربانلىق ئېگىزلىكىگە چىقماستا ئۇتتۇر بېرىپ، ئۇنى تېپىڭلار. خەلق ئۇ كەلمەستە يېمەيدۇ. چۈنكى ئۇ ئۆزى قۇربانلىقنى مۇبارەكلەيدۇ. ئاندىن كېيىن قىچقىرىلغانلار ئاتام يەيدۇ. ئەمدى چىقىڭلار، مۇشۇ ۋاقىت بىلەن ئۇنى تاپسىلەر» دېدى. ¹⁴ ئۇلار شەھەرگە

چىقىپ، شەھەرنىڭ ئۆزىگە كىرگەندە، مانا سامۇئىل ئۆزى قۇربانلىق ئېگىزلىكىگە بېرىشقا چىقىۋاتقاندا ئۇلارغا ئۇچرىدى.

¹⁵ لېكىن شائۇل كەلمەستىن بىر كۈن ئىلگىرى خۇداۋەندە سامۇئىلغا بىلدۈرۈپ: ¹⁶ «ئەتە بۇ ۋاقىت بىلەن بەنياميننىڭ يۇرتىدىن بىر ئادەمنى ساڭا ئەۋەتەي. سەن ئۇنى مېنىڭ قوۋمىم ئىسرائىلنىڭ ئۈستىگە باش بولغىلى مەسھلىگىن. ئۇ مېنىڭ قوۋمىمنى فىلىستىنلىلەرنىڭ قولىدىن قۇتقۇزىدۇ. چۈنكى مېنىڭ قوۋمىمنىڭ پەريادى ماڭا يەتكىنى ئۈچۈن ئۇلارنى يوقلىدىم» دەپ ئېيتقاندى.

¹⁷ سامۇئىل شائۇلنى كۆرگەندە خۇداۋەندە ئۇنىڭغا: «مانا مەن ئۇنىڭ توغرىسىدا ساڭا سۆز قىلغان ئادەم مۇشۇدۇر. ئۇ ئۆزى مېنىڭ قوۋمىمنىڭ ئۈستىدە سەلتەنەت قىلىدۇ» دەپ ئىزھار قىلدى. ¹⁸ شائۇل سامۇئىلنى دەرۋازىدا كۆرۈپ، قېشىغا بېرىپ: «سەندىن سوراي، روھىي كۆرۈنۈش كۆرگۈچىنىڭ ئۆيى نە يەردە ئىكەن؟» دەپ سورىدى. ¹⁹ سامۇئىل شائۇلغا جاۋاب بېرىپ ئېيتتى: «روھىي كۆرۈنۈش كۆرگۈچى مەن ئۆزۈمدۈرمەن. مەندىن ئىلگىرى قۇربانلىق ئېگىزلىكىگە چىققىن. بۇ كۈن سىلەر مەن بىلەن تائام يەيسىلەر. لېكىن ئەتە ساڭا كەتكىلى رۇخسەت بېرىپ، كۆڭلۈڭدە ھەر نە بولسا ساڭا دەپ بېرەي. ²⁰ ئەمما ئۈچ كۈندىن بېرى يىتىپ كەتكەن ئېشەكلەر بولسا ئۇلار توغرىسىدىن ئەندىشە قىلمىغىن. ئۇلار تېپىلدى. ئەمما ئىسرائىلنىڭ ھەممە ئارزۇسى كىمگە مايىل؟ سەن بىلەن ئاناڭنىڭ پۈتۈن ئۆيىگە مايىل ئەمەسمۇ؟» دېدى. ²¹ شائۇل جاۋاب بېرىپ ئېيتتىكى: «مەن بەنياميننى بولۇپ، ئىسرائىلنىڭ ھەممىدىن كىچىك قەبىلىسىنىڭ ئادىمى ئەمەسمۇ؟ خاندانم بولسا بەنيامين قەبىلىسىنىڭ ھەممىدىن كىچىك خانداندىن ئەمەسمۇ؟ نېمە ئۈچۈن ماڭا شۇنداق ئېيتتىسەن. ²² لېكىن سامۇئىل شائۇلنى ۋە ئۇنىڭ خىزمەتكارىنى مېھمانخانغا ئېلىپ چىقىپ، ئۇ قىچقىرىلغان ئوتتۇزچە ئادەملەرنىڭ ئارىسىغا كىرگۈزۈپ، تۈردە ئولتۇرغۇزدى.

²³ ئاندىن سامۇئىل ئاشپەزگە سۆزلەپ: «مەن ساڭا ساقلاپ قويغىن دېگەن پارچىنى ئېلىپ كەلگىن» دېدى. ²⁴ ئاشپەزنىڭ ئۆزى پايدىخانىنى ئۈستىدىكى قىسىملىرى بىلەن ئېلىپ، شائۇلنىڭ ئالدىغا قويدى. ئۇ ۋاقىت سامۇئىل ئېيتتى: «مانا ساقلانغان پارچە شۇدۇر. ئالدىڭغا ئېلىپ يېگىن، چۈنكى مەن خەلقنى قىچقىراي دېگىنىمدىن تارتىپ سەن ئۈچۈن ساقلاندى» دېدى. ئۇ كۈن شائۇل سامۇئىل بىلەن تائام يەپ، ²⁵ ئاندىن ئۇلار قۇربانلىق ئېگىزلىكىدىن چۈشۈپ، شەھەرگە كىردى. كىرسە، سامۇئىل ئۆگزىدە شائۇل بىلەن سۆزلىشىپ تۇردى.

²⁶ لېكىن ئەتىسى سەھەر تاڭ ئاتقاندا سامۇئىل ئۆگزىدىن شائۇلنى قىچقىرىپ: «قوپۇپ، مەن سېنى ئۆزىتىپ قوياي» دەپ ئېيتتى. شائۇل قوپۇپ، ئۆزى بىلەن سامۇئىل ئىككىلىسى چىقىپ كەتتى. ²⁷ ئۇلار شەھەرنىڭ ئايىغىغا كېتىپ بارغىنىدا سامۇئىل شائۇلغا سۆزلەپ: «خىزمەتكارغا: < ئالدىمىزدا كەتكىن > دەپ بۇيرۇغىن. ئەمما سەن توختاپ تۇرساڭ، خۇدانىڭ ئېيتقىنىنى ساڭا ئاڭلىتىپ قوياي» دېدى.

ساموئىل شائۇلى پادىشاھ بولۇشقا مەسھلەيدۇ

10

¹ ساموئىل بىر ياغ شېشىسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ بېشىغا تۆكۈپ ئۇنى سۆيۈپ، ئېيتتىكى: «مانا خۇداۋەندە سېنى ئۆز مىراسىغا باش بولغىلى مەسھلەيدى ئەمەسمۇ؟» ² بۈگۈن مەندىن ئايرىلغاندىن كېيىن بەنيامىن يۇرتىنىڭ زېمىنىدىكى زەلزاھقا يېتىپ بارغىنىڭدا، راھىلەنىڭ قەبرىسىنىڭ يېنىدا ساڭا ئىككى كىشى ئۇچراپ، ساڭا ئېيتىدۇكى: «سەن ئىزدەپ بارغان ئېشەكلەر تېپىلدى. مانا ئاتاق ئېشەكلەردىن ئەندىشە قىلماي، بەلكى سىلەر ئۈچۈن ئەنسىرەپ: < ئوغلۇمنى قانداق قىلىپ تاپاي > دەپ ئېيتىۋاتىدۇ. ³ سەن ئۇ يەردىن كېتىپ، ئازغىنا مېڭىپ تابوردىكى دۈب دەرىخىگە يەتكەندە خۇدانىڭ ھۇزۇرىغا بارماق ئۈچۈن بەيتەلگە چىقىدىغان ئۈچ كىشى ساڭا ئۇچراپ، بىرى ئۈچ ئوغلاق، بىرى ئۈچ نان ۋە يەنە بىرى بىر تۇلۇم شاراب كۆتۈرۈپ يولۇقىدۇ. ⁴ ئۇلار ساڭا سالام قىلىپ، ئىككى نان بېرىدۇ. سەن بولساڭ بەرگەنى قوللىرىدىن ئالغايىسەن. ⁵ ئاندىن كېيىن فىلىستىنلىلەرنىڭ بىر لەشكەرگى بار گىبىيا-ئاللاغا يېتىپ، شەھەرگە كەلسەڭ، بىر توپ پەيغەمبەرلەر قۇربانلىق ئېگىزلىكىدىن چۈشۈپ كېلىپ، ساڭا ئۇچرايدۇ. ئۇلار ئۆز ئالدىدا ساتار، داپ، نەي ۋە چاڭ چالدۇرۇپ پەيغەمبەرلىك قىلىپ يۈرىدۇ. ⁶ ئەمما خۇداۋەندىنىڭ روھى سېنىڭ ئۈستۈڭگە كېلىدۇ. شۇنداقكى، سەن ئۇلار بىلەن پەيغەمبەرلىك قىلىپ، ئۆزگىرىپ باشقا ئادەمدەك بولىسەن. ⁷ شۇ ئالامەتلەر ساڭا ئۇچرىسا، قولۇڭدىن نېمە كەلسە، قىلغىن، چۈنكى خۇدا سەن بىلەن بولىدۇ. ⁸ ئاندىن مەندىن ئىلگىرى گىلگالغا چۈشۈپ بارسەن. مانا مەن ھەم چۈشۈپ، كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىق بىلەن شۈكۈر قۇربانلىقى كەلتۈرمەك ئۈچۈن قېشىڭغا كېلىمەن. نېمە قىلىدىغىنىڭنى ساڭا ئېيتىپ بەرمەك ئۈچۈن مەن كەلگۈچىلىك ماڭا يەتتە كۈن ساقلاپ تۇرغايىسەن» دېدى.

⁹ ئۇ يېنىپ ساموئىلدىن كەتكەندە خۇدا ئۇنىڭ كۆڭلىنى تەبىدىل قىلدى ۋە ھەممە بۇ ئالامەتلەر ئۇششۇ كۈن ۋەقە بولدى. ¹⁰ ئۇلار گىبىياغا كەلگەندە، مانا بىر توپ پەيغەمبەرلەر ئۇنىڭغا ئۇچرىدى. ئۇچرىسا، خۇدانىڭ روھى ئۇنىڭ ئۈستىگە كەلدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەرلىك قىلغىلى تۇردى. ¹¹ ئۇنى ئىلگىرى تونۇغانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىنىڭ ئارىسىدا پەيغەمبەرلىك قىلغىنىنى كۆرگەندە بىر-بىرىگە: «قىسىنىڭ ئوغلى نېمە بولدى. شائۇل ھەم پەيغەمبەرلەرنىڭ بىرى بولدىمۇ؟» دەپ ئېيتتى. ¹² ئەمما ئۇ يەرلىك بىر ئادەم سۆزلەپ: «بۇلارنىڭ ئاتىسى بولسا كىم ئىكەن» دەپ ئېيتتى. بۇنىڭدىن: «شائۇل ھەم پەيغەمبەرلەرنىڭ بىرىمۇ؟» دەيدىغان تەمسىل پەيدا بولدى. ¹³ لېكىن ئۇ پەيغەمبەرلىك قىلىپ بولغاندا قۇربانلىق ئېگىزلىكىگە چىقتى. ¹⁴ شائۇلنىڭ تاغىسى ئۇنىڭدىن ۋە ئۇنىڭ خىزمەتكارىدىن: «نە يەرگە بېرىپ كەلدىڭلار؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئېيتتى: «ئېشەكلەرنى ئىزدىگىلى چىقىپ، ئۇلارنى تاپماي، ساموئىلنىڭ قېشىغا باردۇق». ¹⁵ شائۇلنىڭ تاغىسى ئېيتتى: «ساموئىل سىلەرگە نېمە ئېيتقىنىنى ماڭا دەپ بەرگىن». ¹⁶ شائۇل ئۆز تاغىسىغا: «ئېشەكلەر تېپىلدى» دەپ خەۋەر بەردى» دېدى. لېكىن ساموئىلنىڭ پادىشاھلىق ئىشى توغرىسىدىن ئېيتقان سۆزىنى ئۇنىڭغا دەپ بەرمىدى.

¹⁷ ئەمما ساموئىل قوۋمنى خۇداۋەندىنىڭ ھۇزۇرىدا جەم بولۇڭلار دەپ، مىسپاھقا چىقاردى. ¹⁸ ئۇ بەنى-ئىسرائىلغا ئېيتتى: «ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندە مۇنداق ئېيتىدۇكى: < مەن ئىسرائىلنى مىسىردىن چىقىرىپ، مىسىرلىقلارنىڭ قولىدىن ئاجرىتىپ، سىلەرگە زۇلۇم قىلغان ھەممە پادىشاھلىقلارنىڭ قولىدىن سىلەرنى قۇتقۇزدۇم. > ¹⁹ لېكىن ئەمدى ھەممە مۇسبەت بىلەن تەڭلىكىڭلاردىن سىلەرنى قۇتقۇزغان خۇدايىڭلارنىڭ ئۆزىنى خار كۆرۈپ ئۇنىڭغا: < بىزنىڭ ئۈستىمىزگە بىر پادىشاھ قويغىن > دەپ ئېيتتىڭلار. ئەمدى قەبىلە-قەبىلە، مىڭ-مىڭ تىزىلىپ، خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇڭلار. ²⁰ شۇنى دەپ، ساموئىل ئىسرائىلنىڭ ھەممە قەبىلىلىرىنىڭ ئالدىغا چىقارغاندا چەك بەنپامىن قەبىلىسىگە چۈشتى. ²¹ بەنپامىن قەبىلىسىنى خاندان-خاندان قىلىپ ئالدىغا كەلتۈرگەندە چەك ماتىرىنىڭ خاندانىغا چۈشتى. ئاندىن كېيىن چەك قىسىنىڭ ئوغلى شائۇلغا چۈشتى. لېكىن ئۇلار ئۇنى ئىزدىگەندە ئۇ ئۆزى تېپىلمىدى. ²² ئۇلار خۇداۋەندىدىن يەنە سورىدىكى: «ئۇ كىشى بۇ يەرگە تېخى كەلگەنمۇ؟» خۇداۋەندە ئېيتتى: «مانا ئۇ بولسا جابدۇقلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزىنى يوشۇردى.» ²³ ئۇلار يۈگۈرۈپ، ئۇنى ئاندىن ئېلىپ كەلدى. ئۇ ئۆزى خەلقنىڭ ئارىسىدا تۇرغاندا خەلق ئاران ئۇنىڭ مۇرىسىگە يەتتى. ²⁴ ئۇ ۋاقىت ساموئىل ھەممە قوۋمغا ئېيتتى: «خۇداۋەندە ئىلغىغان كىشىنى ئەمدى كۆردۈڭلار. ھەممە خەلقنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭغا ئوخشاش ھېچكىم يوقتۇر» دېدى. ئۇ ۋاقىت خەلقنىڭ ھەممىسى: «پادىشاھ ياشىسۇن» دەپ چىقىرىشاتتى.

²⁵ ئەمما ساموئىل پادىشاھلىقنىڭ ھەقىقىتى خەلققە بىلدۈرۈپ، بىر كىتابتا يېزىپ، خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا قويدى. ئاندىن ساموئىل ھەممە قوۋمغا ھەربىرى ئۆز ئۆيىگە كەتكىلى رۇخسەت بەردى. ²⁶ شائۇل ھەم گىبىيادىكى ئۆيىگە بارسا، كۆڭۈللىرى خۇدانىڭ قولىدىن تەگكۈزۈلگەن بىر توپ كىشىلەر ئۇنىڭ بىلەن بىللە باردى. ²⁷ لېكىن بىرنەچچە يامان كىشىلەر: «بۇ ئۆزى قانداق بىزنى قۇتقۇزالايدۇ» دەپ سوۋغات بەرمەي، ئۇنى تەھقىر قىلدى. ئەمما ئۇ ئۆزىنى تىگىشماسلىققا سالىدى.

شائۇل يابەشتىكىلەرگە ياردەم بېرىپ قۇتقۇزىدۇ

11 ¹ ئەمما ئامموني ناخاش چىقىپ گىلىيادىكى يابەشنى قورشىدى. ئۇ ۋاقىت يابەشنىڭ ھەممە ئادەملىرى ناخاشقا: «ئەگەر بىز بىلەن ئەھدە قىلساڭ، ساڭا بويسۇنىمىز» دېدى. ² لېكىن ئامموني ناخاش ئۇلارغا ئېيتتىكى: «پۈتۈن ئىسرائىلغا دەشەنە قىلماق ئۈچۈن ھەربىرىڭلارنىڭ ئوڭ كۆزىنى ئويۇپ، سىلەر بىلەن ئەھدە قىلاي. ³ يابەشنىڭ ئاقساقاللىرى ئۇنىڭغا ئېيتتى: «يەتتە كۈن بىزگە مۆھلەت بەرگىنىكى، بىز ئىسرائىلنىڭ پۈتۈن يۇرتىغا ئەلچىلەر ئەۋەتكەيمىز. ئاندىن كېيىن بىزگە ياردەم بېرىدىغان ئادەم بولمىسا، چىقىپ ئۆزىمىزنى ساڭا بېرىمىز» دېدى.

⁴ ئاندىن كېيىن ئەلچىلەر شائۇلنىڭ شەھىرى گىبىياغا كېلىپ، خەۋەرنى خەلققە بەرگەندە ھەممە خەلق پەرياد قىلىپ يىغلىدى. ⁵ مانا شائۇل ئېتىزلىقتىن چىقىپ، ئۇيلىرىنىڭ كەينىدىن يۈرۈپ كېلىپ: «خەلققە يىغلىغىلى نېمە بولدى؟» دەپ سورىسا، ئۇلار يابەشتىن كەلگەن كىشىلەرنىڭ خەۋىرىنى ئۇنىڭغا دەپ بەردى. ⁶ شائۇل بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندا خۇدانىڭ روھى ئۇنىڭ ئۈستىگە كېلىپ، ئۇنىڭ غەزىپى ناھايىتى تۇتاشتى. ⁷ ئۇ ئىككى ئوي سويۇپ پارچىلاپ، پارچىلىرىنى ئەلچىلەرنىڭ قولىدىن چىقىرىپ: «ھەر كىم شائۇل بىلەن سامۇئىلنىڭ كەينىدىن كېلىپ ئەگەشمەسە، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرى شۇنداق پارچىلىنىدۇ» دەپ ئېيتقۇزدى. ئۇ ۋاقىت خۇداۋەندىنىڭ قورقۇنچىسى خەلقنىڭ ئۈستىگە كەلدى. شۇنداقكى، ئۇلار ئىتتىپاقلىشىپ، بىر بولۇپ چىقىپ كەلدى. ⁸ ئۇ ئۇلارنى بېزەكتە سانغاندا بەنى-ئىسرائىل ئۈچ يۈز مىڭ كىشى چىقىپ، يەھۇدانىڭ ئادەملىرى بولسا ئوتتۇز مىڭ چىقتى. ⁹ ئۇلار كەلگەن ئەلچىلەرگە ئېيتتىكى: «گىلىيادىكى يابەشنىڭ ئادەملىرىگە مۇنداق ئېيتىڭلاركى: ئەتە كۈن ئىسسىق بولغاندا سىلەرگە ياردەم بېرىلىدۇ» دېدى. ئەلچىلەر بېرىپ، شۇنى يابەشلىكلەرگە خەۋەر بەردى. ئۇ ۋاقىت يابەشلىكلەر خۇش بولۇپ: ¹⁰ «ئەتە سىلەرگە چىقىمىز، ئۆز ئىختىيارىڭلارچە بىزگە قىلغايىسىلەر» دەپ دۈشمەنگە ئېيتقۇزدى.

¹¹ ئەتىسى شائۇل خەلقنى ئۈچ بۆلەك قىلدى ۋە بۇلار كېچىنىڭ تۆتىنچى ھەسسىسىدە لەشكەرگاھقا كىرىۋېلىپ، ئامونىيلارنى ئۇرۇپ، كۈننىڭ ئىسسىغان ۋاقتىغىچە سوقۇشتى. تىرىك قالغانلار بولسا ئۇنداق پاراكەندە بولدىكى، ئىككىدىن قوشۇلماي قاچتى. ¹² ئەمما خەلق سامۇئىلغا ئېيتتىكى: « > شائۇل بىزنىڭ ئۈستىمىزگە پادىشاھ بولمىسۇن < دەپ ئېيتقانلار كىم ئىكەن؟ بۇ كىشىلەرنى كەلتۈرۈڭلار. ئۇلارنى ئۆلتۈرەيلى» دېدى. ¹³ لېكىن شائۇل ئېيتتى: «بۇ كۈن ھېچكىم ئۆلتۈرۈلمىسۇن، چۈنكى بۈگۈن خۇداۋەندە ئىسرائىلغا نۇسرەت بەردى» دېدى.

¹⁴ سامۇئىل خەلققە: «قوپۇپ، گىلگالغا بېرىپ، ئاندا پادىشاھلىقنى بەتگۈشلەيلى» دەپ ئېيتتى. ¹⁵ شۇنى دېسە، ھەممە خەلق گىلگالغا بېرىپ، گىلگالدا خۇداۋەندىنىڭ ھۇزۇرىدا شائۇلنى پادىشاھ قىلىپ، ئاندا خۇدانىڭ ئالدىدا شۈكۈر قۇربانلىقى كەلتۈرۈپ، شائۇل بىلەن ئىسرائىلنىڭ ھەممە كىشىلىرى تولا خۇش بولۇپ، ئاندا شادلىق قىلدى.

سامۇئىلنىڭ ئىسرائىل خەلقىگە سۆزلىگەن خەيىرلىشىش نۇتقى

12 ¹ سامۇئىل پۈتۈن ئىسرائىلغا ئېيتتىكى: «مانا مەن سىلەرنىڭ ئېيتقىنىڭلارنىڭ ھەممىسىدە سۆزلىرىڭلارنى ئاڭلاپ، ئۈستۈڭلارغا بىر پادىشاھ قويدۇم. ² مانا ئەمدى پادىشاھ سىلەرنى باشلايدۇ. مەن بولسام، قېرى بولۇپ بېشىم ئاقاردى. ئوغۇللىرىمۇ ئاراڭلاردىدۇر. بالىلىقىمدىن تارتىپ بۇ كۈنگىچە سىلەرگە باشلىغۇچى بولدۇم. ³ مانا مۇندا

تۇرىمەن. خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ۋە ئۇنىڭ مەسھەلەنگەننىڭ ئالدىدا ماڭا گۇۋاھلىق بېرىڭلار: كىمنىڭ ئۇيىنى ئالدىم؟ كىمنىڭ ئېشىكىنى ئالدىم؟ كىمنىڭ ھەققىنى بېدىم؟ كىمگە زۇلۇم قىلدىم؟ مەن كۆزنى يۇمۇپ تۇرۇپ، كىمدىن ئارىلىق ئالدىم؟ ئۇنداق بولسا، دەڭلار ۋە مەن تۆلەپ بېرىمەن» دېدى. ⁴ ئۇلار جاۋاب بېرىپ: «سەن بىزنىڭ ھەققىمىزنى بېمىدىڭ، ھېچكىمگىمۇ زۇلۇم قىلمىدىڭ ۋە ھېچ كىشىنىڭ قولىدىن بىر نەرسە ئالمىدىڭ» دېدى. ⁵ ئۇ ئۇلارغا: «مەندە ھېچ ھەققىڭلار قالمىغانلىقىغا خۇداۋەندە سىلەرگە گۇۋاھ بولۇپ، ئۇنىڭ مەسھەلەنگەن ئادىمى ھەم بۇ كۈن گۇۋاھ بولسۇن» دېسە، ئۇلار: «ئۇ گۇۋاھتۇر» دېدى.

⁶ ساموئىل خەلققە ئېيتتىكى: «مۇسا بىلەن ھارۇننى قوپۇرۇپ، ئاتا-بوۋىلىرىڭلارنى مىسىر يۇرتىدىن چىقارغان زات خۇداۋەندە ئۆزىدۇر. ⁷ ئەمدى تۇرۇپ تۇرۇڭلاركى، مەن خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ھاكىملىق قىلىپ خۇداۋەندە سىلەرگە ۋە ئاتا-بوۋىلىرىڭلارغا قىلغان ئادىل ئەمەللىرى توغرىسىدىن سىلەرگە سۆز قىلاي. ⁸ ياقۇب مىسىرغا كەلگەندە ئاتا-بوۋىلىرىڭلار خۇداۋەندىگە پەرياد قىلغاندا خۇداۋەندە مۇسا بىلەن ھارۇننى ئەۋەتتى. ئۇلار بولسا ئاتا-بوۋىلىرىڭلارنى مىسىردىن چىقىرىپ، بۇ يەردە ئولتۇرغۇزدى. ⁹ ئەمما ئۇلار ئۆز تەڭرىسى خۇداۋەندىنى ئۇنتۇغاندا ئۇ ئۇلارنى خازورنىڭ سەردارى سىسپراننىڭ قولىغا بېرىپ، فىلىستىنلىلەرنىڭ قولىغا چۈشۈرۈپ، موتابنىڭ پادىشاھىنىڭ قولىغا تاپشۇردى ۋە بۇلار ئۇلار بىلەن جەڭ قىلىشتى. ¹⁰ لېكىن ئۇلار خۇداۋەندىگە پەرياد قىلىپ: «بىز گۇناھ قىلىپ، خۇداۋەندىنى تاشلاپ بائال ۋە ئاشتاروت دېگەن بۇتلارغا ئىبادەت قىلدۇق. ئەمما ئەمدى بىزنى دۈشمەنلىرىمىزنىڭ قولىدىن قۇتقۇزغىن. بىز ساڭا ئىبادەت قىلايلى» دېدى.

¹¹ ئۇ ۋاقىت خۇداۋەندە يەرۇببا ئال بىلەن بېداننى، يىپتاھ بىلەن ساموئىلنى ئەۋەتىپ، چۆرەڭلاردىكى دۈشمەنلىرىڭلارنىڭ قولىدىن سىلەرنى قۇتقۇزدى. شۇنداقكى، تىنچ-ئامان ئولتۇردۇڭلار. ¹² لېكىن تەڭرىڭلار خۇداۋەندە ئۆزى پادىشاھىڭلار بولسىمۇ، بەنى-ئامموننىڭ پادىشاھى ناخاشنىڭ سىلەرگە زىت قويغىنىنى كۆرگىنىڭلاردا: < بۇ بولمايدۇ، بەلكى بىر پادىشاھ ئۈستىمىزدە سەلتەنەت قىلسۇن > دەپ ماڭا ئېيتتىڭلار. ¹³ ئەمدى سىلەر ئىلغاپ خالىغان پادىشاھنى كۆرۈڭلار. مانا خۇداۋەندە سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلارغا بىر پادىشاھ قويدى. ¹⁴ ئەگەر سىلەر خۇداۋەندىدىن قورقۇپ، خۇداۋەندىنىڭ بۇيرۇقلىرىغا ئاسىيلىق قىلماي، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىپ، ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىپ، خاھى سىلەر، خاھى ئۈستۈڭلارغا سەلتەنەت قىلغان پادىشاھ بولسۇن تەڭرىڭلار خۇداۋەندىگە ئەگەشسەڭلار، سىلەرگە ياخشى بولىدۇ. ¹⁵ لېكىن خۇداۋەندىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالىماي، بەلكى خۇداۋەندىنىڭ بۇيرۇقلىرىغا ئاسىيلىق قىلساڭلار، خۇداۋەندىنىڭ قولى ئاتا-بوۋىلىرىڭلارغا زىت بولغاندەك سىلەرگە زىت بولىدۇ. ¹⁶ ئەمدى تۇرۇپ تۇرۇپ، خۇداۋەندە كۆزلىرىڭلارنىڭ ئالدىدا قىلىدىغان ئۇلۇغ ئەمەللەرگە قاراڭلار. ¹⁷ ئەمدى بۇغداي ئورىدىغان ۋاقىت ئەمەسمۇ؟ لېكىن مەن خۇداۋەندىگە دۇئا قىلاي، ئۇ گۈلدۈرماما بىلەن يامغۇر ئەۋەتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر پادىشاھ تىلىگىنىڭلار بىلەن خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا قانچە چوڭ يامانلىق قىلغىنىڭلارنى بىلىپ كۆرىسىلەر» دېدى.

¹⁸ ئاندىن سامۇئىل خۇداۋەندىگە دۇئا قىلسا، خۇداۋەندە ئۇ كۈندە گۈلدۈرماما بىلەن يامغۇر ئەۋەتتى. ئۇ ۋاقىت خەلق خۇداۋەندىدىن ۋە سامۇئىلدىن تولا قورقتى. ¹⁹ خەلقنىڭ ھەممىسى سامۇئىلغا: «تەڭرىنىڭ خۇداۋەندىگە بىزنى ئۆلۈپ كەتمىسۇن دەپ، ئۆز قۇللىرىنىڭ ئۈچۈن دۇئا قىلغىن. چۈنكى ھەممە گۇناھلىرىمىزنىڭ ئۈستىگە يەنە يامانلىق ئاشۇرۇپ، ئۆزىمىزگە بىر پادىشاھ تىلىدۇق ئەمەسمۇ؟» دېدى.

²⁰ سامۇئىل خەلققە ئېيتتىكى: «قورقماڭلار. ھەممە بۇ يامانلىقنى قىلغان بولساڭلارمۇ، ئەمدى خۇداۋەندىگە ئەگىشىپ ئۈنىڭدىن كەتمەي، پۈتۈن كۆڭلۈڭلار بىلەن خۇداۋەندىگە ئىبادەت قىلىپ، ²¹ ھېچ ئېزىقماڭلار. بولمىسا سىلەر سىلەرگە پايدا بېرەلمەيدىغان ۋە ياقتۇقۇزالمىدىغان ئىناۋەتسىز نەرسىلەرگە ئەگىشىسىلەر. بۇلار پەقەت ئىناۋەتسىزدۇر. ²² خۇداۋەندە ئۆز ئۇلۇغ ئىسمى ئۈچۈن ئۆز قوۋمىنى تاشلىمايدۇ، چۈنكى خۇداۋەندە سىلەرنى ئۆز قوۋمى قىلغىلى ئىرادە قىلدى. ²³ مەن بولسام، سىلەرنىڭ ھەققىڭلاردا دۇئا قىلىشىدىن توختاپ قېلىپ، خۇداۋەندىگە گۇناھ قىلىشىمدىن مېنى خۇدا ساقلىسۇن. لېكىن سىلەرگە ياخشى ۋە راست يولنى كۆرسىتەي. ²⁴ پەقەت خۇداۋەندىدىن قورقۇپ، ساداقەتلىكتە پۈتۈن كۆڭلۈڭلار بىلەن ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىپ، سىلەرگە قىلغان ئۇلۇغ ئەمەللەرنى ئويلاڭلار. ²⁵ لېكىن يامانلىق قىلساڭلار، ھەم ئۆزۈڭلار، ھەم پادىشاھىڭلار ھالاك بولىسىلەر».

شائۇلنىڭ ئىتائەتسىزلىكى

13 ¹ شائۇل بىر يىل پادىشاھ بولۇپ، ئىسرائىلنىڭ ئۈستىدە ئىككىنچى يىلدا سەلتەنەت قىلغىنىدا، ² شائۇل ئۆزىگە ئىسرائىلدىن ئۈچ مىڭ ئادەمنى ئىلغىۋالدى. ئىككى مىڭ مىكاستا ۋە بەيتەلنىڭ تاغلىرىدا شائۇلنىڭ قېشىدا بولۇپ، بىر مىڭى بەنيامىن يۇرتىدىكى گىبىيادا يوناتاننىڭ قېشىدا ئىدى. ئەمما قالغان خەلقنىڭ ھەربىرىنى ئۇنىڭ ئۆز ئۆيىگە ئەۋەتتى.

³ لېكىن يوناتان بولسا فىلىستىنلىلەرنىڭ گىبىيادىكى لەشكەرگاھىنى مەغلۇپ قىلدى. فىلىستىنلىلەر بۇنى ئاڭلاپ قالدى. ئۇ ۋاقىت شائۇل پۈتۈن يۇرتىدا كاناي چالدۇرۇپ: «ئىبرانىيلار بۇنى ئاڭلىسۇن» دەپ ئېيتتى. ⁴ پۈتۈن ئىسرائىل: «شائۇل فىلىستىنلىلەرنىڭ لەشكەرگاھىنى مەغلۇپ قىلدى» دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ، بۇنىڭ بىلەن ئىسرائىل فىلىستىنلىلەرنىڭ ئالدىدا يامان كۆرۈندى دەپ بىلدى. بىلىپ، خەلق شائۇلنىڭ كەينىدىن گىلگالغا بېرىپ يىغىلدى.

⁵ فىلىستىنلىلەر ئىسرائىل بىلەن جەڭ قىلغىلى يىغىلىپ، ئوتتۇز مىڭ ھارۋا، ئالتە مىڭ ئاتلىق ۋە دېڭىزنىڭ كانارىدىكى قۇمدەك پىيادە ئەسكەر يىغىپ كېلىپ، بەيت-ئاۋەننىڭ شەرق تەرىپىدىكى مىكاستا چېدىرلىرىنى تىكتى. ⁶ ئەمما ئىسرائىلنىڭ كىشىلىرى بولسا ئۆزىنى تەڭلىكتە كۆردى، چۈنكى خەلق تولا قىستىلىپ، غارلاردا، چاتقاللىقلاردا، قورام

تاشلارنىڭ ئارىسىدا، ئېگىز جايلاردا ۋە ئازگاللاردا ئۆزىنى يوشۇرۇۋېلىپ، ⁷ بەزى ئىبرانىيلار ئىئورداندىن ئۆتۈپ گاد ۋە گىلىيادنىڭ يۇرتىغا ئۆتۈپ كەتتى. لېكىن شائۇل گىلگالدا قېلىپ، خەلقنىڭ ھەممىسى تىترەك بىلەن ئۇنىڭغا ئەگەشتى. ⁸ شائۇل ئۆزى ساموئىل توختاتقان ۋاقىتقىچە يەنى يەتتە كۈن ساقلاپ تۇردى. لېكىن ساموئىل گىلگالغا كەلمىگىنى ئۈچۈن خەلق ئۇنىڭدىن تارىلىپ كەتكىلى تۇردى. ⁹ شائۇل بولسا: «كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىق بىلەن شۈكۈر قۇربانلىقىنى مۇندا ئېلىپ كېلىڭلار» دەپ ئېيتتى. ئاندىن كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىقىنى ئۆتكۈزدى. ¹⁰ لېكىن كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىقىنى قىلىپ بولغىنىدا ساموئىل كەلدى. كەلسە، شائۇل ئۇنىڭغا سالام قىلغىلى ئالدىغا چىقتى. ¹¹ لېكىن ساموئىل: «نېمە قىلىدىڭ؟» دەپ ئېيتتى. شائۇل ئېيتتىكى: «خەلق مەندىن تارىلىپ كېتىپ توختىتىلغان ۋاقىتتا سەن كەلمەي قېلىپ، فىلىستىننىلەرنىڭ مېككاستا يىغىلغىنىنى كۆرۈپ بىلگىنىمدە: ¹² <ئەمدى فىلىستىننىيلەر گىلگالغا چۈشۈپ ئۈستۈمگە كېلىدۇ. مەن بولسام، تېخى خۇداۋەندىگە دۇئا قىلىمىدەم> دەپ ئويلاپ جورۇت قىلىپ، كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىقىنى كەلتۈردۈم» دېدى.

¹³ ساموئىل شائۇلغا ئېيتتى: «سەن ئەخمەقلىق قىلىپ، تەڭرىنىڭ خۇداۋەندە ساڭا بۇيرۇغان ئەمرىنى تۇتمىدىڭ. بولمىسا ئىسرائىلنىڭ ئۈستىدىكى سەلتەنتنىڭ ئەبەدىگىچە مەزمۇت تۇراتتى. ¹⁴ لېكىن ئەمدى سېنىڭ سەلتەنتنىڭ مەزمۇت تۇرمايدۇ. خۇداۋەندە ئۆز كۆڭلىگە مۇۋاپىق ئۆزىگە بىر ئادەمنى ئىزدەپ تاپتى. خۇداۋەندە ساڭا بۇيرۇغىنىنى قىلمىغىنىڭ ئۈچۈن خۇداۋەندە ئۇنى ئۆز قوۋمىنىڭ باشلىغۇچىسى قىلدى، چۈنكى سەن خۇداۋەندە ساڭا بۇيرۇغاننى تۇتمىدىڭ» دېدى.

¹⁵ ئاندىن ساموئىل قوپۇپ گىلگالدىن كېتىپ، بەنيامىن يۇرتىدىكى گىبىياغا باردى. ئەمما شائۇل ئۆز قېشىدىكى ئادەملەرنى سانغاندا سانى ئالتە يۈزگە چىقتى. ¹⁶ شائۇل بىلەن ئوغلى يوناتان ۋە ئۇلارنىڭ قېشىدىكى خەلق بەنيامىن يۇرتىدىكى گىبىيادا توختاپ قالدى. لېكىن فىلىستىننىيلەر مېككاستا چېدىر تىككەندى. ¹⁷ ئۇ ۋاقىت تالىغۇچىلار فىلىستىننىيلەرنىڭ لەشكەرگاھىدىن چىقىپ، ئۈچ بۆلەككە بۆلۈنۈپ، بىر بۆلەك شۇئال يۇرتىدىكى ئوفراغا بارىدىغان يولغا چىقىپ، ¹⁸ بىر بۆلەك بەيت-خورونغا بارىدىغان يول بىلەن مېڭىپ، يەنە بىر بۆلەك چۆلىنىڭ چېتىدىكى زېبويىم ۋادىسىنىڭ تەرىپىگە بارىدىغان يولغا ماڭدى.

¹⁹ ئەمما پۈتۈن ئىسرائىلنىڭ يۇرتىدا ھېچبىر تۆمۈرچى قويۇلمىغانىدى. چۈنكى فىلىستىننىيلەر بولسا، ئىبرانىيلار ئۆزىگە قىلىچ ياكى نەيزە ئېتەرەمكىن دەپ قورققانىدى. ²⁰ بۇ سەۋەبتىن ھەممە ئىسرائىللىيلار ئورغاق، كەتمەن، پالتا ۋە قوش چىشلىرىنى ئىنتىك قىلماق ئۈچۈن فىلىستىننىيلەرنىڭ قېشىغا باراتتى. ²¹ قاچانكى ئورغاق، قوش چىشلىرى، كەتمەن، ئارا ۋە پالتىلار گال بولسا ياكى سانجىغۇچىلارنى تۈزىتىدىغان ئىش بولسا، ئاندا بارماق لازىم ئىدى. ²² ئۇنىڭ ئۈچۈن سوقۇش بولىدىغان ۋاقىتتا شائۇل ۋە يوناتان بىلەن بولغان خەلقنىڭ ھېچبىرىدە قىلىچ ياكى نەيزە تېپىلمىغانىدى. يالغۇز شائۇل بىلەن ئوغلى يوناتاندا بار ئىدى. ²³ ئۇ ۋاقىت فىلىستىننىيلەرنىڭ بىر قاراۋۇلى مېككاستىكى داۋانغا چىققانىدى.

14 ¹ بىر كۈن شائۇلنىڭ ئوغلى يوناتان ياراغ كۆتۈرگۈچىسىگە: «كەلگىن، فىلىستىنلىلەرنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى قاراۋۇلغا چىقايلى» دېدى. لېكىن ئاتىسىغا ھېچبىر نېمە دېمىدى.

² ئەمما شائۇل گىبىيانىڭ چېگرىسىدىكى مىگروندا بىر ئانار دەرىخىنىڭ تېگىدە قېلىپ، ئۇنىڭ قېشىدىكى خەلق ئالتە يۈزچە ئادەم ئىدى. ³ ئۇ ۋاقىت ئاخىيا ئىفودنى كىيىپ كاھىنلىق قىلاتتى. ئۇ ئۆزى شىلوھتا خۇداۋەندىگە كاھىنلىق قىلغان ئېلىنىڭ ئوغلى بولغان پىنخاسنىڭ ئوغلى ئىكابودنىڭ بۇرادىرى ئاخىتۇبىنىڭ ئوغلى ئىدى. خەلق بولسا يوناتاننىڭ كەتكىنىنى بىلمىگەندى.

⁴ لېكىن يوناتان فىلىستىنلىلەرنىڭ قاراۋۇلغا كەلمەك ئۈچۈن ئۆتىدىغان داۋاننىڭ ئىككى يېنىدا بىردىن تىك قورام تاش بار ئىدى. بىرىنىڭ ئېتى بوزە ۋە يەنە بىرىنىڭ ئېتى سەنە ئىدى. ⁵ بىرى شىمال تەرىپىدە مىكاسنىڭ ئۆتتۈرىدا، يەنە بىرى جەنۇب تەرىپىدە گىبىيانىڭ ئۆتتۈرىدا ئىدى.

⁶ يوناتان ياراغ كۆتۈرگۈچىسىگە ئېيتتى: «كېلىپ، بۇ خەتنىسىزلىرىنىڭ قاراۋۇلغا چىقايلى. خۇداۋەندە بىز ئۈچۈن بىر نېمە قىلسا، ئاجايىپ ئەمەس، چۈنكى تولا ياكى ئازلارنىڭ قولى بىلەن نۇسرەت بەرمەكتىن خۇداۋەندىنى ھېچنېمە توسمايدۇ» دېدى. ⁷ ئۇنىڭ ياراغ كۆتۈرگۈچىسى ئۇنىڭغا ئېيتتى: «كۆڭلۈڭدە ھەر نېمە بولسا ئۇنى قىلغىن، سەن بارغىن. نە يەرگە خالىساڭ، مەن بىللە باراي». ⁸ يوناتان ئېيتتى: «مانا بىز ئۇ ئادەملەرنىڭ تەرىپىگە چىقىپ، ئۆزىمىزنى ئۇلارغا كۆرسىتەيلى. ⁹ ئەگەر ئۇلار بىزگە: < بىز سىلەرگە يەتكۈچىلىك تۇرۇپ تۇرۇڭلار > دېسە، ئۇلارنىڭ قېشىغا چىقماي، ئۆز جايىمىزدا تۇرۇپ تۇرايلى. ¹⁰ لېكىن ئۇلار: < بىزنىڭ قېشىمىزغا چىقىڭلار > دېسە، چىقايلى. چۈنكى ئۇنداق بولسا، خۇداۋەندە ئۇلارنى قوللىمىزغا بەردى دەپ، شۇ بىزگە بىر بېشارەت بولغاي» دېدى.

¹¹ ئىككىيلەن ئۆزىنى فىلىستىنلىلەرنىڭ قاراۋۇلغا كۆرسەتكەندە فىلىستىنلىلەر: «مانا ئىبرانىيلار ئۆزىنى يوشۇرغان ئارگاللاردىن چىقتى» دېدى. ¹² قاراۋۇلنىڭ ئەسكەرلىرى يوناتان بىلەن ياراغ كۆتۈرگۈچىسىگە سۆز تاشلاپ ئېيتتى: «بىزگە چىقىڭلار، سىلەرگە بىر نەرسە ئۆگەتەيلى!» دېدى. يوناتان ياراغ كۆتۈرگۈچىسىگە ئېيتتى: «مانا ئەگەشكىن، چۈنكى خۇداۋەندە ئۇلارنى ئىسرائىلنىڭ قولىغا بەردى» دېدى. ¹³ يوناتان قول-پۇتلىرى بىلەن ئۆمىلەپ چىقتى. ياراغ كۆتۈرگۈچىسى بولسا كەينىدىن ئۇنىڭغا ئەگەشتى. فىلىستىنلىلەر يوناتاننىڭ ئالدىدا يىقىتلىغىلى تۇرسا، ياراغ كۆتۈرگۈچىسى كەينىدىن كېلىپ ئۇلارنى ئۆلتۈردى. ¹⁴ ئاۋۋالقى ھۇجۇمدا يوناتان بىلەن ياراغ كۆتۈرگۈچىسى تەخمىنەن يېرىم قوشلۇق يەردە يىگىرمىچە ئادەمنى ئۆلتۈردى. ¹⁵ ئۇ ۋاقىت سەھرادىكى لەشكەرگاھتا ۋە ھەممە خەلقنىڭ ئارىسىغا تىترەك چۈشتى. قاراۋۇلچىلار بىلەن تالىغۇچىلار ھەم تىترەپ قورقۇپ، يەر ئۆزى تەۋرىنىپ كېتىپ، خۇدا تەرىپىدىن چوڭ بىر قورقۇنچى كەلدى.

¹⁶ ئەمما شائۇلنىڭ ئۆزى بەنيامىن يۇرتىدىكى گىبىيادا قويۇپ قويغان قاراۋۇلچىلىرى قارىسا، مانا خەلق پاراكەندە بولۇپ، ئۇيان-بۇيان يۈگۈرۈپ تۇرىدۇ. ¹⁷ ئۇ ۋاقىت شائۇل قېشىدىكى خەلققە: «خەلقنى سانائىلار. كىم بىزدىن كەتتى دەپ كۆرۈڭلار» دېدى. ئۇلار ساناپ باققاندا: «مانا يوناتان بىلەن ياراغ كۆتۈرگۈچىسى يوق ئىكەن» دەپ كۆردى. ¹⁸ ئۇ ۋاقىت شائۇل ئاخيياغا: «خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقىنى ئېلىپ كەلگىن» دەپ ئېيتتى. چۈنكى خۇدانىڭ ئەھدە ساندۇقى ئۇ ۋاقىتتا بەنى-ئىسرائىلنىڭ ئارىسىدا بار ئىدى. ¹⁹ شائۇل كاھىنغا سۆز قىلىپ تۇرغىنىدا غەلبە فىلىستىنىيلەرنىڭ لەشكەرگاھىدا زىيادە بولۇپ تۇردى. شائۇل بولسا كاھىنغا: «قولۇڭنى يىغىن» دېدى. ²⁰ ئاندىن شائۇل ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان ھەممە خەلق يىغىلىپ سوقۇشقا چىقتى. ئۇلار قارىسا، مانا ھەربىرى ئۆز ئاداشىغا قىلىچنى كۆتۈرۈپ، پاراكەندىلىك چوڭ بولۇپ تۇرۇپتۇ. ²¹ ئۇ ۋاقىتتىن ئىلگىرى فىلىستىنىيلەرنىڭ ئارىسىدا بولۇپ ئۇلار بىلەن چۆرىسىدىكى يەرلەردىن لەشكەرگاھقا چىققان ئىبرانىيلار ئۆزى شائۇل ۋە يوناتان بىلەن بولغان ئىسرائىللىارغا قوشۇلۇۋالدى. ²² شۇنىڭدەك ئەفرائىمنىڭ تاغلىرىدا ئۆزىنى يوشۇرغان ئىسرائىللىار فىلىستىنىيلەرنىڭ قاچقىنىنى ئاڭلىغاندا بۇلار ھەم سوقۇشقا چىقىپ، ئۇلارنى قوغلىدى. ²³ خۇداۋەندە ئۇ كۈندە ئىسرائىلغا چوڭ نۇسرەت بەردى. سوقۇشنىڭ ئۆزى بەيت-ئاۋەننىڭ ئۇ تەرىپىگىچە يەتتى.

²⁴ ئىسرائىلنىڭ ئادەملىرى ئۇ كۈندە تەڭلىكتە ئىدى، چۈنكى شائۇل ئۇلارغا قەسەم قىلدۇرۇپ: «مەن دۈشمەنلىرىمدىن ئىنتىقام ئالمىغۇچە ئاخشامدىن ئىلگىرى تا ئام يېگەن كىشى مەلئۇن بولسۇن» دەپ ئېيتقاندى. ئۇنىڭ ئۈچۈن خەلق تىن ھېچكىم تا ئام بېمىدى. ²⁵ ئەمما ئۇلارنىڭ ھەممىسى جاڭگالغا يەتكەندە، مانا ھەسەل يەردە بار ئىدى. ²⁶ خەلق جاڭگالغا كىرىپ قارىسا، مانا ھەسەل تېمىپ تۇرىدۇ. لېكىن ھېچكىم قولىنى ئاغزىغا كۆتۈرمىدى، چۈنكى خەلق قەسەمدىن قورقاتتى.

²⁷ لېكىن يوناتان ئاتىسىنىڭ خەلققە قەسەم بەرگىنىنى ئاڭلىمىغاندى. ئۇنىڭ ئۈچۈن قولىدىكى ھاسىنى سۇنۇپ، ئۇچىنى ھەسەلگە تىقىپ قولىنى ئاغزىغا سالىدى. شۇنى قىلىپ كۆزلىرى روشەن بولدى. ²⁸ ئەمما خەلق تىن بىرى سۆز قىلىپ: «سېنىڭ ئاتاڭ خەلققە چىڭ قەسەم بېرىپ: <بۇ كۈن تا ئام يېگەن كىشى مەلئۇن بولسۇن> دەپ ئېيتقاندى» دېدى. لېكىن خەلق بولسا ھېرىپ كەتكەچ، ²⁹ يوناتان ئېيتتىكى: «مېنىڭ ئاتام يۇرتقا تەڭلىك كەلتۈردى. كىچىككىنا ھەسەل يېگىنىم بىلەن مېنىڭ كۆزۈم شۇنچە روشەن بولغىنىنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟» ³⁰ خەلق بۈگۈن دۈشمەنلەردىن ئالغان ئۆلجىدىن خالىغىنىنى يېگەن بولسا، فىلىستىنىيلەرنىڭ ئارىسىدىكى قاتىللىق قانچە چوڭراق بولمامتى» دېدى.

³¹ ئۇشۇبۇ كۈن ئۇلار فىلىستىنىيلەرنى ئۇرۇپ، مىكاستىن تارتىپ ئايالونغىچە قوغلىدى. ئەمما خەلق تولا ھېرىپ كەتكەندى. ³² ئۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ئۆلجىنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ، قوي، ئۆي ۋە موزايىلارنى تۇتۇپ يەردە سويدى. ئاندىن خەلق قاننى ئېقىتماي گۆشنى يېدى. ³³ ئۇلار شائۇلغا خەۋەر بېرىپ: «خەلق قان يېگىنى بىللە خۇداۋەندىگە گۇناھ قىلدۇ» دەپ ئېيتقاندا ئۇ ئېيتتى:

«خۇداۋەندىگە ئاسىيلىق قىلدىڭلار! ئەمدى بۇ يەرگە بىر چوڭ تاشنى يۈمىلىتىپ ئېلىپ كېلىڭلار» دەپ، ³⁴ شائۇل يەنە ئېيتتى: «خەلقنىڭ ئارىسىغا چىقىپ، ئۇلارغا ئېيتىڭلاركى: < ھەر بىر كىشى ئۆز ئۆيىنى ۋە ھەر بىر كىشى ئۆز قوينى قېشىمغا ئېلىپ كېلىپ، بۇ يەردە سويۇپ يېسۇن. لېكىن قان يېمەك بىلەن خۇداۋەندىگە گۇناھ قىلماڭلار. شۇنى دېسە، ھەممە خەلق ئۇ كېچىدە ھەر بىرى ئۆز قوي بىلەن ئۆيىنى ئېلىپ كېلىپ، ئاندا سويدى. ³⁵ شائۇل بولسا خۇداۋەندىگە بىر قۇربانغاھ ياسىدى. شۇ ئۆزى ئۇنىڭ خۇداۋەندىگە ياسىغان ئاۋۋالقى قۇربانغاھى ئىدى.

³⁶ شائۇل ئېيتتى: «كېچىدە فىلىستىنىيلەرنىڭ ئارقىسىدىن چۈشۈپ قوغلاپ، ئەتە يورۇغۇچىلىك ئۇلارنى تالاپ، ئۇلارنىڭ ھېچبىرىنى تىرىك قويمىلى. ئۇلار جاۋاب بېرىپ: «ھەر بىمە ساڭا ياخشى كۆرۈنسە، قىلغىن» دېدى. لېكىن كاھىن سۆز قىلىپ: «مۇندا خۇدانىڭ ھۇزۇرىغا چىقايلى» دېدى. ³⁷ شائۇل خۇدادىن: «فىلىستىنىيلەرنىڭ كەينىدىن چۈشۈپ بارايىمۇ؟ ئۇلارنى ئىسرائىلنىڭ قولىغا تاپشۇرسەنمۇ؟» دەپ سورىدى. لېكىن ئۇ كۈندە ئۇنىڭغا ھېچ جاۋاب بەرمىدى. ³⁸ شائۇل ئېيتتى: «ئەي خەلقنىڭ ھەممە چوڭلىرى مۇندا چىقىڭلار. بۇ كۈن نېمە گۇناھ قىلىندى دەپ، مەلۇم قىلىپ كۆرۈڭلار. ³⁹ چۈنكى ئىسرائىلغا نۇسرەت بەرگەن تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇ گۇناھ يوناتاندا تېپىلسىمۇ، ئۇ جەزمەن ئۆلتۈرۈلسۇن» دېدى. لېكىن پۈتۈن خەلقنى ھېچكىم ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىدى.

⁴⁰ ئاندىن ئۇ پۈتۈن ئىسرائىلغا ئېيتتى: «سەلەر بىر تەرەپتە تۇرۇڭلار مەن بىلەن ئوغلۇم يوناتان يەنە بىر تەرەپتە تۇرايلى» دېدى. خەلق شائۇلغا: «نېمە ساڭا ياخشى كۆرۈنسە، قىلغىن» دېدى. ⁴¹ شائۇل ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندىگە: «ھەقىقەتنى ئاشكارا قىلغىن» دەپ ئېيتتى. ئۇ ۋاقىت چەك شائۇل بىلەن يوناتانغا چىقتى، ئەمما خەلق قۇتۇلدى. ⁴² شائۇل ئېيتتى: «مەن بىلەن ئوغلۇم يوناتاننىڭ ئوتتۇرىسىغا چەك تاشلاڭلار» دېدى. شۇنداق قىلسا، چەك يوناتانغا چىقتى. ⁴³ شائۇل يوناتانغا ئېيتتى: «قىلغىنىڭنى ماڭا ئېيتقىن». يوناتان ئۇنىڭغا دەپ بېرىپ ئېيتتى: «قولۇمدا بار ھاسا بىلەن كىچىككىنا ھەسەل ئېلىپ يېدىم ۋە مانا ئۆلۈشۈم كېرەك. ⁴⁴ شائۇل ئېيتتى: «شەكسىز ئۆلسەن، ئەي يوناتان. بولمىسا خۇدا ماڭا ئۇنداق قىلسۇن، مۇنداق قىلسۇن ۋە بۇنىڭدىن زىيادە قىلسۇن» دېدى. ⁴⁵ لېكىن خەلق شائۇلغا ئېيتتى: «بۇ چوڭ نۇسرەتنى ئىسرائىلغا تاپتۇرغان يوناتان ئۆلتۈرۈلسۇنمۇ؟ خۇدا ساقلىسۇن! تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىمىزكى، ئۇنىڭ يېشىدىن بىر تال چاچ يەرگە چۈشمىسۇن. چۈنكى ئۇ ئۆزى خۇدانىڭ ياردىمى بىلەن بۇ كۈن چوڭ ئىش قىلدى» دېدى. بۇ تەرىقىدە خەلق يوناتاننى ئۆلۈمدىن خالاس قىلدى.

⁴⁶ شائۇل بولسا فىلىستىنىيلەرنى قوغلاشتىن يېنىپ كېتىپ، فىلىستىنىيلەرمۇ ئۆز جايىغا قايتىپ كەتتى.

⁴⁷ شائۇل ئىسرائىلنىڭ ئۈستىدە سەلتەنەت قىلىپ، چۆرىسىدىكى دۈشمەنلىرى بىلەن جەڭ قىلدى. موئاب، بەنى-ئامون، ئېدوم، زوبانىڭ پادىشاھلىرى ۋە فىلىستىنىيلەر بىلەن سوقۇش قىلىپ، قايىسى تەرىپىگە يۈزلەنسە، غالىب كەلدى. ⁴⁸ ئۇ چوڭ ئىشلار قىلىپ ئامالەكىيلەرنى

ئۇرۇپ، ئىسرائىلنى تالغۇچىلاردىن قۇتقۇزدى.

⁴⁹ شائۇلنىڭ ئوغۇللىرى: «يوناتان، يىشۋى، مەلكىشۇئا بولۇپ قىزلىرىنىڭ ئىسىملىرى بولسا چوڭىنىڭ ئىسمى مېراب، كىچىكىنىڭ ئىسمى مىكال ئىدى. ⁵⁰ شائۇلنىڭ خوتۇنىنىڭ ئىسمى ئاخىنوئام بولۇپ، بۇ ئۆزى ئاخىمائازنىڭ قىزى ئىدى. ئۇنىڭ قوشۇنىنىڭ سەردارىنىڭ ئىسمى ئابنەر بولۇپ، بۇ ئۆزى شائۇلنىڭ تاغىسى نەرنىڭ ئوغلى ئىدى. ⁵¹ قىس شائۇلنىڭ ئاتىسى ئىدى ۋە ئابنەرنىڭ ئاتىسى نە ئابىيەلنىڭ ئوغلى ئىدى.

⁵² شائۇلنىڭ پۈتۈن ئۆمرىدە فىلىستىنىيلەر بىلەن قاتتىق جەڭ بولۇپ تۇردى. شائۇل ئۆزى ھەرقاچان كۈچلۈك بىر ئادەم ياكى پالۋان بىر ئادەمنى كۆرسە، ئۇنى ئۆز خىزمىتىگە سالاتتى.

15 ¹ لېكىن سامۇئىل شائۇلغا ئېيتتى: «خۇداۋەندە سېنىڭ ئۆز قوۋمى ئىسرائىل ئۈستىگە پادىشاھ بولىشىڭغا سېنى مەسھلىگىلى مېنى ئەۋەتتى. ئەمدى خۇداۋەندىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغىن. ² ساماۋى قوشۇنلارنىڭ سەردارى بولغان خۇداۋەندە مۇنداق ئېيتىدۇكى: < ئامالەك ئىسرائىلغا قىلغان ئىشىنى ياد قىلىمەن، قانداقكى، ئۇ ئۆزى ئىسرائىل مىسىردىن چىققاندا يولنى توستى. ³ ئەمدى بېرىپ، ئامالەكنى ئۇرۇپ، ھەممە بارىنى ئايماي، بەلكى ئەر كىشى بىلەن خوتۇن، بالا بىلەن ئېمىدىغان بالا، كالا بىلەن قوي، تۆگە بىلەن ئېشەك، ھەممىسىنى يوقاتقىن > دەپ ئېيتتى» دېدى.

⁴ ئۇ ۋاقىت شائۇل خەلقنى جەم قىلىپ تېلانىمدا ئۇلارنى سانغاندا ئىككى يۈز مىڭ پىيادە ئەسكەر چىقىپ، يەھۇدا قەبىلىسىدىن ئون مىڭ ئادەم چىقتى. ⁵ شائۇل ئامالەك شەھىرىگە كەلگەندە ۋادىدا ئۆزىنى يوشۇرۇپ ماراپ تۇردى. ⁶ ئاندىن شائۇل قېنىيلارغا ئېيتقۇزدىكى: «ئامالەكىيلەرنىڭ ئارىسىدىن چىقىپ چۈشۈپ كېتىڭلار، بولمىسا سىلەرنى ئۇلار بىلەن ئۆلتۈرۈشۈم مۇمكىن. چۈنكى بەنى-ئىسرائىل مىسىردىن چىققاندا ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە مېھرىبانلىق قىلىدىڭلار» دېدى. شۇنى دېسە، قېنىيلار ئامالەكىيلەردىن چىقىپ كەتتى. ⁷ ئەمما شائۇل ئامالەكىيلەرنى ئۇرۇپ، خاۋىلادىن تارتىپ مىسىرنىڭ ئۆتۈرىدىكى شۇرغىچە قوغلاپ، ⁸ ئامالەكىيلەرنىڭ پادىشاھى ئاگاگنى تىرىك تۇتۇپ، ھەممە خەلقنى قىلىچ بىسى بىلەن تامامەن يوقاتتى. ⁹ ئەمما شائۇل بىلەن خەلق بولسا ئاگاگنى ئاياپ، قوي بىلەن كالىلاردىن، بورداق قوزا بىلەن قوچقارلاردىن ھەممىدىن ياخشىسىنى ئاياپ، ئۇلارنى يوقاتقىلى خالىمىدى. لېكىن ئۇلار ئورۇق ۋە يارمايدىغان مالنى يوقاتتى.

¹⁰ خۇداۋەندىنىڭ سۆزى سامۇئىلغا كېلىپ: ¹¹ «شائۇلنى پادىشاھ قىلغىنىمغا ئەپسۇسلاندىم، چۈنكى ئۇ مەندىن يېنىپ، مېنىڭ سۆزۈمگە ئۇنىمىدى» دېدى. ئۇ ۋاقىت سامۇئىل غەمكىن بولۇپ پۈتۈن كېچىدە خۇداۋەندىگە پەرياد قىلدى. ¹² ئەتىسى سامۇئىل سەھەر قوپۇپ، شائۇلنىڭ ئالدىغا چىققاندا سامۇئىلغا: «شائۇل كارمەلگە بېرىپ، ئۆزىگە بىر يادىكار سېلىپ، ئاندىن يېنىپ گىلگالغا چۈشۈپتۇ» دېگەن خەۋەر بېرىلدى.

¹³ سامۇئىل شائۇلنىڭ قېشىغا كەلگەندە شائۇل ئۇنىڭغا: «خۇداۋەندە تەرىپىدىن مۇبارەك بولغايسىن. خۇداۋەندىنىڭ سۆزىگە مۇۋاپىق قىلدىم» دېدى. ¹⁴ لېكىن سامۇئىل ئېيتتى: «ئۇنداق بولسا، قۇلىقىمغا يەتكەن قوي مەرىشى بىلەن ماڭا ئاڭلانغان كالا مۆرىشى نېمىدۇر؟» ¹⁵ شائۇل جاۋاب بېرىپ: «ئۇلار بۇنى ئامالەكىيلەردىن ئېلىپ كەلدى، چۈنكى خەلق تەڭرىنىڭ خۇداۋەندىگە قۇربانلىق قىلماق ئۈچۈن قوي-كالىنىڭ ياخشىسىنى ئايدى، لېكىن قالغىنىنى يوقاتتى» دېدى. ¹⁶ سامۇئىل شائۇلغا: «قويغىن. خۇداۋەندە بۇ كېچە ماڭا نېمە دېگىنىنى ساڭا ئېيتىپ بېرى» دېدى. ئۇ ئۇنىڭغا: «ئېيتقىن» دېدى.

¹⁷ سامۇئىل ئېيتتى: «سەن ئۆز كۆزۈڭدە كىچىك ئىكەنلىكىڭدە ئىسرائىل قەبىلىلىرىنىڭ بېشى بولدۇڭ ئەمەسمۇ؟ خۇداۋەندە ئىسرائىلنىڭ ئۈستىدە پادىشاھ بولغىلى سېنى مەسھەلدى. ¹⁸ خۇداۋەندە سېنى ئەۋەتتى: < سەن بېرىپ گۇناھكار ئامالەكىيلەرنى خاراب قىلىپ، ئۇلارنى يوقاتقۇچە ئۇلار بىلەن سوقۇشقىن > دېمىدىمۇ؟» ¹⁹ نېمىشقا خۇداۋەندىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماي، بەلكى ئولجىغا يۈگۈرۈپ، خۇداۋەندىنىڭ نەزىرىدە يامان بولغان ئىشنى قىلدىڭ؟» دېدى.

²⁰ شائۇل سامۇئىلغا ئېيتتىكى: «مەن خۇداۋەندىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىپ، خۇداۋەندە مېنى ئەۋەتكەن يول بىلەن مېڭىپ، ئامالەكىيلەرنىڭ پادىشاھى ئاگاگنى ئېلىپ كېلىپ، ئامالەكىيلەرنىڭ ئۆزىنى يوقاتتىم. ²¹ لېكىن خەلق يوقىتىلىدىغان ئولجىنىڭ ھەممىدىن ياخشىسىدىن تەڭرىنىڭ خۇداۋەندىگە گىلگالدا قۇربانلىق قىلماق ئۈچۈن قوي بىلەن كالا ئېلىپ كەلدى.» ²² سامۇئىل ئېيتتى: «خۇداۋەندە كۆيدۈرىدىغان قۇربانلىق بىلەن سويۇم قۇربانلىقلارنى كەلتۈرۈشنى خۇداۋەندىنىڭ سۆزىگە ئىنتايىن قىلمىشەك ياخشى كۆرەمدۇ؟ مانا ئىنتايىن قىلماقلىق قۇربانلىق قىلماقلىقتىن ياخشى ۋە ئۇنىماقلىق بولسا قوچقار يېغىدىن ئەۋزەلدۇر. ²³ چۈنكى ئۇنىماسلىق جادۇگەر گۇناھىدەك بولۇپ، جاھىللىق ئۆزى بۇتپەرەسلىك بىلەن سۈرەتپەرەسلىكتۇر. سەن خۇداۋەندىنىڭ سۆزىنى تاشلىغىنىڭ ئۈچۈن خۇداۋەندە سېنى تاشلاپ، پادىشاھلىقتىن چىقاردى» دېدى.

²⁴ شائۇل سامۇئىلغا ئېيتتى: «مەن گۇناھ قىلىپ، خۇداۋەندىنىڭ پەرمانىدىن ۋە سېنىڭ سۆزۈڭدىن چىقتىم. چۈنكى خەلقىتىن قورقۇپ ئۇلارنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالدىم. ²⁵ ئەمدى گۇناھىمنى ئەپۈ قىلىپ، خۇداۋەندىگە سەجدە قىلىشىم ئۈچۈن مەن بىلەن يېنىپ بارغىن.» ²⁶ سامۇئىل شائۇلغا ئېيتتى: «سەن بىلەن يېنىپ بارمايمەن، چۈنكى خۇداۋەندىنىڭ سۆزىنى تاشلىغىنىڭ ئۈچۈن خۇداۋەندە سېنى تاشلىدى. شۇنداقكى، ئىسرائىلنىڭ ئۈستىدە پادىشاھ بولمايسىن» دېدى.

²⁷ سامۇئىل كەتكىلى بۇرۇلغاندا شائۇل ئۇنىڭ پەرەنجىسىنىڭ ئېتىكىنى تۇتۇپ يىرتتى. ²⁸ سامۇئىل ئۇنىڭغا ئېيتتى: «خۇداۋەندە بۇ كۈن ئىسرائىلنىڭ پادىشاھلىقىنى سەندىن تارتىۋېلىپ، سەندىن ياخشىراق باشقا بىرىگە بەردى. ²⁹ ئىسرائىلدىكى شەرەپلىك زات ئۆزى يالغان سۆزلىمەيدۇ، پۇشايمانمۇ بولمايدۇ ئۇ ئۆزى ئىنسان بولمىغىنى ئۈچۈن پۇشايمان

قىلمايدۇ». ³⁰ ئاندىن ئۇ ئېيتتى: «مەن گۇناھ قىلدىم. لېكىن قوۋمىمنىڭ ئاقساقاللىرىنىڭ ۋە ئىسرائىلنىڭ ئالدىدا ماڭا ئىززەت قىلىپ، مەن بىلەن يېنىپ بارغىنىكى، تەڭرىنىڭ خۇداۋەندىگە سەجدە قىلاي» دېدى. ³¹ ئۇ ۋاقىت ساموئىل شائۇل بىلەن يېنىپ باردى ۋە شائۇل خۇداۋەندىگە سەجدە قىلدى.

³² ساموئىل سۆز قىلىپ: «ئامالەكىيلەرنىڭ پادىشاھى ئاگاگنى مېنىڭ قېشىمغا ئېلىپ كېلىڭلار» دېدى. ئاگاگ بولسا خۇشلۇق بىلەن ئۇنىڭ قېشىغا باردى. ئاگاگ ئېيتتى: «شەكسىز ئۆلۈمنىڭ ئاچچىقى ئۆتتى». ³³ ئەمما ساموئىل ئېيتتى: «سېنىڭ قىلىچىڭ خوتۇنلارنى بالىسىز قىلغاندەك سېنىڭ ئاناڭمۇ خوتۇنلارنىڭ ئارىسىدا بالىسىز بولسۇن» دەپ، ساموئىل گىلگالدا خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ئاگاگنى چاناپ پارە-پارە قىلدى. ³⁴ ئاندىن ساموئىل رامانا باردى. ئەمما شائۇل ئۆزى شائۇل گىبىياسى دېگەن جايدىكى ئۆيگە چىقىپ كەتتى. ³⁵ ساموئىل ئۆزى ۋاپات كۈنىگىچە شائۇل بىلەن كۆرۈشكىلى بارمىدى. ئەمما ساموئىل شائۇل ئۈچۈن غەم يەيتتى. خۇداۋەندە شائۇلنى ئىسرائىلنىڭ ئۈستىگە پادىشاھ قىلغىنىدىن ئەپسۇس ئىدى.

داۋۇد پادىشاھ بولۇشقا مەسھلىنىدۇ

16 خۇداۋەندە ساموئىلغا سۆزلەپ: «سەن قاچانغىچە شائۇل ئۈچۈن غەم يەيسەن؟ ئۇ ئىسرائىلنىڭ ئۈستىدە سەلتەنەت قىلمىسۇن دەپ، ئۆزۈم ئۇنى تاشلىدىم ئەمەسمۇ؟ ئۆز ياغ مۇڭگۈزۈڭنى ياغ بىلەن تولدۇرۇپ بارغىن. مەن سېنى بەيتلەھەملىك يىشاينىڭ قېشىغا ئەۋەتەي. ئۇنىڭ ئوغۇللىرىدىن بىرىنى پادىشاھ بولۇشقا ئۆزۈمگە ئىلغىدىم» دېدى. ² لېكىن ساموئىل ئېيتتى: «مەن قانداق بارالايمەن؟ شائۇل ئاڭلىسا، مېنى ئۆلتۈرىدۇ». خۇداۋەندە ئېيتتى: «بىر غۇنچىنى ئالغاچ بېرىپ: <خۇداۋەندىگە قۇربانلىق قىلماق ئۈچۈن كەلدىم> دەپ ئېيتىپ، ³ يىشاينى قۇربانلىققا قىچقارغىن. ئاندىن مەن ئۆزۈم ساڭا قىلىدىغىنىڭنى بىلدۈرەي ۋە مەن ساڭا كۆرسىتىدىغان كىشىنى ئۆزۈم ئۈچۈن مەسھلىگەيسەن» دېدى. ⁴ ساموئىل خۇداۋەندە ئېيتقانداك قىلىپ بەيتلەھەمگە باردى. لېكىن كەلگىنىدە شەھەرنىڭ ئاقساقاللىرى قورقۇپ: «تىنچ-ئامانلىق نىيىتى بىلەن كەلدىڭمۇ؟» دەپ سورىدى. ⁵ ئۇ ئېيتتى: «تىنچ-ئامانلىق نىيىتى بىلەن كېلىپ، خۇداۋەندىگە قۇربانلىق قىلماقچىمەن. ئۆزۈڭلارنى مۇقەددەس قىلىپ، مەن بىلەن بىللە قۇربانلىققا كېلىڭلار» دەپ ئېيتىپ، يىشاي بىلەن ئوغۇللىرىنى مۇقەددەس قىلىپ، قۇربانلىققا قىچقاردى.

⁶ ئۇلار كەلگەندە ئۇ ئېلىيانى كۆرۈپ: «شەكسىز خۇداۋەندىنىڭ مەسھلىگىنى مېنىڭ ئالدىدا تۇرىدۇ» دەپ ئېيتتى. ⁷ لېكىن خۇداۋەندە ساموئىلغا ئېيتتى: «ئۇنىڭ كۆرۈنۈشى بىلەن ئېگىز بويلىقىغا قارىمىغىن. مەن ئۇنى تاشلىدىم، چۈنكى خۇداۋەندە ئادەم كۆرگىنىدەك كۆرمەيدۇ. ئادەم بولسا زاھىرىي كۆرۈنۈشكە قارايدۇ، لېكىن خۇداۋەندە كۆڭۈلگە قارايدۇ» دېدى.

⁸ ئۇ ۋاقىت يىشاي ئابىنادابنى قىچقىرىپ، ساموئىلنىڭ ئالدىغا كىرگۈزدى. ئەمما ئۇ ئېيتتى: «خۇداۋەندە بۇنى ھەم ئىلغىمدى». ⁹ ئاندىن يىشاي شاممانى ئالدىغا كەلتۈردى. ئۇ ئېيتتى: «خۇداۋەندە بۇنى ھەم ئىلغىمدى». ¹⁰ شۇنىڭغا ئوخشاش يىشاي ئوغۇللىرىنىڭ يەتتىسىنى ساموئىلنىڭ ئالدىدا ئۆتكۈزدى. لېكىن ساموئىل يىشايغا ئېيتتى: «خۇداۋەندە بۇلارنى ئىلغىمدى». ¹¹ شۇنى دەپ، ساموئىل يىشايدىن: «ھەممە يىگىتلەر شۇمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئېيتتى: «ھەممىدىن كىچىكى قالدى، لېكىن ئۇ قويلارنى باقىدۇ». ساموئىل يىشايغا ئېيتتى: «ئۇنى قىچقىرىپ ئېلىپ كەلگىن. ئۇ كەلگۈچە داستىخاندا ئولتۇرمايمىز» دېدى. ¹² ئۇ ۋاقىت ئۇ كىشى ئەۋەتىپ ئۇنى كەلتۈردى. ئۇ ئۆزى يۈزى ھال رەڭلىك، كۆزلىرى چىرايلىق ۋە كېلىشكەن بىر يىگىت ئىدى. خۇداۋەندە ئېيتتى: «قوپۇپ ئۇنى مەسھلىگىن، چۈنكى ئۇ شۇدۇر». ¹³ ئۇ ۋاقىت ساموئىل ياغ مۇڭگۈزىنى ئېلىپ، ئۇنى بۇرادەرلىرىنىڭ ئارىسىدا مەسھلىدى. ئۇ كۈندىن تارتىپ خۇداۋەندىنىڭ روھى داۋۇدنىڭ ئۈستىدە ئىدى. ساموئىل بولسا قوپۇپ رامغا كەتتى.

داۋۇدنىڭ شائۇل ئۈچۈن چاڭ چېلىشى

¹⁴ ئەمما خۇداۋەندىنىڭ روھى شائۇلدىن كەتكەندىن كېيىن خۇداۋەندىنىڭ تەرىپىدىن بىر يامان روھ ئۇنى پەرىشان قىلاتتى. ¹⁵ شائۇلنىڭ خىزمەتكارلىرى ئۇنىڭغا ئېيتتى: «مانا خۇدانىڭ تەرىپىدىن بىر يامان روھ سېنى پەرىشان قىلىدۇ. ¹⁶ ئەمدى خوجىمىز ئۆز ئالدىڭدىكى خىزمەتكارلىرىڭنى بۇيرۇغىنىكى، چاڭ چېلىشقا بىر ئۈستى ئادەمنى تاپسۇن. مانا خۇدانىڭ تەرىپىدىن ئۇ يامان روھ ئۈستۈڭگە كەلسە، ئۇ چاڭ چالسۇن. بۇنىڭ بىلەن ئەھۋالنىڭ ئوبدان بولىدۇ» دېدى. ¹⁷ شائۇل خىزمەتكارلىرىغا ئېيتتى: «مەن ئۈچۈن چاڭ چېلىشقا ئۈستى بىر كىشىنى ئىزدەپ تېپىپ، قېشىمغا ئېلىپ كېلىڭلار» دېدى. ¹⁸ غۇلاملاردىن بىرى ئۇنىڭغا ئېيتتى: «مانا بەيتلەھەملىك يىشايىنىڭ بىر ئوغلىنى كۆردۈم. ئۇ ئۆزى چاڭ چېلىشقا ئۈستى بولۇپ ئۆزى باتۇر، جەڭدە پالۋان، ھوشيار ۋە كېلىشكەن بىر ئادەم ئىكەن ۋە خۇداۋەندە ئۇنىڭ بىلەندۇر» دېدى. ¹⁹ بۇنى ئاڭلاپ، شائۇل يىشايغا خەۋەرچىلەر ئەۋەتىپ: «قويلارنى باقىدىغان ئوغلۇڭ داۋۇدنى ماڭا ئەۋەتكىن» دەپ ئېيتقۇزدى. ²⁰ يىشاي بىر ئېشەكنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا نان، بىر تۇلۇم شارب ۋە بىر ئوغلاقنى ئارتىپ، ئۆز ئوغلى داۋۇدتىن شائۇلنىڭ قېشىغا ئەۋەتتى. ²¹ بۇ تەرىقىدە داۋۇد شائۇلنىڭكىگە كېلىپ، ئۇنىڭ قېشىدا تۇرىدىغان بولدى. شائۇل ئۇنىڭغا تولا ئامراق بولۇپ، ئۇنى ئۆز ياراغ كۆتۈرگۈچىسى قىلدى. ²² ئاندىن شائۇل يىشايغا خەۋەر ئەۋەتىپ: «داۋۇد مېنىڭ قېشىمدا تۇرسۇن. ئۇ نەزىرىمدە ئىلتىپات تاپتى» دەپ ئېيتقۇزدى. ²³ ئەمدى ئۇ روھ خۇدا تەرىپىدىن شائۇلنىڭ ئۈستىگە كەلگەندە داۋۇد چاڭنى ئېلىپ، ئۆز قولى بىلەن چالانتى. بۇنىڭ بىلەن شائۇل ئارام تېپىپ، ئەھۋالى ئوبدان بولۇپ، يامان روھ ئۇنىڭدىن چىقاتتى.

داۋۇد ۋە گوليات

17 ¹ ئەمما فىلىستىنىيلەر جەڭ قىلماق ئۈچۈن قوشۇنلىرىنى يىغدى. ئۇلار يەھۇدا يۇرتىدىكى سوكوندا جەم بولۇپ، سوكون بىلەن ئازىقاننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئەفەس-داممىدا چېدىرلىرىنى تىكتى. ² شائۇل بىلەن ئىسرائىلنىڭ ئادەملىرى ھەم جەم بولۇپ، ئېلا ۋادىسىدا چېدىرلىرىنى تىكىپ، فىلىستىنىيلەر بىلەن جەڭ قىلغىلى سەپ تۈزدى. ³ فىلىستىنىيلەر بىر تەرەپتىكى تاغدا تۇرۇپ، ئىسرائىل يەنە بىر تەرەپتىكى تاغدا تۇرۇپ، ئوتتۇرىسىدا بىر ۋادى بار ئىدى. ⁴ فىلىستىنىيلەرنىڭ قوشۇنلىرىدىن گاتلىق گوليات دېگەن بىر پالۋان چىقتى. ئۇنىڭ ئېگىزلىكى ئالتە گەز بىر غېرىچ ئىدى. ⁵ بېشىغا مىس قالغىنى كىيىپ، ساۋۇت بىلەن قوراللانغانىدى. ئۇنىڭ ساۋۇتى بولسا بەش مىڭ شېقەلنىڭ مىسسىدەك ئېغىر ئىدى. ⁶ پاچاقلىرىغا مىستىن تىزلىق باغلاپ، ئۆشنىسىدە مىستىن بىر نەيزە كۆتۈرەتتى. ⁷ نەيزىسىنىڭ سېپى باپكارنىڭ خادىسىدەك ئىدى. نەيزىسىنىڭ ئۇچى ئۆزى ئالتە مىڭ شېقەلنىڭ تۆمۈرىدەك ئېغىر ئىدى. بىر كىشى سىپار كۆتۈرۈپ ئۇنىڭ ئالدىدا ماڭاتتى. ⁸ ئۇ تۇرۇپ، ئىسرائىلنىڭ قوشۇنلىرىغا خىتاب قىلىپ ئۇلارغا ئېيتتى: «نېمىشقا چىقىپ جەڭ قىلماق ئۈچۈن سەپ تۈزگەنسىلەر؟ مەن بىر فىلىستىنىي ئەمەسمۇ؟ سىلەر بولساڭلار شائۇلنىڭ قۇللىرى ئەمەسمۇ؟ ئۇزۇڭلار ئۈچۈن بىر ئادەمنى ئىلغاڭلار. ئۇ ماڭا چۈشۈپ كەلسۇن. ⁹ ئۇ مېنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرەلسە، بىز سىلەرنىڭ قۇللىرىڭلار بولايلى. لېكىن مەن ئۇنى مەغلۇپ قىلىپ ئۆلتۈرسەم، سىلەر بىزنىڭ قۇللىرىمىز بولۇپ، بىزگە خىزمەت قىلغىسىلەر» دېدى. ¹⁰ ئۇ فىلىستىنىي يەنە سۆز قىلىپ: «مەن بۇ كۈن ئىسرائىلنىڭ قوشۇنىغا ھاقارەت قىلدىم. ماڭا بىر ئادەم كەلتۈرۈڭلار، بىز سوقۇشايلى» دېدى. ¹¹ شائۇل بىلەن ھەممە ئىسرائىل بۇ فىلىستىنىيىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندا ھودۇقۇپ قېلىپ، تولا قورقتى.

¹² داۋۇد بولسا يەھۇدا يۇرتىدىكى بەيتلەھەمدە ئولتۇراقلىق يىشاي دېگەن ئەفراتىي ئادەمنىڭ ئوغلى ئىدى. بۇ يىشاينىڭ سەككىز ئوغلى بار ئىدى. ئۇ ئۆزى شائۇلنىڭ ۋاقتىدا قېرى بولۇپ، ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا ئاقساقال دەق ئىدى. ¹³ ئەمما يىشاينىڭ ئۈچ چوڭ ئوغلى شائۇل بىلەن جەڭگە چىققانىدى. جەڭگە چىققان ئۈچ ئوغۇللىرىنىڭ ئىسىملىرى بولسا تۇنجىسىنىڭ ئىسمى ئېلىياپ ئىككىنچىسىنىڭ ئىسمى ئابىناداب ۋە ئۈچىنچىسىنىڭ ئىسمى شامما ئىدى. ¹⁴ ئەمما ھەممىدىن كىچىكى داۋۇد ئىدى. مەزكۇر ئۈچ چوڭ ئوغلى شائۇلغا ئەگەشكەن ئىدى. ¹⁵ لېكىن داۋۇد بىرەر-بىرەر شائۇلدىن كېتىپ، ئۆز ئاتىسىنىڭ قوبىلىرىنى باققىلى بەيتلەھەمگە چىقىپ باراتتى.

¹⁶ ئۇ فىلىستىنىي بولسا قىرىق كۈنگىچىلىك ئەتە-ئاخشام چىقىپ تۇردى.

¹⁷ يىشاي ئۆز ئوغلى داۋۇدقا ئېيتتى: «ئاكىلىرىڭ ئۈچۈن بۇ قومماچتىن بىر ئېغا جايلاپ، بۇ ئون ناننىمۇ ئېلىپ، لەشكەرگاھقا يۈگۈرۈپ بېرىپ، ئاكىلىرىڭغا بېرىپ، ¹⁸ بۇ ئون قۇرۇت پارچىلىرىنى ئۇلارنىڭ سەردارىغا ئالغىچ بېرىپ، ئاكىلىرىڭنىڭ سالامەتلىكىنى سوراپ، ئۇلاردىن بىر نىشانە ئېلىپ كەلگىن» دېدى. ¹⁹ شائۇلنىڭ ئۆزى بىلەن بۇلار ۋە ئىسرائىلنىڭ ھەممە ئادەملىرى ئېلا ۋادىسىدا تۇرۇپ، فىلىستىنىيلەرگە قارشى جەڭ قىلاتتى.

20 ئەتىسى داۋۇد سەھەر قوپۇپ، قوبىلىرىنى بىر خەۋەر ئالغۇچىغا تاپشۇرۇپ، ھەممە نەرسىنى ئېلىپ يىشاي ئۇنىڭغا بۇيرۇغاندەك چىقىپ كېتىپ، ھارۋا مەيدانىغا يەتكەندە سوقۇشقا چىقىدىغان قوشۇن جەڭنىڭ نەرسىنى تارتتى. 21 ئاندىن ئىسرائىل ۋە فىلىستىنلىلەر بىر-بىرىنىڭ ئۇتتۇرىدا سوقۇشقا سەپ تۈزدى. 22 داۋۇد بولسا نەرسىلىرىنى جابدۇقتىن خەۋەر ئالغۇچىنىڭ قولىغا تاپشۇرۇپ، قوشۇنغا يۈگۈرۈپ ئاكىلىرىغا سالام قىلدى. 23 بۇ ئۇلار بىلەن سۆزلىشىپ تۇرغاندا گاتلىق فىلىستىننى گوليات دېگەن پالۋان فىلىستىنلىلەرنىڭ قوشۇنىدىن چىقىپ، بالدۇرقىدەك سۆز قىلسا، داۋۇد شۇنى ئاڭلىدى. 24 ئىسرائىلنىڭ ھەممە ئادەملىرى گولياتنى كۆرگەندە ئۇنىڭدىن قېچىپ تولا قورقتى. 25 ئىسرائىلنىڭ ئادەملىرى سۆزلىشىپ: «بۇ قوپقان ئادەمنى كۆردۈڭلارمۇ؟ ئىسرائىلغا ھاقارەت قىلغىلى قويدۇ. ئۇنى ئۆلتۈرگەن ئادەمنى پادىشاھ تولا ئىنئام بىلەن باي قىلىپ، ئۆز قىزىنى ئۇنىڭغا بېرىپ، ئاتىسىنىڭ ئۆيىنى ئىسرائىلنىڭ ئىچىدە باج-ئالۋان بېرىشىدىن ئازاد قىلىدۇ» دېيىشتى. 26 داۋۇد ئۆز يېنىدا تۇرغان ئادەملەردىن سوراپ: «بۇ فىلىستىننى ئۆلتۈرۈپ، شۇ ھاقارەتنى ئىسرائىلدىن كۆتۈرگەن كىشىگە نېمە تېگىدۇ؟ بۇ خەتنىسىز فىلىستىننى كىم ئىكەنكى تىرىك خۇدانىڭ قوشۇنغا ھاقارەت قىلغاي» دېدى. 27 خەلق ئۇنىڭغا مەزكۇر سۆزلەرنى دەپ بېرىپ، ئۇنىڭغا: «ئۇنى ئۆلتۈرگەن كىشىگە شۇنداق قىلىدۇ» دېدى.

28 لېكىن ئۇنىڭ چوڭ ئاكىسى ئېلىياب ئۇنىڭ ئۇ ئادەملەر بىلەن سۆزلەشكىنى ئاڭلىدى. ئاڭلاپ، ئېلىيابنىڭ ئاچچىقى داۋۇدقا تۇتىشىپ: «نېمىشقا بۇ يەرگە چۈشۈپ كەلدىڭ؟ چۆلدىكى ئۇ كىچىك پادىنى كىمگە تاشلاپ قويدۇڭ؟ مەن كىبىرلىك ئىكەنلىكىمنى ئۇقۇپ، كۆڭلۈڭنىڭ يامانلىقىنى بىلمەن. جەڭنى كۆرگىلى چۈشۈپ كەلدىڭ» دېدى. 29 داۋۇد ئېيتتى: «ئەمدى نېمە قىلدىم؟ ئاران بىر سۆز سۆزىدىم» دەپ، 30 ئۇنىڭدىن بۇرۇلۇپ، باشقىسىدىن بالدۇرقىدەك سورىدى. خەلق ئىلگىرى ئېيتقاندەك ئۇنىڭغا جاۋاب بەردى.

31 ئەمما داۋۇد ئېيتقان سۆز شائۇلغا ھەم ئاڭلىنىپ قالغاچ ئۇ داۋۇدنى ئېلىپ كەلتۈردى. 32 داۋۇد شائۇلغا ئېيتتى: «ئۇنىڭ سەۋەبىدىن ھېچكىمنىڭ كۆڭلى جۇرئەتسىز بولمىسۇن. ئۆز قۇلۇڭ ئۇ فىلىستىننى بىلەن سوقۇشقىلى بارغۇسى بار» دېدى. 33 شائۇل داۋۇدقا ئېيتتى: «ئۇ فىلىستىننى بىلەن سوقۇشقىلى بارالمىسەن. سەن تېخى بىر يىگىت ئىكەنسىن. ئەمما ئۇ ياشلىقىدىن تارتىپ بىر جەڭ كىشىسى ئەمەسمۇ؟» دېدى. 34 داۋۇد شائۇلغا ئېيتتى: «قۇلۇڭ ئۆز ئاتىسىنىڭ قوبىلىرىنى باققاندا بىر شىر ياكى بىر ئېيىق كېلىپ، پادىدىن بىر قوينى ئېلىپ كەتسە، 35 مەن ئۇنىڭ كەينىدىن بېرىپ ئۇنى ئۇرۇپ، قوينى ئاغزىدىن تارتىۋالاتتىم. ئەگەر قوپۇپ ماڭا يانسا، يېلىدىن تۇتۇپ ئۇرۇپ ئۆلتۈرەتتىم. 36 قۇلۇڭ ھەم شىر ھەم ئېيىق ئۆلتۈرگەن بولسا، بۇ خەتنىسىز فىلىستىننى تىرىك خۇدانىڭ قوشۇنغا ھاقارەت قىلغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ بىرىدەك بولسۇن» دەپ، 37 داۋۇد يەنە ئېيتتى: «مېنى شىرنىڭ چاڭگىلىدىن ۋە ئېيىقنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتقۇزغان خۇداۋەندە مېنى ھەم ئۇ فىلىستىننىڭ قولىدىن قۇتقۇزىدۇ» دېدى. شائۇل داۋۇدقا ئېيتتى: «بارغىن. خۇداۋەندە سەن بىلەن بولسۇن» دېدى.

³⁸ ئاندىن شائۇل داۋۇدقا ئۆز كىيىملىرىنى كىيدۈرۈپ، بېشىغا بىر مىس قالقنى قويۇپ، ئۇنىڭغا بىر ساۋۋىتىنى كىيدۈردى. ³⁹ داۋۇد بولسا شائۇلنىڭ قىلىچىنى كىيىمنىڭ ئۈستىگە باغلاپ، بالدۇر ياراغ كىيىپ باقمىغىنى ئۈچۈن مېڭىپ باقتى. مېڭىپ بېقىپ، داۋۇد شائۇلغا ئېيتتى: «مەن بۇنى كىيىپ ماڭالمىمەن، چۈنكى بالدۇر كىيىپ باققان ئەمەسمەن» دەپ داۋۇد ھەممىسىنى سېلىۋېتىپ، ⁴⁰ قولىغا بىر ھاسا ئېلىپ، جىلغىدىن بەش سىلىق تاش ئىلغاپ، پادىچى خالتىسىغا ۋە قوينىغا سېلىپ، سالغىسىنى قولىغا ئېلىپ فىلىستىنىنىڭ ئالدىغا باردى. ⁴¹ فىلىستىنى چىقىپ، داۋۇدقا يېقىن باردى. بارسا، سپار كۆتۈرگۈچىسى ئالدىدا ماڭدى. ⁴² فىلىستىنى قاراپ داۋۇدنى كۆرۈپ تەھقىر قىلدى. چۈنكى ئۇ تېخى ياش بىر يىگىت بولۇپ، يۈزى ھال رەڭلىك ۋە كېلىشكەن ئىدى. ⁴³ فىلىستىنى داۋۇدقا ئېيتتى: «مېنى ئىتتەك كۆرۈپ، ھاسا كۆتۈرۈپ ئالدىمغا كېلىسەنمۇ؟» دەپ، فىلىستىنى ئۆز بۇتلىرىنىڭ ئۈستىدە قەسەم قىلىپ داۋۇدنى قارغىدى. ⁴⁴ فىلىستىنى داۋۇدقا يەنە ئېيتتى: «ماڭا كەلگىن. مەن سېنىڭ گۆشۈڭنى ھاۋانىڭ قۇشلىرىغا ۋە سەھرانىڭ يىرتقۇچىلىرىغا بېرىمەن» دېدى.

⁴⁵ داۋۇد فىلىستىنىگە ئېيتتى: «سەن قىلىچ، نەيزە ۋە ئاتما نەيزىنى كۆتۈرۈپ مېنىڭ ئالدىمغا كەلدىڭ، لېكىن مەن ساماۋى قوشۇنلارنىڭ سەردارى بولغان خۇداۋەندىنىڭ، سەن ھاقارەت قىلغان ئىسرائىلنىڭ قوشۇنلىرىنىڭ خۇدايىنىڭ نامىدا ئالدىڭغا چىقتىم. ⁴⁶ خۇداۋەندە بۇ كۈن سېنى مېنىڭ قولۇمغا تاپشۇرىدۇ. مەن سېنى يەرگە ئۇرۇپ، سەندىن بېشىڭنى ئېلىپ، بۇ كۈن فىلىستىنى ئەسكەرلىرىنىڭ جەسەتلىرىنى ھاۋانىڭ قۇشلىرىغا ۋە سەھرانىڭ يىرتقۇچىلىرىغا بېرىمەن. بۇنىڭ بىلەن پۈتۈن دۇنيا بىلگەيكى، ئىسرائىلدا بىر خۇدا باردۇر. ⁴⁷ بۇ گۇرۇھنىڭ ھەممىسىمۇ بىلسۇنكى، خۇداۋەندە قىلىچ ياكى نەيزە بىلەن نۇسرەت بەرمەي، بەلكى جەڭ خۇداۋەندىنىڭكى بولغاچ ئۇ ئۆزى سىلەرنى بىزنىڭ قولىمىزغا بېرىدۇ» دېدى.

⁴⁸ فىلىستىنى داۋۇدقا ھۇجۇم قىلغىلى قويۇپ يېقىن بارغىنىدا، داۋۇد ئۆزى فىلىستىنىگە ھۇجۇم قىلغىلى قوشۇننىڭ تەرىپىگە ئالدىراپ يۈگۈردى. ⁴⁹ يۈگۈرۈپ، داۋۇد قولىنى خالتىسىغا تىقىپ بىر تاشنى چىقىرىپ، سالغىغا سېلىپ فىلىستىنىگە ئاتسا، ئۇنىڭ پېشانىسىغا تەگدى. تاش ئۇنىڭ پېشانىسىغا پېتىپ قېلىپ، ئۆزى يۈزى بىلەن يەرگە يىقىلدى. ⁵⁰ شۇنداق قىلىپ، داۋۇد فىلىستىنىنى سالغا تاش بىلەن مەغلۇپ قىلىپ، ئۇنى ئۇرۇپ ئۆلتۈردى.

⁵¹ داۋۇدنىڭ قولىدا قىلىچ بولمىغاچ داۋۇد ئۆزى يۈگۈرۈپ فىلىستىنىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، قىلىچنى غىلىپىدىن سۇغۇرۇپ، ئۇنىڭ بىللە ئۇنى چاناپ، بېشىنى كەستى. فىلىستىنىلەر ئۆز پالۋىنىنىڭ ئۆلگىنىنى كۆرۈپ قاچتى. ⁵² لېكىن ئىسرائىل بىلەن يەھۇدا كىشىلىرى قوپۇپ، نەرە تارتىپ فىلىستىنىلەرنى گات تەرىپىگە بارىدىغان يول ئايرىشى بىلەن ئەقروننىڭ دەۋرۋازلىرىغىچە قوغلىدى. شۇنداقكى، ئۆلتۈرۈلگەن فىلىستىنىلەر شاڭارايىمنىڭ يولىدا گات بىلەن ئەقرونغىچە يىقىلىپ ياتقانىدى. ⁵³ بەنى-ئىسرائىل فىلىستىنىلەرنى قوغلاپ بولغاندا يېنىپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ چېدىرلىرىنى تالۋالدى. ⁵⁴ داۋۇد بولسا فىلىستىنىنىڭ بېشىنى يېرۇسالېمغا ئېلىپ باردى. لېكىن ئۇنىڭ يارىغىنى ئۆز چېدىرىدا قويدى.

⁵⁵ شائۇل داۋۇدنىڭ فىلىستىننىڭ ئالدىغا چىققىنىنى كۆرگەندە قوشۇننىڭ سەردارى ئابنەردىن سورىدىكى: «ئەي ئابنەر، بۇ يىگىت كىمنىڭ ئوغلى ئىكەن؟» ئابنەر ئېيتتى: «ئەي پادىشاھ، تىرىك ئىكەنلىكىڭ بىلەن قەسەم قىلمەنكى، بىلمەيمەن» دېدى. ⁵⁶ پادىشاھ: «بۇ يىگىت كىمنىڭ ئوغلى ئىكەن دەپ، تەھقىقلەپ سورىغىن» دەپ ئېيتتى. ⁵⁷ داۋۇد فىلىستىننى ئۇرۇپ يېنىپ، فىلىستىننىڭ بېشىنى قولىدا تۇتۇپ كەلگىنىدە ئابنەر ئۇنى پادىشاھنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى. ⁵⁸ شائۇل ئۇنىڭدىن: «ئەي يىگىت، كىمنىڭ ئوغلى بولسەن؟» دەپ سورىدى. داۋۇد: «مەن سېنىڭ قۇلۇڭ بەيتلەھەملىك يىشاينىڭ ئوغلى بولمەن» دەپ جاۋاب بەردى.

شائۇلنىڭ داۋۇدىن ھەسەت قىلىشى

18 ¹ داۋۇد شائۇل بىلەن سۆزلىشىپ بولغاندا يوناتاننىڭ كۆڭلى داۋۇدنىڭ كۆڭلىگە ئۇنداق باغلاندىكى، ئۇنى ئۆز جېنىدەك دوست تۇتتى. ² ئۇ كۈندە شائۇل ئۇنى ئۆزىگە ئېلىپ، ئاتىسىنىڭ ئۆيىگە يانغىلى قويىمىدى. ³ يوناتان بولسا داۋۇد بىلەن ئەمدە قىلىشىپ، ئۇنى ئۆز جېنىدەك دوست تۇتتى. ⁴ يوناتان كىيگەن توننى سېلىپ داۋۇدقا بېرىپ، باشقا كىيىملەر بىلەن ئۆز قىلچىنى يا بىلەن كەمىرىنىمۇ ئۇنىڭغا بەردى. ⁵ شائۇل داۋۇدنى قەيەرگە ئەۋەتسە، بېرىپ راۋاجلىق بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن شائۇل ئۇنى قوشۇننىڭ ئۈستىگە قويدى. ئۇ ئۆزى ھەممە خەلقنىڭ نەزىرىدە ۋە ھەم شائۇلنىڭ خىزمەتكارلىرىنىڭ نەزىرىدە ياخشى كۆرۈنەتتى. ⁶ ئۇلار يېنىپ كەلگەن ۋاقىتتا داۋۇد فىلىستىننى ئۆلتۈرۈپ يانغىندا خوتۇنلار ئىسرائىلنىڭ ھەممە شەھەرلىرىدىن شائۇلغا ئۇچرىغىلى چىقىپ، خۇشلۇق بىلەن شېئىر ئوقۇپ ئۇسسۇل ئويناپ، داپ بىلەن ئۈچ تارلىق نەغمە چالاتتى. ⁷ خوتۇنلار بولسا نەغمە چېلىپ: «شائۇل مىڭنى ئۇردى، لېكىن داۋۇد ئون مىڭنى ئۇردى» دەپ ئوقۇشاتتى. ⁸ شۇنى ئاڭلاپ، شائۇل تولا خاپا بولۇپ شۇ سۆزنى يامان ئېلىپ: «ئۇلار داۋۇدقا ئون مىڭنى بەردى، ئەمما ماڭا مىڭنى بەردى. ئەمدى پادىشاھلىقتىن باشقا ئۇنىڭغا ھېچ نەرسە كەم قالمىدى» دەپ، ⁹ شۇ ۋاقىتتىن تارتىپ شائۇل داۋۇدنى ھەمىشە يامان كۆرەتتى. ¹⁰ ئەتىسى خۇدا تەرىپىدىن ئۇ يامان روھ شائۇلنىڭ ئۈستىگە كەلدى، شۇنداقكى، ئۆيىدە ساراڭلىق قىلغىلى تۇردى. لېكىن داۋۇد باشقا ۋاقىتىدىكىدەك قولى بىلەن چاڭ چالاتتى. شائۇلنىڭ قولىدا نەيزە بار ئىدى. ¹¹ شائۇلنىڭ ئۆزى، داۋۇدنى تامغا قاداپ قويىمەن دەپ، نەيزىنى ئېتىپ سالدى. لېكىن داۋۇد ئىككى مەرتىۋە ئۆزىنى ئېلىپ قاچتى. ¹² خۇداۋەندە شائۇلدىن ئايرىلىپ كېتىپ، داۋۇد بىلەن بولغىنى ئۈچۈن شائۇل داۋۇدىن قورقاتتى. ¹³ ئۇنىڭ ئۈچۈن شائۇل داۋۇدنى ئۆزىدىن نېرى تۇتۇپ، ئۇنى لەشكەر مىڭبېشى قىلىپ قويدى. بۇ تەرىقىدە ئۇ ئۆزى خەلقنىڭ ئارىسىدا چىقىش-كىرىش قىلاتتى. ¹⁴ ئەمما داۋۇد بولسا خۇداۋەندە ئۇنىڭ بىلەن بولغاچ ھەممە يوللىرىدا راۋاجلىق بولاتتى.

¹⁵ شائۇل ئۇنىڭ راۋاجلىق بولغىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن تولا قورقاتتى. ¹⁶ ئەمما پۈتۈن ئىسرائىل بىلەن يەھۇدا خەلقى بولسا ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چىقىش-كىرىش قىلغىنى ئۈچۈن داۋۇدنى دوست تۇتاتتى.

¹⁷ لېكىن شائۇل داۋۇدقا ئېيتتى: «مانا چوڭ قىزىم مېربانى ساڭا خوتۇنلۇققا بېرىمەن، لېكىن خىزمىتىدە باتۇر بولۇپ خۇداۋەندىنىڭ جەڭلىرىنى قىلغىن» دېدى. چۈنكى شائۇل ئۆز ئىچىدە مېنىڭ قولۇم ئۇنىڭغا تەگمەي، بەلكى ئۇ ئۆزى فىلىستىنلىلەرنىڭ قولىدىن ئۇرۇلسۇن دەپ، خىيال قىلغانىدى. ¹⁸ ئەمما داۋۇد شائۇلغا: «مەن كىم ئىكەنمەن، ھاياتىم نېمە بولۇپ، ئاتامنىڭ خانىدانى ئىسرائىلدا نېمىدۇركى، مەن پادىشاھنىڭ كۈيۈغولى بولغايەن» دېدى. ¹⁹ لېكىن شائۇلنىڭ قىزى مېرئاب داۋۇدقا بېرىلدىغان ۋاقىتتا ئۇ ئۆزى مەخولاتى ئادىيەلگە خوتۇنلۇققا بېرىلدى. ²⁰ ئەمما شائۇلنىڭ قىزى مىكال داۋۇدقا ئامراق ئىدى. ئۇلار شۇنى شائۇلغا خەۋەر بەرسە، ئۇ شۇنىڭدىن خوش بولدى. ²¹ شائۇل خىيال قىلىپ: «ئۇ ئۆزى ئۇنىڭغا بىر تۇزاق بولۇپ، فىلىستىنلىلەرنىڭ قولى داۋۇدنى ئۇرسۇن دەپ، ئۇنى ئۇنىڭغا بېرى» دېدى. ئاندىن شائۇل داۋۇدقا: «بۇ كۈن يەنە تېخى كۈيۈغولۇم بولالايسەن» دەپ ئېيتتى. ²² شائۇل ئۆز غۇلاملىرىغا بۇيرۇدىكى: «داۋۇدقا مەخپىي سۆزلەپ: < مانا پادىشاھ ئۆزى سېنى ياخشى كۆرۈپ، ھەممە غۇلاملىرى بولسا ساڭا ئامراق ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈچۈن پادىشاھنىڭ كۈيۈغولى بولغىن > دەپ ئېيتىڭلار» دېدى. ²³ شائۇلنىڭ غۇلاملىرى بۇ سۆزلەرنى داۋۇدنىڭ قۇلقىغا ئىشتىكۈزدى. لېكىن داۋۇد: «پادىشاھنىڭ كۈيۈغولى بولماق سىلەرگە كىچىك بىر نەرسە كۆرۈنەمدۇ؟ مەن بىر كەمبەغەل ۋە كىچىك ئادەم ئەمەسمۇ؟» دېسە، ²⁴ شائۇلنىڭ ئادەملىرى شائۇلغا: «داۋۇد ئۇنداق دېدى» دەپ ئېيتتى. ²⁵ شائۇل ئېيتتى: «داۋۇدقا مۇنداق سۆزلەپ: < پادىشاھنىڭ دۈشمەنلىرىدىن ئىنتىقام ئالماق ئۈچۈن پادىشاھ ئۆزى يۈز فىلىستىنلىلەرنىڭ خەتىلىك ئەتلىرىدىن باشقا بىر تويۇق خالىمايدۇ > دەپ ئېيتىڭلار» دېدى. شائۇل بولسا، داۋۇد ئۆزى فىلىستىنلىلەرنىڭ قولىدىن يوقىتىلسۇن دەپ، ئۈمىد قىلدى.

²⁶ غۇلاملىرى بۇ سۆزنى داۋۇدقا دەپ بەرگەندە بۇ گەپ داۋۇدقا خوش كۆرۈنۈپ، پادىشاھنىڭ كۈيۈغولى بولۇشقا رازى بولدى. ۋاقىت تامام بولماستا، ²⁷ داۋۇد قويۇپ ئۆز كىشىلىرى بىلەن چىقىپ، ئىككى يۈز فىلىستىنلىنى ئۆلتۈردى. ئاندىن داۋۇد ئۇلارنىڭ خەتىلىك ئەتلىرىنى ئېلىپ، پادىشاھنىڭ كۈيۈغولى بولماق ئۈچۈن پۈتۈن سانىنى پادىشاھقا بەردى. ئۇ ۋاقىت پادىشاھ ئۇنىڭغا ئۆز قىزى مىكالىنى خوتۇنلۇققا بەردى. ²⁸ ئەمما شائۇل بولسا خۇداۋەندىنىڭ داۋۇد بىلەن ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ بىلدى ۋە شائۇلنىڭ قىزى مىكال بولسا داۋۇدقا ئامراق ئىدى. ²⁹ شائۇلنىڭ ئۆزى داۋۇدتىن تېخى قورقاتتى، شۇنداقكى، شائۇل پۈتۈن ئۆمرىدە داۋۇدنىڭ دۈشمەن بولۇپ قالدى.

³⁰ لېكىن فىلىستىنلىلەرنىڭ ئەمىرلىرى سوقۇشقا چىققىلى تۇردى. ئەمما ھەرقاچان چىقسا، داۋۇد شائۇلنىڭ ھەممە غۇلاملىرىدىن راۋاجلىق بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى تولا داڭلىناتتى.

داۋۇد شائۇلدىن قاچىدۇ

19 ¹ شائۇل ئۆز ئوغلى يوناتان بىلەن ھەممە غۇلاملىرىغا: «داۋۇدنى ئۆلتۈرۈڭلار» دەپ ئېيتتى. لېكىن شائۇلنىڭ ئوغلى يوناتان داۋۇدقا تولا ئامراق ئىدى. ² ئۇنىڭ ئۈچۈن يوناتان بۇنى داۋۇدقا دەپ بېرىپ، ئېيتتىكى: «ئاتام شائۇل سىنى ئۆلتۈرگىلى ئىزدەيدۇ. بۇ سەۋەبتىن ئەتە خەۋەردار بولۇپ، بىر مەخپىي يەردە ئۆزۈڭنى يوشۇرۇپ تۇرغىن. ³ مەن ئۆزۈم چىقىپ، سەن يوشۇرۇلغان سەھرادا ئاتامنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، سەن توغرۇلۇق ئاتامغا سۆز قىلاي. ئەگەر بىر نېمە تۇيۇپ قالسام، ساڭا خەۋەر بېرىي» دېدى.

⁴ يوناتان ئۆز ئاتىسى شائۇلغا داۋۇدنىڭ ياخشى سۆزىنى قىلىپ: «پادىشاھ ئۆز غۇلامى داۋۇدقا يامانلىق قىلمىسۇن. ئۇ ئۆزى ساڭا گۇناھ قىلماي، بەلكى ئۇنىڭ ئىشلىرى ساڭا تولا ياخشى بولدى. ⁵ ئۇ ئۆز جېنىنى ئالغىنىغا ئېلىپ، فىلىستىننى ئۆلتۈرگىنى بىلەن خۇداۋەندە ئىسرائىلغا چوڭ بىر نۇسرەت بەردى. سەن ئۆزۈڭ كۆرۈپ، خۇش بولدۇڭ ئەمەسمۇ؟ نېمىشقا داۋۇدنى ئۆلتۈرۈپ، ناھەق قان تۆكۈپ گۇناھ قىلغايىسەن» دېدى. ⁶ شائۇل يوناتاننىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىپ: «تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلمەنكى، ئۇ ئۆلتۈرۈلمىسۇن» دەپ شائۇل قەسەم قىلدى. ⁷ ئاندىن يوناتان داۋۇدنى قىچقاردى. قىچقىرىپ، يوناتان داۋۇدقا ھەممىسىنى دەپ بەردى. ئاندىن كېيىن يوناتان داۋۇدنى شائۇلنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى ۋە ئۇ بالدۇرقىدەك ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى.

⁸ جەڭ يەنە باشلىغاندا داۋۇد فىلىستىنلىلەرنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇلارنى تولا مەغلۇپ قىلدى. شۇنداقكى، ئۇلار ئۇنىڭدىن قېچىپ كەتتى.

⁹ ئەمما شائۇل ئۆز ئۆيىدە ئولتۇرۇپ قولىدا نەيزىسىنى تۇتۇپ تۇرغىنىدا خۇداۋەندىنىڭ تەرىپىدىن بىر يامان روھ ئۇنىڭ ئۈستىگە كەلدى. داۋۇد بولسا ئۆز قولى بىلەن چاڭ چېلىپ تۇرغانىدى. ¹⁰ ئۇ ۋاقىت شائۇل داۋۇدنى تامغا قاندىغىلى تىرىشتى. لېكىن داۋۇد ئۆزىنى شائۇلدىن ئېلىپ قاچماق نەيزە ئۆزى تامغا قاندىلىپ قالدى ۋە داۋۇد ئۇ كېچە قېچىپ قۇتۇلدى. ¹¹ لېكىن داۋۇدنى ماراپ تۇرۇپ، ئەتىسى ئۇنى ئۆلتۈرۈڭلار دەپ، شائۇل بىرنەچچە كىشىلەرنى داۋۇدنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتتى. ئەمما داۋۇدنىڭ خوتۇنى مىكالى ئۇنىڭغا خەۋەر بېرىپ: «ئەگەر بۇ كېچە ئۆزۈڭنى قۇتقۇزمىساڭ، ئەتە ئۆلتۈرۈلسەن» دېدى. ¹² ئاندىن مىكالى داۋۇدنى بىر پەنجىرىدىن چۈشۈرۈپ قويدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ قېچىپ قۇتۇلدى. ¹³ ئاندىن مىكالى بىر بۇتسۇرىنى ئېلىپ ياتقان ئورنىغا قويۇپ، ئۆچكە يۇقىدىن توقۇلغان بىر يوپۇقنى بېشىغا يۆگەشتۈرۈپ، ئۇنى بىر يوتقان بىلەن يېپىپ قويۇپ،

¹⁴ شائۇل داۋۇدنى تۇتماق ئۈچۈن كىشىلەر ئەۋەتكەندە ئۇ: «ئۇ كېسەل ئىكەن» دەپ ئېيتتى.

¹⁵ شائۇل داۋۇدنى تاپماق ئۈچۈن كىشىلەرنى يەنە ئەۋەتىپ: «ياتقان ئورنىدا ئۇنى ماڭا ئېلىپ كېلىڭلاركى، ئۇنى ئۆلتۈرەي» دەپ بۇيرۇدى. ¹⁶ لېكىن كىشىلەر كىرگەندە بۇتسۇرىنىڭ ئورنىدا يېتىپ، ئۆچكە يۇقىنىڭ يوپۇقى باش جايىنىڭ ئۈستىگە يېپىقلىق تۇرغىنى كۆردى.

¹⁷ ئۇ ۋاقىت شائۇل مىكالىغا ئېيتتى: «نېمىشقا مېنى گوللاپ، ئۇ قۇتۇلسۇن دەپ، دۈشمىنىمنى

كەتكىلى قويدۇڭ؟». مىكالى شائۇلغا جاۋاب بەردىكى: «ئۇ > مېنى قويغىن، بولمىسا سېنى ئۆلتۈرمەن» دەپ ئېيتتى» دېدى.

¹⁸ داۋۇد قېچىپ قۇتۇلغاندىن كېيىن رامادا سامۇئىلنىڭ قېشىغا بېرىپ، شائۇلنىڭ ئۇنىڭ ئۆزىگە قىلغىنىنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا دەپ بەردى. ئاندىن ئۇ ئۆزى سامۇئىل بىلەن نايوتقا بېرىپ ئولتۇردى. ¹⁹ «داۋۇد رامادىكى نايوتتا بار ئىكەن» دەپ شائۇلغا خەۋەر بېرىلدى. ²⁰ شائۇل داۋۇدنى ئېلىپ كەلگىلى كىشىلەر ئەۋەتتى. ئەمما ئۇلار پەيغەمبەرلەرنىڭ جامائىتىنى پەيغەمبەرلىك قىلىۋاتقان ھالەتتە بولۇپ، سامۇئىل ئۇلارنىڭ ئۈستىدە تۇرغىنىنى كۆرگەندە خۇدانىڭ روھى شائۇلنىڭ ئەۋەتىلگەنلەرنىڭ ئۈستىگە كەلدى. شۇنداقكى، ئۇلار ھەم پەيغەمبەرلىك قىلىش ھالەتكە چۈشتى. ²¹ شائۇلغا بۇ خەۋەر يەتكەندە باشقا كىشىلەر ئەۋەتتى، لېكىن بۇلار ھەم پەيغەمبەرلىك قىلىش ھالەتكە چۈشتى. ئاندىن شائۇل ئۈچىنچى مەرتىۋە يەنە كىشىلەر ئەۋەتكەندە بۇلار ھەم پەيغەمبەرلىك قىلىش ھالەتكە چۈشتى. ²² ئۇ ۋاقىت شائۇل ئۆزى رامادا بېرىپ سېكۇدىكى چوڭ قۇدۇققا يەتكەندە: «سامۇئىل بىلەن داۋۇد نە يەردە؟» دەپ سورىدى. ئۇلار رامادىكى نايوتتا بار ئىكەن» دەپ جاۋاب بەردى. ²³ ئۇ ۋاقىت شائۇل رامادىكى نايوتقا كەتتى. لېكىن خۇدانىڭ روھى ھەم ئۇنىڭ ئۈستىگە كەلدى شۇنداقكى، ئۇ ئۆزى رامادىكى نايوتقا يەتكۈچىلىك پەيغەمبەرلىك قىلىۋاتقان ھالەتتە بولۇپ ماڭاتتى. ²⁴ ئۇ ھەم ئۆز ئېگىنلىرىنى سېلىپ، سامۇئىلنىڭ ئالدىدا پەيغەمبەرلىك قىلىۋاتقان ھالەتتە بولۇپ، يەرگە چۈشۈپ پۈتۈن ئۇ كۈن ۋە پۈتۈن كېچە ئاندا يالىڭاچ ياتاتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن: «شائۇل ھەم پەيغەمبەرلەرنىڭ بىرىمۇ؟» دەيدىغان گەپ چىقتى.

داۋۇد ۋە يوناتان قىلغان ئەھدە

20 ¹ لېكىن داۋۇد رامادىكى نايوتتىن قېچىپ، يوناتاننىڭ قېشىغا بېرىپ ئېيتتى: «ئاتاڭغا نېمە يامانلىق ۋە يا نېمە گۇناھ قىلدىمكى، ئۇ مېنىڭ جېنىمنى ئىزدىگەي؟». ² ئۇ ئۇنىڭغا ئېيتتى: «ئۇنداق بولمىسۇن. سەن ئۆلتۈرۈلمەيسەن. مانا، خاھى چوڭ ئىش بولسا، خاھى كىچىك ئىش بولسا ئاتام ماڭا خەۋەر بەرمەي قىلمايدۇ. نېمىشقا ئاتام بۇ ئىشنى مەندىن يوشۇرسۇن؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس» دېدى. ³ لېكىن داۋۇد قەسەم قىلىپ ئېيتتىكى: «ئاتاڭ تايىن بىلىدۇكى، مەن سېنىڭ نەزىرىڭدە ئىلتىپات تاپقان ئىكەنمەن. ئۇنىڭ ئۈچۈن: > يوناتان شۇنى بىلىپ قالسا، غەمكىن بولمىسۇن» دەپ خىيال قىلىدۇ. لېكىن تىرىك خۇداۋەندە بىلەن ئانت ئىچىپ، تىرىك جېنىڭنىڭ ئۈستىدە قەسەم قىلمەنكى، بەرھەق، مەن بىلەن ئۆلۈمنىڭ ئارىسىدا ئاران بىر قەدەم مىقدارى قالدى» دېدى.

⁴ ئۇ ۋاقىت يوناتان داۋۇدقا ئېيتتى: «كۆڭلۈڭ نېمە خالسا، ساڭا قىلاي». ⁵ داۋۇد يوناتانغا ئېيتتى: «مانا ئەتە يېڭى ئاي بولىدۇ ۋە پادىشاھ بىلەن داستىخاندا ئولتۇرغىلى ماڭا لازىم

بولاتتى. لېكىن مېنى قويۇپ بەرگىنىكى، ئۈچىنچى كۈننىڭ ئاخشىمىغىچە سەھرادا مۆكۈنۈۋالاي. ⁶ لېكىن ئاتاڭ مېنى سورىسا: < داۋۇد يالۋۇرۇپ: «ماڭا ئۆز شەھىرىم بەيتلەھمگە يۈگۈرۈپ بېرىپ كەلگىلى رۇخسەت بەرگىن، چۈنكى ئاندا پۈتۈن خانىدانىم يىلدىكى قۇربانلىقنى ئۆتكۈزىدۇ» دېدى > دەپ ئېيتقىن. ⁷ ئەگەر ئۇ: < ئوبدان بوپتۇ > دېسە، قولۇڭ تىنچ-ئامان بولىدۇ. لېكىن ئۇ ئاچچىقلانسا، بىلگىنىكى، ئۇنىڭدا يامان نىيەت بار. ⁸ سەن خۇداۋەندىنىڭ بىر ئەھدىسىنى ئۆز قۇلۇڭ بىلەن قىلغاندىن كېيىن قۇلۇڭغا ئىلتىپات قىلغىن. لېكىن مەندە بىر يامانلىق بولسا، سەن ئۆزۈڭ مېنى ئۆلتۈرگىن. نېمىشقا مېنى ئاتاڭنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارغايىسەن» دېدى. ⁹ يوناتان ئېيتتى: «بۇ خىيال سەندىن يىراق بولسۇن. ئەگەر ئاتاڭنىڭ ساڭا يامانلىق قىلىدىغان نىيىتى بار دەپ بىلىپ قالسام، ساڭا دەيتتىم ئەمەسمۇ؟ ¹⁰ داۋۇد يوناتانغا ئېيتتى: «ئەگەر ئاتاڭ ساڭا قاتتىق جاۋاب ياندۇرسا، كىم ماڭا خەۋەر بېرىدۇ؟» دېدى. ¹¹ يوناتان داۋۇدقا: «كەلگىن، سەھراغا چىقايلى» دەپ ئېيتتى. ئاندىن ئىككىلىسى سەھراغا چىقتى.

¹² يوناتان داۋۇدقا ئېيتتى: «غىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندە ماڭا گۇۋاھتۈركى، مەن ئەتە ياكى ئۆگۈنلۈك بۇ ۋاقىت بىلەن ئاتاڭنىڭ سىرىنى تېپىپ، داۋۇدنىڭ ئىشى ياخشى ئىكەن دەپ مەلۇم قىلسام، شەكسىز ئۇ ۋاقىت ساڭا خەۋەر بېرىمەن. ¹³ ئەگەر ئاتاڭ ساڭا يامانلىق قىلغىلى خالىسا ۋە مەن ساڭا خەۋەر بېرىپ تىنچ-ئامان كەتكىلى رۇخسەت بەرمىسەم، خۇداۋەندە يوناتانغا ئۇنداق قىلسۇن، مۇنداق قىلسۇن ۋە ئۇنىڭدىن زىيادە قىلسۇن. خۇداۋەندە ئاتاڭ بىلەن بولغاندەك سەن بىلەن بولسۇن. ¹⁴ قاچانكى ھايات بولسام، مېنى ئۆلمىسۇن دەپ، خۇداۋەندە رەھىمدىل بولغاندەك ماڭا رەھىم كۆرسەتكەيسەن. ¹⁵ لېكىن يالغۇز ماڭا ئەمەس، بەلكى ئۆيۈمدىن ھەم ھېچ ۋاقىت رەھىمىڭنى كەسمىگەيسەن. خۇداۋەندە داۋۇدنىڭ ھەممە دۈشمەنلىرىنى يەر يۈزىدىن يوقاتقاندىن كېيىنمۇ رەھىمىڭنى كەسمىگەيسەن» دەپ ¹⁶ يوناتان داۋۇدنىڭ ئۆيى بىلەن ئەھدە قىلىشىپ: «خۇداۋەندە داۋۇدنىڭ دۈشمەنلىرىدىن ئىنتىقام ئالغاي» دېدى. ¹⁷ ئاندىن يوناتان ئۆزىنىڭ داۋۇدقا بار مۇھەببىتىنىڭ ئۈستىدە ئۇنىڭغا قەسەم قىلدۇردى، چۈنكى ئۇنى ئۆز جېنىدەك دوست تۇتاتتى.

¹⁸ ئاندىن يوناتان داۋۇدقا ئېيتتى: «ئەتە يېڭى ئاي بولىدۇ. مانا سېنىڭ ئورنۇڭ بىكار بولغاچ سورىلىسەن. ¹⁹ ئۈچىنچى كۈنى ئىنتىك چۈشۈپ يامان ئىش بولىدىغان كۈندە ئۆزۈڭنى يوشۇرغان يەرگە بېرىپ، ئېزەل دېگەن تاشنىڭ يېنىدا تۇرۇپ تۇرغىن. ²⁰ مەن ئۇنىڭ يېنىدا نىشانغا چاغلانغاندەك ئۈچ ئوقياسىنى ئاتايم. ²¹ ئاندىن غۇلامىنى ئوقياسىنى ئىزدىگىلى ئەۋەتەي. ئەگەر غۇلامغا: < مانا ئوقياسىرى سېنىڭ بۇ تەرىپىڭدە تۇرىدۇ. ئۇلارنى ئېلىپ كەلگىن > دېسەم، سەن ئۆزۈڭ چىققىن، چۈنكى شۇنداق بولسا، تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ساڭا ھېچ زەرەر بولمايدۇ. ²² لېكىن غۇلامغا: < مانا ئوقياسىرى سېنىڭ ئۇ تەرىپىڭدە تۇرىدۇ > دېسەم، سەن كەتكىن، چۈنكى ئۇنداق بولسا، خۇداۋەندە سېنى يولغا سالىدى. ²³ ئەمما مەن بىلەن سەن سۆزلەشكەن ئىش توغرىسىدىن بولسا، خۇداۋەندە مەن بىلەن سېنىڭ ئوتتۇراڭدا گۇۋاھ بولغاي» دېدى.

²⁴ داۋۇد سەھرادا مۆكۈنۈۋالدى. يېڭى ئاي كەلگەندە پادىشاھ تائام يېگىلى داستاندا ئولتۇردى. ²⁵ پادىشاھ بولسا ئۆز ئورنىدا تامنىڭ ئالدىدىكى تۈردە ئولتۇردى. يوناتان ئۆزى ئورنىدىن قوپقاندا ئابنەر شائۇلنىڭ يېنىدا ئولتۇردى. لېكىن داۋۇدنىڭ ئورنى بىكار قالدى. ²⁶ ئەمما شائۇل ئۇ كۈندە بىر نېمە دەيمەي: «ئۇنىڭغا بىر نېمە بولدى. ئۇ پاكىز ئەمەسمىكىن؟ ئەلۋەتتە پاكىز ئەمەس» دەپ خىيال قىلدى.

²⁷ لېكىن داۋۇدنىڭ ئورنى يېڭى ئاينىڭ كۈنىنىڭ ئەتىسى ھەم بىكار تۇرغاندا شائۇل ئۆز ئوغلى يوناتاندىن: «نېمىشقا يىشاينىڭ ئوغلى، خاھى تۈنۈگۈن، خاھى بۇ كۈن ئاشقا كەلمىدى؟» دەپ سورىدى. ²⁸ يوناتان شائۇلغا جاۋاب بەردىكى: «داۋۇد بەيتلەھمگە بارغىلى مەندىن رۇخسەت تىلىدى. ²⁹ ئۇ ماڭا: < مېنى بارغىلى قويغىن. خانداندىمىزنىڭ قۇربانلىق ئىشى شەھەردە بولغاچ، ئاكام ماڭا بارغىلى بۇيرۇدى. ئەگەر سېنىڭ نەزىرىڭدە ئىلتىپات تاپقان بولسام، بۇرادەرلىرىم بىلەن كۆرۈشكىلى رۇخسەت بەرگىن» دەپ ئېيتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ پادىشاھنىڭ داستانىغا كەلمىدى» دېدى.

³⁰ ئۇ ۋاقىت شائۇلنىڭ ئاچچىقى يوناتانغا تۇتىشىپ، ئۇنىڭغا ئېيتتى: «ئەي سەن بۇزۇق خوتۇننىڭ ئوغلى، بىلىدىمىمۇكى ئۆزۈڭنىڭ شەرمەندىلىكىگە ۋە ئاناڭنىڭ ئۇيات يېرىنىڭ شەرمەندىلىكىگە يىشاينىڭ ئوغلىنى ئىختىيار قىلدىڭ. ³¹ چۈنكى يىشاينىڭ بۇ ئوغلى يەر يۈزىدە تىرىك قالغۇچە. خاھى سەن، خاھى سېنىڭ پادىشاھلىقىڭ مەزمۇت تۇرمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەمدى كىشى ئەۋەتىپ، ئۇنى مېنىڭ قېشىمغا ئېلىپ كەلگىن، چۈنكى ئۇ ئۆلۈمنىڭ ئوغلىدۇر» دېدى.

³² يوناتان ئۆز ئاتىسى شائۇلغا جاۋاب بېرىپ: «ئۇ نېمىشقا ئۆلتۈرۈلسۇن؟ نېمە قىلدى؟» دېدى. ³³ ئۇ ۋاقىت شائۇل يوناتاننى تەشمەك ئۈچۈن ئۇنىڭغا نەيزىنى تەڭلىدى. بۇنىڭ بىلەن يوناتانغا، ئاتام داۋۇدنى ئۆلتۈرۈشنى قارار قىلغان دەپ مەلۇم بولدى. ³⁴ يوناتان بولسا تولا ئاچچىقلىنىپ داستاندىن قوپۇپ، يېڭى ئاينىڭ ئىككىنچى كۈنىدە تائام يېمىدى. چۈنكى ئاتىسى داۋۇدقا شۇنداق ناھەقلىق قىلغىنى ئۈچۈن ئۇ ئۇنىڭ ھەقىقىدە غەمكىن بولغانىدى.

³⁵ ئەتىسى يوناتان داۋۇدقا تايىن قىلغان ۋاقىت بىلەن سەھراغا چىقسا، ئۇنىڭ بىلەن بىر كىچىك غۇلام بىللە باردى. ³⁶ ئۇ ئۆزى غۇلامغا: «ئەمدى يۈگۈرۈپ، مەن ئاتىدىغان ئوقىيالىرىنى تېپىپ كەلگىن» دېدى. غۇلام يۈگۈرگەندە ئۇنىڭ ئۈستىدىن بىر ئوقىياسى ئاتتى. ³⁷ غۇلام ئۆزى يوناتان ئاتقان ئوقى چۈشكەن يەرگە كەلگەندە يوناتان غۇلامغا قىچقىرىپ: «ئوقىياسى سېنىڭ ئۇ تەرىپىڭدە نېرىراق تۇرىدۇ ئەمەسمۇ؟» دەپ ئېيتتى. ³⁸ ئاندىن يوناتان غۇلامغا يەنە قىچقىرىپ: «توختىماي ئىتتىك بولۇپ ئالدىرىغىن» دېدى. يوناتاننىڭ غۇلامى ئوقىيالىرىنى يىغىپ، خوجىسىغا ئېلىپ كەلدى. ³⁹ لېكىن غۇلام بولغان ئىشنى ئۇقىمىدى، يالغۇز يوناتان بىلەن داۋۇد تېگىنى بىلدى. ⁴⁰ ئاندىن يوناتان ئۆز غۇلامغا ياراغلىرىنى بېرىپ، ئۇنىڭغا: «ئۇلارنى شەھەرگە ئېلىپ بارغىن» دېدى. ⁴¹ غۇلام كەتكەندىن كېيىن داۋۇد جەنۇب تەرىپىدىكى جايدىن قوپۇپ چىقىپ، يەرگە يۈز تۈۋەن يىقىلىپ ئۈچ مەرتىۋە تەزىم قىلدى. ئاندىن بۇ

ئىككىيلەن سۆيۈشۈپ يىغلاشتى ۋە داۋۇد تولا يىغلىدى. ⁴² يوناتان داۋۇدقا: «ئامان-ئېسەن بارغىن. بىز ئىككىيلەن خۇداۋەندىنىڭ ئىسمى بىلەن قەسەم قىلغاندەك بولسۇن. خۇداۋەندە مەن بىلەن سېنىڭ ئوتتۇراڭدا ۋە مېنىڭ نەسلىم بىلەن سېنىڭ نەسلىڭ ئوتتۇرىسىدا ئەبەدىگىچە گۇۋاھ بولسۇن» دەپ ئېيتتى.

داۋۇد نوب شەھىرىدە

21 ¹ ئاندىن ئۇ قوپۇپ كەتتى. لېكىن يوناتان ئۆزى شەھەرگە كىردى. ² ئەمما داۋۇد نوبقا كېلىپ، ئاخىمالىك كاھىننىڭ قېشىغا باردى. لېكىن ئاخىمالىك داۋۇدنى كۆرگەندە قورقۇپ، ئۇنىڭغا ئېيتتى: «نېمىشقا ھېچ كىشى ئۆزۈڭ بىلەن ئالماي، يالغۇز كەلدىڭ؟» ³ داۋۇد ئاخىمالىك كاھىنغا ئېيتتى: «پادىشاھ ماڭا بىر ئىش بۇيرۇپ ماڭا: < مەن سېنى ئەۋەتىپ، ساڭا بۇيرۇغان ئىش توغرىسىدىن ھېچكىم بىر نېمە بىلمىسۇن > دېدى. مەن بولسام، ئۆز غۇلاملىرىمنى < پالان يەردە كۆرۈشەيلى > دەپ ئەۋەتمەيتتىم. ⁴ ئەمدى قولۇڭدا نېمە بولسا ماڭا بەرگىن. بەش نان ياكى نېمە تېپىلسا بەرگىن» دېدى.

⁵ كاھىن داۋۇدقا جاۋاب بېرىپ ئېيتتى: «قولۇمدا رەسمى نان يوق. يالغۇز مۇقەددەس نان باردۇر. ئەگەر غۇلاملار ئۆزىنى خوتۇنلاردىن ساقلىغان بولسا، يېيىشى راۋا بولىدۇ». ⁶ داۋۇد كاھىنغا جاۋاب بېرىپ ئېيتتىكى: «بەرھەق، خوتۇنلار بىزدىن نېرى تۇرغىلى ئۈچ كۈن بولدى. مەن چىققاندا غۇلاملارنىڭ ئەسۋاب قاچىلىرى پاكىز ئىدى. سەپىرىمىز رەسمى بولسىمۇ، بۇ كۈن نەرسىلىرىمىز پاكىتۇر» دېدى.

⁷ ئۇ ۋاقىت كاھىن ئۇنىڭغا مۇقەددەس ناندىن بەردى. چۈنكى تەقدىم ناندىن باشقا نان ئاندا يوق ئىدى. شۇ نان خۇداۋەندىنىڭ ھۇزۇرىدا تۇرغاندىن كېيىن، يېڭى نان سېلىنغان كۈنى ئېلىپ قويۇلغانىدى. ⁸ لېكىن ئۇ كۈن شائۇلنىڭ ئادەملىرىدىن بىرى ئاندا بولۇپ، خۇداۋەندىنىڭ ھۇزۇرىدا قالدۇرۇلغانىدى. ئۇ ئۆزى دوئېغ ئىسىملىق بىر ئېدومىي بولۇپ، شائۇلنىڭ پادىچىلىرىنىڭ چوڭى ئىدى. ⁹ داۋۇد ئاخىمالىككە ئېيتتى: «قولۇڭدا بىر نەيزە ياكى بىر قىلىچ يوقمۇ؟ پادىشاھنىڭ ئىشى ئالدىراش بولغاچ، خاھى قىلىچ، خاھى باشقا ياراغ ئالغاچ چىقىمىدەن» دېدى.

¹⁰ كاھىن ئېيتتىكى: «سەن ئېلا ۋادىسىدا ئۆلتۈرگەن گولياتىنىڭ قىلىچى بىر پارچە رەختتە يۆگىلىپ ئېغودنىڭ كەينىدە تۇرىدۇ. شۇنى ئالغىلى خالىساڭ، ئالغىن. ئۇنىڭدىن باشقىسى شۇ يەردە يوقتۇر» دېدى. داۋۇد: «ئۇنىڭدەك قىلىچ يوق. شۇنى ماڭا بەرگىن» دېدى.

داۋۇد گاتنىڭ پادىشاھنىڭ قېشىدا

¹¹ داۋۇد قويۇپ، ئۇ كۈن شائۇلدىن قېچىپ، گاتنىڭ پادىشاھى ئاكىشىنىڭ قېشىغا باردى. ¹² لېكىن ئاكىشىنىڭ خىزمەتكارلىرى: «بۇ ئۇ يۇرتنىڭ پادىشاھى داۋۇد ئەمەسمۇ؟ ئۇنىڭ توغرىسىدا ئۇلار: < شائۇل مىڭنى ئوردى، لېكىن داۋۇد ئون مىڭنى ئوردى > دەپ ئۇسسۇل ئويناشتا غەزەل ئوقۇيدۇ ئەمەسمۇ؟» دېدى. ¹³ داۋۇد بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ قېلىپ، گاتنىڭ پادىشاھى ئاكىشتىن تولا قورقۇپ كەتتى. ¹⁴ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى ئەقىلسىز كۆرسىتىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ساراڭدەك كۆرۈنۈپ، دەرۋازىلارنىڭ ئىشىكلىرىگە جىجىق جىجىپ، تۈكۈرۈكنى ساقلىغا ئېقىتاتتى. ¹⁵ ئاكىش ئۆز خىزمەتكارلىرىغا ئېيتتى: «مانا بۇ ئادەمنىڭ ساراڭلىقىنى كۆرمەمسىلەر؟ نېمىشقا ئۇنى مېنىڭ قېشىمغا ئېلىپ كەلدىڭلار؟» ¹⁶ ماڭا ساراڭلار شۇنداق لازىممۇكى، شۇنى ئالدىمدا ساراڭلىق قىلغىلى ماڭا ئېلىپ كەلمىڭلار كېرەك ئىدىمۇ؟ ئۇنداق ئادەم مېنىڭ ئۆيۈمگە كىرسۇنمۇ؟» دېدى.

داۋۇد ئادۇللانىڭ غېرىدا

22 ¹ داۋۇد ئۇ يەردىن كېتىپ، ئادۇللانىڭ غېرىغا قاچتى. ئۇنىڭ بۇرادەرلىرى بىلەن ئاتىسىنىڭ پۈتۈن خانىدانى شۇنى ئاڭلىغاندا ئۇ يەرگە چۈشۈپ، ئۇنىڭغا كەلدى. ² ھەركىم تەڭلىكتە بولسا، ھەركىم قەرزدار بولسا، ھەركىم نارازى بولسا، ھەممىسى يىغىلىپ ئۇنىڭغا كەلدى ۋە ئۇ ئۇلارنىڭ سەردارى بولدى. ئۇنىڭغا قوشۇلغان ئادەملەر بولسا تۆت يۈزچە ئىدى. ³ ئۇ يەردىن داۋۇد موئابتىكى مىسپاھقا بېرىپ، موئابنىڭ پادىشاھىغا ئېيتتى: «مېنىڭ ئاتام بىلەن ئانامنى بۇ يەرگە كېلىپ، ئۆزۈم خۇدانىڭ مەن بىلەن نېمە قىلىدىغىنىنى بىلگۈچە سىلەر بىلەن تۇرغىلى قويغىن» دەپ، ⁴ ئۇلارنى موئابنىڭ پادىشاھىنىڭ قېشىغا ئېلىپ كەلدى. ئېلىپ كەلسە، ئۇلار داۋۇد ئوردىدا تۇرغۇچىلىك ئۇنىڭ بىلەن تۇردى. ⁵ ئەمما گاد پەيغەمبەر داۋۇدقا: «ئوردىدا قالغىن. چىقىپ يەھۇدا يۇرتىغا بارغىن» دېدى. ئۇ ۋاقىت داۋۇد كېتىپ، خېرەت جاڭگىلىغا باردى.

نوبىتىكى كاھىنلارنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى

⁶ ئەمما «داۋۇد بىلەن ئادەملىرى تېپىلدى» دەپ شائۇل ئاڭلىدى. شائۇل ئۆزى رامادىكى گىبىيادا بىر دەرەخنىڭ تېگىدە ئولتۇرۇپ، قولىدا نەيزە تۇتۇپ خىزمەتكارلىرى چۆرىسىدە تۇرغاندا، ⁷ شائۇل چۆرىسىدە تۇرغان خىزمەتكارلارغا ئېيتتىكى: «ئەي بەنيامينىلار ئاڭلاڭلار! يىشاينىڭ ئوغلى ھەرىبىڭلارغا زېمىن بىلەن ئۆزۈمزالىقلار بېرىپ، ھەممەڭلارنى مىڭبېشى ۋە يۈزبېشى قىلالامدۇ؟ ⁸ ھەممەڭلار ماڭا خىيانەت قىلدىڭلار ئەمەسمۇ؟ مېنىڭ ئوغلۇمنىڭ ئۆزى

يىشاينىڭ ئوغلى بىلەن ئەھدە قىلىشقىنى ماڭا ھېچكىم ئاشكارا قىلمىدى. ھېچقايسىڭلار مەندىن ئەندىشە قىلمايدۇ ياكى ماڭا خەۋەر بەرمىگەنكى ئۆز ئوغلۇم مېنىڭ خىزمەتكارىمنى ماڭا خىيانەت قىلىشقا قوزغىلىپتۇ. ھازىرقى ۋاقىت شۇنداق ئىش بولدى ئەمەسمۇ؟» دېدى.

⁹ ئۇ ۋاقىت شائۇلنىڭ خىزمەتكارلىرىنىڭ ئارىسىدا تۇرغان ئېدومىي دوڭبېغ سۆز قىلىپ ئېيتتىكى: «مەن يىشاينىڭ ئوغلىنىڭ نوبقا ئاخمالىك بىن-ئاختۇبىنىڭ قېشىغا كەلگىنىنى كۆردۈم. ¹⁰ شۇ ئۆزى ئۇنىڭ ھەققىدە خۇداۋەندىگە ئىلتىجا قىلىپ، ئۇنىڭغا ئوزۇق تالقان بىلەن فىلىستىنىي گولىياتنىڭ قىلىچىنى بەردى» دېدى. ¹¹ پادىشاھ ئۆزى ئاختۇبىنىڭ ئوغلى ئاخمالىك كاھىنى كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ پۈتۈن خانىدانىنى، يەنى نوبتىكى كاھىنلارنىمۇ قىچقارتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى پادىشاھنىڭ قېشىغا كەلدى.

¹² شائۇل ئېيتتى: «ئەي ئاختۇبىنىڭ ئوغلى ئاڭلىغىن». ئۇ: «مانا مەن، ئەي خوجام» دەپ ئېيتتى.

¹³ شائۇل ئۇنىڭغا ئېيتتى: «نېمىشقا سەن بىلەن يىشاينىڭ ئوغلى ماڭا خىيانەت قىلىدىڭلار؟ سەن ئۇنىڭغا نان بىلەن قىلىچ بېرىپ، ئۇنى ماڭا قارشى قويۇپ خىيانەت قىلسۇن دەپ، ئۇنىڭ ھەققىدە خۇداغا ئىلتىجا قىلىپسەن. ھازىرقى ۋاقىت شۇنداق ئىش بولدى ئەمەسمۇ؟ ¹⁴ ئاخمالىك پادىشاھقا جاۋاب بېرىپ ئېيتتىكى: «سېنىڭ خىزمەتكارلىرىڭنىڭ ئارىسىدا داۋۇد ئەتەك ئىشەنچلىك كىم بار؟ ئۇ پادىشاھنىڭ كۈيى ئوغلى بولۇپ، مەخپىي مەسلىھەتلىرىڭدە ھازىر بولۇپ، ئۇيۇڭدە ئىززەتلىك بولغان بىر كىشى ئەمەسمۇ؟ ¹⁵ مەن ئۇ كۈندىگىنە خۇداغا ئۇنىڭ ھەققىدە ئىلتىجا قىلغىلى باشلىدىممۇ؟ بۇ ئىش مەندىن يىراق بولسۇن! پادىشاھ ئۆز قولىغا ۋە ئاتامنىڭ پۈتۈن خانىدانىغا ئەيىب قويىمىسۇن، چۈنكى قۇلۇڭ بۇ ئىش توغرىسىدىن ئاز ياكى تولا ھېچنېمە بىلمىدى» دېدى.

¹⁶ لېكىن پادىشاھ ئېيتتى: «ئەي ئاخمالىك، سەن ئۆزۈڭ ئاتاڭنىڭ پۈتۈن خانىدانى بىلەن شەكسىز ئۆلسەن» دەپ، ¹⁷ پادىشاھ ئۆز چۆرىسىدە تۇرغان سىپاھلارغا ئېيتتى: «خۇداۋەندىنىڭ كاھىنلىرىغا يېنىپ، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈڭلار. بۇلار ھەم داۋۇدنىڭ تەرىپىدە بولۇپ، ئۇنىڭ قاچقىنىنى بىلىپ تۇرۇپ، ماڭا خەۋەر بەرمىدى» دېدى. لېكىن پادىشاھنىڭ خىزمەتكارلىرى خۇداۋەندىنىڭ كاھىنلىرىنى ئۆلتۈرگىلى قول كۆتۈرگىلى ئۇنىمىدى. ¹⁸ ئۇ ۋاقىت پادىشاھ دوڭبېغقا: «سەن كاھىنلارغا يېنىپ، ئۇلارنى ئۆلتۈرگىن» دېدى. بۇ ئېدومىي دوڭبېغ كاھىنلارغا يېنىپ، ئۇ كۈن كانايلىق ئېفود كىيگەن سەكسەن بەش كىشىنى ئۆلتۈرۈپ، ¹⁹ كاھىنلارنىڭ شەھىرى بولغان نوبتا ئۆلتۈرۈۋېتىلگەن ھەم قىلىچ بىسى بىلەن ئۇرۇپ، ئەر كىشى، خوتۇن، بالا، ئېمىدىغان بالا، ئۆي، ئېشەك، قوي ھەممىسىنى قىلىچ بىسى بىلەن ئۇردى. ²⁰ ئەمما ئاخمالىك بىن-ئاختۇبىنىڭ ئايىاتار دېگەن بىر ئوغلى قۇتۇلۇپ، داۋۇدنىڭ قېشىغا قېچىپ كەلدى.

²¹ كېلىپ، ئايىاتار: «شائۇل خۇداۋەندىنىڭ كاھىنلىرىنى ئۆلتۈردى» دەپ داۋۇدقا خەۋەر بەردى.

²² داۋۇد ئايىاتارغا ئېيتتى: «ئېدومىي دوڭبېغ ئۇ كۈن ئاندا بولغاچ بىلگەن ئىدىمكى ئەلۋەتتە شائۇلغا خەۋەر بېرىدۇ. مەن ئاتاڭنىڭ پۈتۈن خانىدانىنىڭ ئۆلتۈرۈلگىنىگە سەۋەب بولدۇم. ²³ قورقماي، مەن بىلەن قالغىن. مېنىڭ جېنىمنى ئىزدەيدىغان كىشى سېنىڭ جېنىڭنى ھەم ئىزدەيدۇ. لېكىن مېنىڭ قېشىمدا بىھەتەر تۇرىسەن» دېدى.

داۋۇد قېنىلا شەھرىدە

23¹ داۋۇدقا خەۋەر بېرىشتىكى: «مانا فىلىستىنىيلەر قېنىلاغا جەڭ قىلىپ خامانلارنى بۇلاپ تۇرىدۇ». ² ئۇ ۋاقىت داۋۇد خۇداۋەندىدىن سورىدىكى: «مەن بېرىپ، ئۇ فىلىستىنىيلەرنى ئۇرايمۇ؟» خۇداۋەندە داۋۇدقا: «بېرىپ، فىلىستىنىيلەرنى ئۇرۇپ، قېنىلانى ئازاد قىلغىن» دېدى. ³ لېكىن داۋۇدنىڭ كىشىلىرى ئۇنىڭغا: «مانا بىز يەھۇدا يۇرتىدا تۇرۇپ قورقىمىز. ئەمدى قېنىلاغا فىلىستىنىيلەرنىڭ قوشۇنىنىڭ ئالدىغا بارساق، قانداق بولىدۇ؟» دېدى. ⁴ داۋۇد خۇداۋەندىدىن يەنە سورىسا، خۇداۋەندە ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپ: «سەن قوپۇپ، قېنىلاغا چۈشۈپ بارغىن. مەن فىلىستىنىيلەرنى سېنىڭ قولىڭغا بېرىمەن» دېدى. ⁵ ئۇنىڭ ئۈچۈن داۋۇد ئۆز كىشىلىرى بىلەن قېنىلاغا بېرىپ، فىلىستىنىيلەر بىلەن سوقۇشۇپ، ئۇلارنىڭ ماللىرىنى ئېلىپ كېتىپ، ئۇلارنى تولا مەغلۇپ قىلدى. داۋۇد شۇنداق قىلىپ قېنىلادا ئولتۇرغۇچىلارنى قۇتقۇزدى.

⁶ ئەمدى ئاخىمالىكىنىڭ ئوغلى ئايىاتار قېنىلاغا داۋۇدنىڭ قېشىغا قاچقاندا كانايلىق ئېفودنى ئالغىچ كەلگەندى.

⁷ شائۇلغا: «داۋۇد قېنىلاغا چۈشۈپتۇ» دەپ خەۋەر بېرىلگەندە شائۇل ئېيتتى: «ئەمدى خۇدا ئۇنى مېنىڭ قولىمغا بەردى. دەرۋازا بىلەن بالداقلىرى بار بىر شەھەرگە كىرىپ، سولىنىپ قالدى ئەمەسمۇ؟» دېدى. ⁸ ئاندىن شائۇل قېنىلاغا بېرىپ، داۋۇد بىلەن كىشىلىرىنى قورشىماق ئۈچۈن ھەممە خەلقنى جەڭگە جەم قىلدى.

⁹ داۋۇد: «شائۇل ماڭا يامانلىق قىلغىلى قەستلەيدۇ» دەپ بىلگەندە، ئايىاتار كاھىنغا: «ئېفودنى ئېلىپ كەلگىن» دېدى. ¹⁰ ئاندىن داۋۇد ئېيتتى: «ئەي ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندە، سېنىڭ بەندەڭ ئاڭلىدىكى، شائۇل قېنىلاغا بېرىپ، شەھەرنى مەن ئۈچۈن خاراب قىلغىلى قەستلەيدۇ. ¹¹ قېنىلانىڭ ئادەملىرى مېنى ئۇنىڭ قولىغا تۇتۇپ بېرىدۇ؟ شائۇل ئۆز بەندەڭ ئاڭلىغاندەك بۇ يەرگە چۈشەمدۇ؟ ئەي ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندە، بۇنى ئۆز بەندەڭگە بىلدۈرگىن». خۇداۋەندە ئېيتتى: «بۇ يەرگە چۈشىدۇ». ¹² داۋۇد يەنە ئېيتتى: «قېنىلانىڭ ئادەملىرى مەن بىلەن ئادەملىرىمنى شائۇلنىڭ قولىغا تۇتۇپ بېرىدۇ؟» خۇداۋەندە: «ئۇلار تۇتۇپ بېرىدۇ» دەپ ئېيتتى. ¹³ ئۇ ۋاقىت داۋۇد بىلەن ئادەملىرى تەخمىنەن ئالتە يۈز كىشى قوپۇپ قېنىلادىن چىقىپ، قەيەرگە بارالسا، باردى. شائۇلغا: «داۋۇد قېنىلادىن قېچىپتۇ» دەپ خەۋەر بېرىلگەندە بېرىشتىن ئۆزىنى يىغدى.

داۋۇد زىق چۆلىدە

¹⁴ ئەمما داۋۇد چۆللەر بىلەن قورغانلاردا ئولتۇرۇپ، زىق چۆلىنىڭ تاغلىرىدا تۇراتتى. شائۇل ئۇنى ھەمىشە ئىزدەپ تۇردى. لېكىن خۇدا ئۇنى ئۇنىڭ قولىغا بەرمەيتتى. ¹⁵ داۋۇد زىق چۆلىنىڭ بىر جاڭگىلىدا تۇرغاندا: «شائۇل سېنى ئۆلتۈرگىلى چىقتى» دەپ تويۇپ قالدى.

16 لېكىن شائۇلنىڭ ئوغلى يوناتان جاڭگالغا داۋۇدنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ قولىنى خۇدا بىلەن قۇۋۋەتلەندۈرۈپ، 17 ئۇنىڭغا ئېيتتى: «قورقمىغىن. ئاتام شائۇلنىڭ قولى سېنى تاپمايدۇ، بەلكى سەن ئىسرائىلنىڭ پادىشاھى بولىسەن. مەن بولسام سېنىڭ ئىككىنچىڭ بولىمەن. شۇنى ھەم ئاتام شائۇل بىلىدۇ» دېدى. 18 ئاندىن ئۇ ئىككىيلەن خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا ئەھدە قىلىشتى. داۋۇد بولسا جاڭگالدا تۇرۇپ قالدى، لېكىن يوناتان ئۆز ئۆيىگە يېنىپ كەتتى. 19 ئاندىن كېيىن بىرنەچچە زىڭلىكلەر گىبىياغا شائۇلنىڭ قېشىغا كېلىپ ئېيتتى: «مانا داۋۇد بىزنىڭ ئارىمىزدا جاڭگالنىڭ قورغانلىرىدا بولۇپ، ساينىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى خاكىلاننىڭ ئېگىزلىكىدە ئۆزىنى يوشۇرۇۋالدى. 20 ئۇنىڭ ئۈچۈن، ئەي پادىشاھ، قاچان خالساڭ، چۈشۈپ كەلگىن. بىز بولساق ئۇنى پادىشاھنىڭ قولىغا تۇتۇپ بېرىيلى» دېدى. 21 شائۇل ئېيتتى: «ئىچىڭلار مەن ئۈچۈن ئاغرىغان سەۋەبتىن خۇداۋەندىنىڭ تەرىپىدىن سىلەرگە مۇبارەكلىك بولسۇن. 22 ئەمدى بېرىپ تەھقىقلەپ: «ئۇ قايسى يەردە تۇرىدۇ؟ كىم ئۇنى كۆرگەن؟» دەپ سەپسىلىپ بېقىڭلار. چۈنكى ماڭا ئېيتىلغانكى ئۇ تولا ھوشيارلىق قىلىدۇ. 23 بېرىپ بېقىپ، ئۆزىنى يوشۇرىدىغان ھەممە يەرلىرىنى تېپىپ مەلۇم قىلىپ، ماڭا يېنىپ كېلىڭلار. ئاندىن مەن سىلەر بىلەن بارمەن. ئەگەر يۇرتتا بار بولسا، ھەممە يەھۇدا مىڭلىرىنىڭ ئارىسىدا ئۇنى ئىزدەپ تاپاي» دېدى. 24 ئۇلار قويۇپ، شائۇلدىن ئىلگىرى زىڭكە باردى. داۋۇد بولسا ئۆز ئادەملىرى بىلەن ساينىڭ جەنۇب تەرىپىدە مائون چۆلىنىڭ تۈزلەڭلىكىدە ئىدى. 25 شائۇل بىلەن ئادەملىرى داۋۇدنى ئىزدىگىلى باردى. بۇنىڭ توغرىسىدا داۋۇدقا خەۋەر بېرىلگەندە ئۇ ئۆزى قورام تاشتىن چۈشۈپ، مائون چۆلىگە بېرىپ توختىدى. شائۇل بۇنى ئاڭلاپ، داۋۇدنىڭ كەينىدىن قوغلاپ، مائوننىڭ چۆلىگە چىقتى. 26 شائۇل تاغنىڭ بۇ يېنىدا، ئەمما داۋۇد ئادەملىرى بىلەن تاغنىڭ ئۇ يېنىدا ماڭدى. داۋۇد شائۇلدىن قۇتۇلماق ئۈچۈن قېچىپ تۇرغىنىدا شائۇل بىلەن ئادەملىرى داۋۇد بىلەن ئادەملىرىنى تۇتمىز دەپ، ئۇلارنى قورشىغىلى تۇردى. 27 لېكىن بىر ئەلچى شائۇلنىڭ قېشىغا كېلىپ: «ئالدىراپ كەلگىن! فىلىستىنلىلەر يۇرتقا كىرىۋالدى» دەپ ئېيتتى. 28 ئۇ ۋاقىت شائۇل يېنىپ، داۋۇدنى قوغلىماي، فىلىستىنلىلەر بىلەن سوقۇشقىلى چىقتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ يەرنى سېلا-ھامماھلىكوت دەيتتى.

داۋۇد شائۇلنى ئايايدۇ

24 ¹ لېكىن داۋۇد ئۇ يەردىن چىقىپ، ئەنگىدىنىڭ قورغانلىرىدا تۇراتتى. ² شائۇل فىلىستىنلىلەرنى قوغلاپ بولۇپ يانغاندا، ئۇنىڭغا: «مانا داۋۇد ئەنگىدىنىڭ چۆلىدە تۇرىدۇ» دەپ خەۋەر بېرىلدى. ³ ئۇ ۋاقىت شائۇل ھەممە ئىسرائىلدىن ئىلغانغان ئۈچ مىڭ ئادەمنى ئېلىپ، داۋۇد بىلەن ئادەملىرىنى ئىزدىگىلى ياۋا تېكە قورام تاشلىرىغا چىقتى. ⁴ ئۇ ئۆزى يولنىڭ يېنىدىكى قوي قوتانلىرىغا كەلگەندە تەرەت قىلماق ئۈچۈن ئانداكى بىر غارغا

كىردى. لېكىن داۋۇد بىلەن كىشىلىرى غارىنىڭ ئىچكىرىدە تەرىپىدە ئولتۇردى. ⁵ داۋۇدنىڭ ئادەملىرى ئۇنىڭغا: «مانا خۇداۋەندە ساڭا: < ئۆز دۈشمىنىڭنى سېنىڭ قولىڭغا بېرىمەنكى، ھەرىنمە ساڭا ياخشى كۆرۈنسە، ئۇنىڭغا قىلغايەن > دەپ توغرىسىدا ئېيتقان كۈن شۇدۇر» دېدى. داۋۇد قوپۇپ، شائۇلنىڭ تونىنىڭ ئېتىكىنى تۇيدۇرماي كېسىۋالدى. ⁶ لېكىن شائۇلنىڭ تونىنىڭ ئېتىكىنى كەسكىنى ئۈچۈن داۋۇدنىڭ ۋىجدانى ئۆزىنى ئۇردى. ⁷ ئۇ ئۆز ئادەملىرىگە ئېيتتى: «رەب مېنى خۇداۋەندىنىڭ مەسھلەنگەن ئادىمى بولغان مېنىڭ خوجامغا مۇنداق قىلىشتىن ساقلىسۇن. ئۇ خۇداۋەندىنىڭ مەسھلەنگەن ئادىمى بولغاندىن كېيىن مەن ئۇنىڭغا قولىمنى ئۇزاتمىغايەن» دەپ ⁸ شۇ سۆز بىلەن ئۆز ئادەملىرىنى توسۇپ، شائۇلغا يانغىلى قويىمىدى.

⁹ ئەمما شائۇل ئۆزى قوپۇپ غاردىن چىقىپ، ئۆز يولىغا كەتتى. ئاندىن كېيىن داۋۇد ھەم قوپۇپ غاردىن چىقىپ، شائۇلنىڭ كەينىدىن قىچقىرىپ: «ئەي خوجام پادىشاھ» دېدى. شائۇل كەينىگە قارىسا، داۋۇد بۇزىنى يەر تەرىپىگە قىلىپ ئېگىشىپ تەزىم قىلىدۇ. ¹⁰ داۋۇد شائۇلغا ئېيتتى: «مانا < داۋۇد سېنىڭ زەرىتىڭنى ئىزدەيدۇ > دەيدىغان ئادەملەرنىڭ سۆزىگە نېمىشقا قۇلاق سالسەن؟» ¹¹ مانا بۇ كۈن ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆردۈڭكى، خۇداۋەندە بۇ كۈن غاردا سېنى ئۆز قولىمغا بەردى. بەزىلەر: < ئۇنى ئۆلتۈرگىن > دېگەندە مەن ئايىپ، خۇداۋەندىنىڭ مەسھلەنگەن ئادىمى بولغاندىن كېيىن خوجامنى ئۆلتۈرمىگەيمەن > دېدىم. ¹² قارىغىن، ئەي ئاتام، مانا قولىمدا تونۇڭنىڭ ئېتىكىگە قارىغىن. سېنى ئۆلتۈرمەي، تونۇڭنىڭ ئېتىكىنى كەستىم. بۇنىڭدىن بىلىپ كۆرگىنكى، مېنىڭ قولىمدا، خاھى يامانلىق، خاھى ئاسىيلىق يوقتۇر. ساڭا گۇناھ ھەم قىلمىدىم. لېكىن سەن جېنىمنى ئالغىلى قەستلەيسەن. ¹³ خۇداۋەندە مەن بىلەن سېنىڭ ئوتتۇراڭدا ھۆكۈم قىلغاي. خۇداۋەندە مېنىڭ ئىنتىقامىمنى سەندىن ئالغاي، لېكىن مېنىڭ قولىم ساڭا يانمىغاي. ¹⁴ < يامانلاردىن يامانلىق چىقىدۇ > دەپ، بۇرۇنقىلارنىڭ تەمسىلى ئېيتقانداك بولىدۇ. لېكىن مېنىڭ قولىم ساڭا يانمىغاي. ¹⁵ ئىسرائىلنىڭ پادىشاھى كىمنى تۇتقىلى چىقتى؟ كىمنى قوغلاپ يۈرسەن؟ بىر ئۆلۈك ئىننىمۇ؟ بىر يالغۇز بۈرگىنىمۇ؟ ¹⁶ خۇداۋەندە ھاكىم بولۇپ، مەن بىلەن سېنىڭ ئوتتۇراڭدا ھۆكۈم قىلىپ، دەۋايىم ئۈچۈن ئېيتىشىپ، مېنى سېنىڭ قولىڭدىن خالاس قىلغاي» دېدى.

¹⁷ داۋۇد شائۇلغا بۇ سۆزىنى ئېيتىپ بولغاندا شائۇل: «بۇ سېنىڭ ئاۋازىڭمۇ، ئەي ئوغلۇم داۋۇد؟» دېدى ۋە شائۇل ئۇلۇك ئاۋاز بىلەن يىغلاپ، ¹⁸ داۋۇدقا ئېيتتىكى: «مەندىن سەن ئادىلراق بولۇپ، ماڭا ياخشىلىق قىلدىڭ. لېكىن مەن ساڭا يامانلىق قىلدىم. ¹⁹ بۇ كۈن ياخشىلىق كۆرسىتىپ، ماڭا ئوبدان ئىش قىلىپ، خۇداۋەندە مېنى سېنىڭ قولىڭغا تاپشۇرغان بولسىمۇ، مېنى ئۆلتۈرمىدىڭ. ²⁰ بىر كىم ئۆز دۈشمىنىنى تاپسا، ئۇنى كەتكىلى قويمايدۇ؟ خۇداۋەندە سېنىڭ ماڭا بۇ كۈن قىلغان ياخشىلىقىڭ ئۈچۈن ساڭا ياخشىلىق ياندۇرغاي. ²¹ ئەمدى تايىن بىلىمەنكى، سەن پادىشاھ بولۇپ، ئىسرائىلنىڭ پادىشاھلىقى سېنىڭ قولىڭدا مەزمۇت تۇرىدىغان بولىدۇ. ²² لېكىن ئەمدى خۇداۋەندە بىلەن ماڭا قەسەم قىلغىنكى، مېنىڭ

نەسلىمنى يوقاتماي، مېنىڭ ئېتىمىنى ئاتامنىڭ خاندانىدىن ئۆچۈرمىگەيسەن» دېدى. ²³ داۋۇد شائۇلغا قەسەم قىلغاندىن كېيىن، شائۇل ئۆز ئۆيىگە يېنىپ كەتتى. ئەمما داۋۇد ئۆز ئادەملىرى بىلەن قورغانغا چىقىپ ئولتۇردى.

داۋۇد. نابا ۋە ئابىگايل

25 ¹ ساموئىل ئۆلۈپ كەتكەندە پۈتۈن ئىسرائىل يىغىلىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ماتەم تۇتۇپ، ئۇنى رامادىكى ئۇنىڭ ئۆز ئولتۇرغان جايىدا دەپنە قىلدى. ئەمما داۋۇد قويۇپ، پاران چۆلىگە بېرىپ چۈشتى. ² كارمەلدە ماللىرىنى بېقىپ مائوندا ئولتۇراقلىق بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ كىشى تولا باي بولۇپ ئۈچ مىڭ قوي، بىر مىڭ ئۆچكىگە ئىگە ئىدى. ئۇ ئەمدى ئۆز قويللىرىنى كارمەلدە قىرغۇتاتتى. ³ ئۇ ئادەمنىڭ ئىسمى نابال بولۇپ، خوتۇنىنىڭ ئىسمى ئابىگايل ئىدى. خوتۇن ئۆزى ئەقىللىق ۋە چىرايلىق ئىدى، لېكىن ئېرى قاتتىق ۋە يامان بولۇپ، ئۆزى كالىبىنىڭ ئەۋلادىدىن ئىدى.

⁴ داۋۇد چۆلدە تۇرۇپ: «نابال ئۆز قويللىرىنى قىرغۇتاتتى» دەپ ئاڭلاپ، ⁵ ئون ياش كىشىنى ئۇ يەرگە ئەۋەتتى. داۋۇد يىگىتلەرگە ئېيتتى: «سىلەر كارمەلگە چىقىپ، نابالنىڭ قېشىغا بېرىپ، مەندىن ئۇنىڭغا سالام ئېيتىڭلار. ⁶ مۇنداق ئېيتىڭلاركى: < ياشىغايىسەن. سەن تىنچ-ئامان ئولتۇرۇپ، ئۆيۈڭ تىنچ-ئامان تۇرۇپ، ھەممە بارىڭ تىنچ-ئامان بولسۇن. ⁷ ئەمدى ئاڭلىدىمكى قويلارنى قىرغۇتاتتىڭلار. سېنىڭ پادىچىلىرىڭ بىزنىڭ تەرەپلىرىمىزدە يۈرۈپ تۇرغاندا ئۇلارغا ھېچ زەرەر يەتكۈزمىدۇق. بىز كارمەلدە تۇرغان ۋاقىتتا ئۇلارنىڭ ھېچ نەرسىسى يىتىپ كەتمىدى. ⁸ ئۆز يىگىتلىرىڭدىن سورىساڭ، ئۇلار ساڭا دەپ بېرىدۇ، بىزلەر بىر خۇشلۇقنىڭ كۈنىدە كەلگەندىن كېيىن، ئادەملىرىمىز كۆزۈڭنىڭ ئالدىدا ئىلتىپات تاپسۇن. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆز قۇللىرىڭغا ۋە ئوغۇلۇڭ داۋۇدقا قولۇڭدىن نېمە كەلسە، بەرگىن».

⁹ داۋۇدنىڭ ئادەملىرى ئۇ يەرگە كېلىپ، داۋۇدنىڭ ئىسمىنى ئېلىپ بۇيرۇلغىنىغا مۇۋاپىق سۆز قىلىپ، ئاندىن شۇك بولۇپ ساقلاپ تۇردى. ¹⁰ لېكىن نابال داۋۇدنىڭ خىزمەتكارلىرىغا جاۋاب بېرىپ ئېيتتى: «داۋۇد كىم ئىكەن؟ يىشايىنىڭ ئوغلى كىم ئىكەن؟ بۇ كۈنلەردە تولا خىزمەتكارلار ئۆز خوجىلىرىدىن قېچىپ كېتىدۇ. ¹¹ ئۆز تاڭامىدىن، ئىچكۈلۈكۈمدىن ۋە ئۆز قىرغۇچىلىرىمغا سويغان گۆشتىن ئېلىپ، نامەلۇم جايدىن كەلگەن كىشىلەرگە بېرىمەنمۇ؟» دېدى. ¹² داۋۇدنىڭ يىگىتلىرى يېنىپ كەتتى. يېنىپ كەلگەندە ئۇنىڭغا ھەممە سۆزنى دەپ بەردى. ¹³ داۋۇد ئۆز ئادەملىرىگە: «ھەربىرىڭلار ئۆز قىلىچىنى كەمىرىگە ياغلىسۇن» دېدى. شۇنى دېسە، ھەربىرى ئۆز قىلىچىنى كەمىرىگە باغلاپ، داۋۇد ئۆز قىلىچىنى كەمىرىگە باغلىدى. ئاندىن تۆت يۈزچە ئادەم داۋۇد بىلەن چىقتى، لېكىن ئىككى يۈز كىشى جابدۇقلار بىلەن قالدى.

¹⁴ ئەمما خىزمەتكارلىرىدىن بىرى نابالنىڭ خوتۇنى ئابىگايلغا ئېيتتىكى: «داۋۇد چۆلدىن خەۋەرچىلەر ئەۋەتىپ، خوجىمىزغا سالام ئېيتتى. لېكىن ئۇ بۇلارغا يېنىپ تىلىدى. ¹⁵ ئۇ ئادەملەر بولسا بىزگە تولا ياخشىلىق قىلغان. بىز سەھرادا ئۇلارنىڭ تەرەپلىرىدە يۈرگەندە بىزگە ھېچ زەرەر بولماي، بىزنىڭ ھېچ نەرسىمىزمۇ يىتىپ كەتمىدى. ¹⁶ بىز ئۇلارنىڭ تەرەپلىرىدە قويلار باققان ۋاقتىدا ئۇلار داسم كېچە-كۈندۈز بىزگە سېپىلدەك بولاتتى. ¹⁷ ئەمدى خىيال قىلىپ قىلىدىغىنىنى ئويلىغىن، چۈنكى خوجىمىزغا ۋە ئۇنىڭ پۈتۈن ئۆيىگە بىر يامانلىق توختىتىلغاندۇر. ئۇ يامان بىر ئادەم ئەمەسمۇ؟ ھېچكىم ئۇنىڭغا سۆز قىلالمايدۇ» دېدى. ¹⁸ ئۇ ۋاقىت ئابىگايل ئالدىراپ ئىككى يۈز نان، ئىككى تۇلۇم شاراب، بەش پىشۇرۇلغان قوي، بەش كۈرە قوماچ، يۈز ساپاق كىشىمىش، ئىككى يۈز توقاچ ئەنجۈر ئېلىپ، ئېشەكلەرگە ئارتىپ، ¹⁹ ئۆز خىزمەتكارلىرىغا: «مەندىن ئىلگىرى بېرىڭلار، مەن كەينىڭلاردىن باراي» دېدى. لېكىن ئۆز ئېرى نابالغا ھېچنېمە دېمىدى.

²⁰ ئۇ ئۆز ئېشىكىگە مىنىپ بېرىپ، تاغنىڭ بىر ئېتىك يولغا كىرسە، مانا داۋۇد كىشىلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا چۈشۈپ كېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشۇدۇ. ²¹ لېكىن داۋۇد ئېيتقان ئىدىكى: «بىكارغا بۇ كىشىنىڭ مېلىنى چۆلدە ساقلىدىم. مانا ئۇنىڭكىدىن ھېچنېمە يىتىپ كەتمىدى. لېكىن ئۇ ياخشىلىقنىڭ ئورنىدا ماڭا يامانلىق ياندۇردى. ²² خۇدا داۋۇدنىڭ دۈشمەنلىرىگە ئۇنداق قىلسۇن، مۇنداق قىلسۇن، بەلكى ئۇنىڭدىن زىيادە قىلسۇن. ئۇنىڭ خەلقىدىن ھېچ ئەركەكنى ئەتىگىچە تىرىك قويمايمەن.»

²³ ئابىگايل داۋۇدنى كۆرگەندە ئالدىراپ ئېشەكتىن چۈشۈپ، داۋۇدنىڭ ئالدىدا يۈز تۆۋەن يىقىلىپ يەرگە تەگكۈدەك تەزىم قىلدى. ²⁴ ئۇ ئۆزى ئۇنىڭ پۇتلىرىغا چۈشۈپ ئېيتتى: «ئەي خوجام، بۇ گۇناھ خاس ماڭا ئارتىلسۇن، لېكىن دېدىكىڭنى ساڭا سۆز قىلغىلى قويۇپ، دېدىكىڭنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالغىن. ²⁵ خوجام ئۇ يامان ئادەم نابالنى ئېنىبار قىلمىسۇن. چۈنكى ئۇ ئۆزى ئىسمىنىڭ مەنىسىدەك بولۇپ، نابال دەپ ئاتىلىپ، كۆڭلىدە ئەخمەقلىق باردۇر. لېكىن مەن دېدىكىڭ بولسام، ئەي خوجام سەن ئەۋەتكەن يىگىتلەرنى كۆرمىدىم. ²⁶ ئەمدى ئەي خوجام، خۇداۋەندىنىڭ تىرىكلىكى بىلەن ئانت ئىچىپ، سېنىڭ جېنىڭنىڭ ئۈستىدە قەسەم قىلمەنكى، خۇداۋەندە سېنى قان تۆكۈپ، ئۆز قولىڭ بىلەن ئىنتىقامىڭنى ئېلىشتىن ساقلىدى. ئەمدى دۈشمەنلىرىڭگە دەرۋەقە سەن خوجامنىڭ يامانلىقىنى خالىغانلارغا نابالغا بولغاندەك بولسۇن. ²⁷ ئەمدى دېدىكىڭ خوجامغا ئېلىپ كەلگەن سوۋغاتلار بولسا خوجامغا ئەگەشكەن يىگىتلەرگە بېرىلسۇن. ²⁸ دېدىكىڭنىڭ گۇناھىنى كەچۈرگىن. سەن ئەي خوجام، خۇداۋەندىنىڭ جەڭلىرىنى قىلىپ، كۈنلىرىڭدە سەندە يامانلىق تېپىلمىغىنى ئۈچۈن خۇداۋەندە ئۆيۈڭنى مەزمۇت قىلىدۇ. ²⁹ بىر ئادەم قويۇپ، سېنى قوغلاپ جېنىڭنى ئىستىسە، سېنىڭ جېنىڭ تەڭرىنىڭ خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا تىرىكلەرنىڭ چىگىلىكتە ساقلىنىدۇ. لېكىن ئۇ دۈشمەنلىرىڭنىڭ جانلىرىنى سالغىغا سېلىۋېتىپ ئاتىدۇ. ³⁰ خۇداۋەندە سېنىڭ توغراڭدىن ئېيتقان ھەممە ياخشىلىقنى سەن خوجامغا قىلىپ، سېنى ئىسرائىلغا باش قىلغاندا، ³¹ سەن

ئەي خوجام، ناھەق قان تۆكۈپ، ئۆز ئىنتىقامىڭنى ئالغىنىڭ ئۈچۈن سەن خوجامغا بىر پۇتلىكاشاڭ ياكى كۆڭۈل دەردى بولمىسۇن. لېكىن خۇداۋەندە خوجامغا ياخشىلىق قىلغاندا ئۆز دېدىكىڭنى ياد قىلغىن» دېدى.

³² داۋۇد ئابىگايىلغا ئېيتتى: «سېنى بۇ كۈن مېنىڭ ئالدىمغا ئەۋەتكەن ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى خۇداۋەندىگە ھەمدۇسانا بولسۇن. ³³ سېنىڭ ئەقلىڭمۇ مۇبارەك بولۇپ، ئۇزۇڭ مۇبارەكتۇرسەن، چۈنكى بۇ كۈن ناھەق قان تۆكۈپ، ئىنتىقامىمنى ئۆز قولۇم بىلەن ئېلىشتىن توستۇڭ. ³⁴ لېكىن مېنى ساڭا يامانلىق قىلىشتىن ساقلىغان ئىسرائىلنىڭ تەڭرىسى بولغان تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن مېنىڭ ئالدىمغا ئالدىراپ كەلمىگەن بولساڭ، نابالنىڭ خەلقىدىن ھېچ ئەركەك ئەتىگىچە تىرىك قالمايتتى» دېدى. ³⁵ ئاندىن داۋۇد ئۇ ئۇنىڭ ئۆزىگە كەلتۈرگەن نەرسىلەرنى قولدىن تاپشۇرۇۋېلىپ: «ئامان-ئېسەن ئۆيۈڭگە بارغىن. مانا سۆزلىرىڭگە قۇلاق سېلىپ، خالىغىنىڭدەك قىلدىم» دېدى.

³⁶ ئابىگايىل نابالنىڭ قېشىغا كەلگەندە بۇ ئۆزى ئۆيىدە پادىشاھنىڭ زىياپىتىدە بىر زىياپەت قىلىپ تۇردى. نابال كۆڭلىدە خۇش بولۇپ، تولا مەست ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەتىسى يورۇق بولغۇچىلىك ئۇنىڭغا ھېچنەمە ئاز-تولا دېمىدى. ³⁷ لېكىن ئەتىسى نابال مەستلىكتىن ئوڭ بولغاندا خوتۇنى ئۇنىڭغا بولغان ۋەقەنى دەپ بەرسە، كۆڭلى ئۇنىڭ ئىچىدە ئۆلۈپ، ئۇ ئۆزى تاشتەك بولدى. ³⁸ تەخمىنەن ئون كۈندىن كېيىن خۇداۋەندە نابالنى ئۇرغاچ، ئۇ ئۆلۈپ كەتتى. ³⁹ داۋۇد نابالنىڭ ئۆلگىنىنى ئاڭلاپ ئېيتتى: «خۇداۋەندىگە ھەمدۇسانا بولسۇن. مەن تارتقان ھاقارەت ئۈچۈن نابالنىڭ قولىدىن ئىنتىقام ئېلىپ، ئۆز بەندىسىنى يامان ئىش قىلىشتىن ساقلىدى. خۇداۋەندە نابالنىڭ يامانلىقىنى ئۆز بېشىغا ياندۇردى» دېدى. ئاندىن ئابىگايىلنى خوتۇنلۇققا ئالاي دەپ، ئۇنىڭغا سۆز سالغىلى ئەلچىلەر ئەۋەتتى.

⁴⁰ داۋۇدنىڭ خىزمەتكارلىرى كارمەلگە ئابىگايىلنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا: «سېنى خوتۇنلۇققا ئالاي دەپ، داۋۇد ساڭا سۆز سالغىلى بىزنى ئەۋەتتى» دېدى. ⁴¹ ئۇ ئۆزى قوپۇپ، يۈزى يەرگە تەگكۈدەك تەزىم قىلىپ: «مانا دېدىكىڭ خوجامنىڭ خىزمەتكارلىرىنىڭ پۇتلىرىنى يۇيىدىغان بىر دېدەك بولسۇن» دېدى. ⁴² ئاندىن ئابىگايىل ئالدىراپ قوپۇپ، ئۆزى بىلەن بارىدىغان بەش يېڭىلىرى بىلەن ئېشەككە مىنىپ، داۋۇدنىڭ ئەلچىلىرىنىڭ كەينىدىن بېرىپ، ئۇنىڭ خوتۇنى بولدى.

⁴³ داۋۇد يىزرەئەللىك ئاخىنوئامنى ھەم خوتۇنلۇققا ئېلىپ، بۇ ئىككىلىسى ئۇنىڭغا خوتۇن بولدى. ⁴⁴ لېكىن شائۇل داۋۇدقا خوتۇن قىلىپ بەرگەن قىزى مىكالىنى گالىملىك پالتى بەن-لايشقا بەرگەندى.

داۋۇد شائۇلنى يەنە ئايدۇ

26¹ ئەمما زىڧلىكلەر گىبىياغا شائۇلنىڭ قېشىغا كېلىپ: «داۋۇد ساينىڭ ئوتتۇرىدىكى خاكىلانىڭ ئېگىزلىكىدە ئۆزىنى يوشۇرىۋالدى» دەپ ئېيتتى. ² شائۇل قويۇپ، ئىسرائىلدىن ئىلغانغان ئۈچ مىڭ ئادەمنى ئېلىپ، زىڧ چۆلىدە داۋۇدنى ئىزدىگىلى زىڧ چۆلىگە چۈشۈپ باردى. ³ شائۇل بولسا يولنىڭ ئۈستىدە ساينىڭ ئوتتۇرىدىكى خاكىلانىڭ ئېگىزلىكىدە چېدىرلىرىنى تىكتى. لېكىن داۋۇد چۆلدە تۇرۇپ، شائۇلنىڭ ئۇنىڭ كەينىدىن چىققىنىنى تۇيۇپ قالغاندا، ⁴ داۋۇد جاسۇسلار ئەۋەتىپ، شائۇل راست كەلدىمۇ دەپ مەلۇم قىلدى. ⁵ ئۇ ۋاقىت داۋۇد قويۇپ، شائۇل چېدىر تىككەن يەرگە بېرىپ، شائۇل بىلەن ئۇنىڭ سەردارى ئابنەر بەن-نەرنىڭ ياتقان يېرىنى كۆردى. شائۇل ئۆزى ھارۋىلارنىڭ جايىدا يېتىپ، خەلق ئۇنىڭ چۆرىسىدە چۈشكەندى. ⁶ داۋۇد سۆز باشلاپ، خىتتىلىق ئاخمالىك ۋە يوتابنىڭ بۇرادىرى زېرۇيانىڭ ئوغلى ئابىسايغا: «كىم مەن بىلەن شائۇل بار لەشكەرگاھقا چۈشۈپ باردى؟» دەپ سورىدى. ئابىساي: «مەن سەن بىلەن چۈشەي» دېدى.

⁷ داۋۇد بىلەن ئابىساي كېچىسى خەلق بار يەرگە بارسا، مانا شائۇل ھارۋىلارنىڭ جايىدا يېتىپ ئۇخلاپ، نەيزە تەككىنىڭ يېنىدا يەرگە قاداقلق تۇردى. لېكىن ئابنەر بىلەن خەلق چۆرىسىدە ياتاتتى. ⁸ ئۇ ۋاقىت ئابىساي داۋۇدقا ئېيتتى: «خۇدا بۇ كۈن دۈشمىنىڭنى سېنىڭ قولۇڭغا تاپشۇردى. ئەمدى نەيزىنى بىر سايماقلىق بىلەن ئۇنى يەرگە قاداپ قويمايمۇ؟ ئىككىنچىسى لازىم كەلمەيدۇ» دېدى. ⁹ داۋۇد ئابىسايغا ئېيتتى: «ئۇنى ھالاك قىلمىغىن. كىم خۇداۋەندىنىڭ مەسھلەنگەن ئادىمىگە قول ئۇزىتىپ جازا تاپماي قالدۇ؟» ¹⁰ داۋۇد يەنە ئېيتتى: «تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلمەنكى، خۇداۋەندە ئۇنى ئۇردۇ. يا ئۆلىدىغان كۈنى كەلسە ئۆلىدۇ، يا جەڭگە بېرىپ ھالاك بولىدۇ. ¹¹ رەب مېنى خۇداۋەندىنىڭ مەسھلەنگەن ئادىمىگە قول ئۇزىتىشتىن ساقلىسۇن. ئەمما ئۇنىڭ تەككىسىنىڭ يېنىدىكى نەيزە بىلەن سۇ كوزىسىنى ئالغىن. ئاندىن كېتەيلى» دېدى. ¹² داۋۇد نەيزە بىلەن سۇ كوزىسىنى شائۇلنىڭ تەككىسىدىن ئالغاندىن كېيىن ئىككىلىسى چىقىپ كەتتى. ئەمما ھېچكىم، خاھى كۆرمەي، خاھى تۇيماي، خاھى ئويغانماي، بەلكى ھەممىسى ئۇخلاۋاتقاندى. چۈنكى خۇداۋەندە تەرىپىدىن بىر ئېغىر ئۇيقۇ ئۇلارنىڭ ئۈستىگە چۈشكەندى. ¹³ ئۇ ۋاقىت داۋۇد ئۇ بىر تەرەپكە ئۆتۈپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئارىلىق ئۇزۇن بولغان يىراق يەردە تاغنىڭ تۆپىسىدە تۇردى. ¹⁴ داۋۇد خەلق بىلەن نەرنىڭ ئوغلى ئابنەرگە خىتاب قىلىپ: «ئاڭلىمامسەن، ئەي ئابنەر!» دەپ ئېيتتى. ئابنەر: «پادىشاھقا توۋلىغۇچى كىمسەن؟» دېدى. ¹⁵ داۋۇد ئابنەرگە ئېيتتى: «بەنى-ئىسرائىلنىڭ ئارىسىدا سەندەك ئەركەك كىم بار؟ نېمىشقا خوجاڭ پادىشاھقا قاراپ تۇرمىدىڭ؟ خەلق تىن بىر كىشى خوجاڭ پادىشاھنى ھالاك قىلغىلى كىردى. ¹⁶ سەن قىلغان ئىش ياخشى ئەمەس! تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلمەنكى، خۇداۋەندىنىڭ مەسھلەنگەن خوجاڭلارغا قاراپ تۇرمىغىنىڭلار ئۈچۈن ئۆلۈمگە لايىق بولدۇڭلار. ئەمدى كۆرۈپ بېقىڭلار. پادىشاھنىڭ تەككىسىنىڭ يېنىدا تۇرغان نەيزە بىلەن كوزا نە يەردە؟» دېدى.

17 شائۇل داۋۇدنىڭ ئاۋازىنى تونۇپ ئېيتتى: «بۇ سېنىڭ ئاۋازىڭمۇ، ئەي ئوغلۇم داۋۇد!» داۋۇد ئېيتتى: «ئەي خوجام پادىشاھ، مېنىڭ ئاۋازىمدۇر.»¹⁸ يەنە ئېيتتىكى: «نېمىشقا خوجام ئۆز قۇلىنى مۇنداق قوغلايدۇ؟ نېمە قىلدىم؟ قولىمدا نېمە يامانلىق بار؟»¹⁹ خوجام پادىشاھ ئۆز قۇلىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالسۇن. خۇداۋەندە سېنى ماڭا قوزغاتقان بولسا، ئۇنىڭغا قۇربانلىق بۇيى پۇرتىلسۇن. لېكىن ئادەم ئوغللىرى قىلغان بولسا، خۇداۋەندىنىڭ ئالدىدا مەلئۇن بولسۇن، چۈنكى ئۇلار ئەمدى مېنى خۇداۋەندىنىڭ مىراسى يېرىدە تۇرۇشتىن ھەيدىۋېتىپ: < باشقا تەڭرىلەرگە كېتىپ ئىبادەت قىلغىن > دەپ ئېيتىدۇ.²⁰ ئەمدى مېنىڭ قېنىم خۇداۋەندىنىڭ يۈزىدىن يىراق يەرگە تۈكۈلمىسۇن، چۈنكى تاغلاردا كەلكىك شىكار قىلىنغاندەك ئىسرائىلنىڭ پادىشاھى بىر يالغۇز بۈرگىنى ئىزدىگىلى چىقتى» دېدى.

21 شائۇل ئېيتتى: «مەن گۇناھ قىلدىم. يېنىپ كەلگىن، ئەي ئوغلۇم داۋۇد. مېنىڭ جېنىم بۇ كۈن كۆزلىرىڭدە ئەزىز سانالغىنى ئۈچۈن مەن ساڭا مۇندىن كېيىن ھېچ زەرەر قىلمايمەن.²² مانا ئەخمەقلىق قىلىپ، تولا ئېزىقىپ كېتىپتىمەن» دېدى. داۋۇد جاۋاب بېرىپ ئېيتتى: «مانا پادىشاھنىڭ نەيزىسى! غۇلاملاردىن بىرى كېلىپ، ئۇنى ياندۇرۇۋالسۇن.²³ خۇداۋەندە ھەر ئادەمنىڭ ئادالىتى بىلەن ساداقىتىگە قاراپ ياندۇرغاي. خۇداۋەندە بۈگۈن سېنى مېنىڭ قولىمغا تاپشۇردى، لېكىن مەن خۇداۋەندىنىڭ مەسەلەنگەن ئادىمىگە قول ئۇراتقىلى خالىمىدىم.²⁴ بۇ كۈن سېنىڭ جېنىڭ مېنىڭ كۆزلىرىمدە ئەۋزەل بولغاندەك مېنىڭ جېنىم خۇداۋەندىنىڭ كۆزلىرىدە ئەۋزەل بولسۇن. ئۇ مېنى ھەممە تەڭلىكىمدىن قۇتقۇزسۇن» دېدى.²⁵ شائۇل داۋۇدقا: «ئەي ئوغلۇم داۋۇد، مۇبارەكتۇرسەن. قىلىدىغان ئىشىڭدا راۋاجلىق بولمىسەن» دېدى. ئاندىن داۋۇد ئۆز يولىغا كەتتى ۋە شائۇل ئۆز ئۆيىگە يېنىپ باردى.

داۋۇد فىلىستىنلىلەرنىڭ يۇرتىغا قاچىدۇ

27¹ داۋۇد ئۆز كۆڭلىدە ئېيتتى: «بىر كۈن شائۇلنىڭ قولىدىن ھالاك بولىدىغانغا ئوخشاشمەن. فىلىستىنلىلەرنىڭ يۇرتىغا قېچىشتىن باشقا ئىلاجىم يوق. ئۇنداق قىلسام، شائۇل مېنى ئىسرائىلنىڭ زېمىنىنىڭ ئىچىدە مېنى ئىزدىمەكتىن قول يىغىدۇ. بۇ تەرىقىدە ئۇنىڭ قولىدىن قۇتۇلمەن» دېدى.² ئاندىن داۋۇد قوپۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئالتە يۈز ئادەمنى ئېلىپ، گاتنىڭ پادىشاھى ئاكىش بەن-مائوكنىڭ قېشىغا باردى.³ داۋۇد ئۆزى ۋە كىشىلىرىنىڭ ھەربىرى ئۆز ئۆي خەلقى بىلەن گاتتا ئاكىشنىڭ قېشىدا ئولتۇراتتى. داۋۇد ھەم ئۆز ئىككى خوتۇنى يىزرەئەللىك ئاخىنوئام بىلەن كارمەللىك ئابالنىڭ خوتۇنى بولغان ئابىگايىلنى ئالغىچ كېلىپ، ئاندا ئولتۇراتتى.⁴ شائۇلغا: «داۋۇد گاتقا قاچتى» دەپ خەۋەر بېرىلگەندە ئۇنى يەنە ئىزدەپ يۈرمىدى.

⁵ داۋۇد ئاكىشقا ئېيتتى: «ئەگەر كۆزلىرىڭنىڭ ئالدىدا ئىلتىپات تاپقان بولسام، ئولتۇرماق ئۈچۈن سەھرادىكى بىر شەھەردە بىزگە جاي بەرگىن. نېمىشقا قۇلۇڭ پايتەختتە سېنىڭ قېشىڭدا ئولتۇرغاي» دېدى. ⁶ ئۇ كۈن ئاكىش ئۇنىڭغا زىقلاغ شەھىرىنى بەردى. ئۇنىڭ ئۈچۈن زىقلاغ بۇ كۈنگىچە يەھۇدا پادىشاھلىرىغا تەۋە بولماقتا. ⁷ داۋۇد فىلىستىنلىلەرنىڭ يۇرتىدا ئولتۇرغان ۋاقىت ئۆزى بىر يىل تۆت ئاي ئىدى.

⁸ لېكىن داۋۇد ئۆز ئادەملىرى بىلەن چىقىپ گەشۇرىيلارغا، گىزىيلەرگە ۋە ئامالەكىيلەرگە ھۇجۇم قىلدى. بۇ تائىپىلەر قەدىمدىن تارتىپ، ئۇ يۇرتنىڭ ئاھالىسى بولۇپ، شۇردىن تارتىپ مىسىر يۇرتىغىچە ئولتۇراتتى. ⁹ ئەمما داۋۇد يۇرتنى ئۇرۇپ تالاپ، خاھى ئەر، خاھى خوتۇن تىرىك قويماي، قوي، ئۆي، ئېشەك، تۆگە ۋە ئېگىن ئېلىپ، ئاكىشنىڭ قېشىغا يېنىپ كەلدى. ¹⁰ ئاكىش: «بۈگۈن تالماققا چىقىدىڭلارمۇ؟» دېگەندە داۋۇد ئېيتتى: «يەھۇدا يۇرتىنىڭ جەنۇب تەرىپىگە، يەراخىمىيەلىيلارنىڭ يۇرتىنىڭ جەنۇب تەرىپىگىمۇ بېرىپ، قېنىيلارنىڭ يۇرتىنىڭ جەنۇب تەرىپىگە ھەم چىقتۇق» دېدى. ¹¹ ئۇلار گاتقا بارمىسۇن دەپ، داۋۇد، خاھى خوتۇن، خاھى ئەر تىرىك قويمايتتى. ئۇ ئېيتتىكى: «ئۇلار بىزنىڭ توغرىمىزدىن گەپ توشۇپ: < داۋۇد فىلىستىنلىلەرنىڭ يۇرتىدا ئولتۇرغان ۋاقىتدا ئۇنداق-مۇنداق قىلدى > دەپ ئېيتىمىسۇن» دېدى. ¹² ئاكىش داۋۇدنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ: «ئەمدى ئۆز خەلقى ئىسرائىلنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى يىرگىنچىلىك قىلىپ، ھەمىشە مېنىڭ خىزمىتىمنى قىلىدىغان بولىدۇ» دېدى.

شائۇل جىنكەش خوتۇنغا مۇراجىئەت قىلىدۇ

28 ¹ ئۇ كۈنلەردە فىلىستىنلىلەر ئىسرائىل بىلەن جەڭ قىلماق ئۈچۈن ئۆز قوشۇنلىرىنى يىغدى. ئاكىش داۋۇدقا ئېيتتى: «بىلگىنىكى، ئادەملىرىڭنى ئېلىپ، مەن بىلەن جەڭگە چىقىشىڭ لازىم بولىدۇ. ² داۋۇد ئاكىشقا ئېيتتى: «ماقۇل، قۇلۇڭ نېمە قىلالايدىغىنىنى كۆرسەن». ئاكىش داۋۇدقا: «مانا سېنى بېشىمغا ھەمىشە پاسىبان قىلىپ قويماي» دېدى. ³ ساموئىل ئۆلگەندى ۋە پۈتۈن ئىسرائىل ئۇنىڭ ئۈچۈن ماتەم تۇتۇپ، ئۇنى ئۆز شەھىرى بولغان رامادا دەپنە قىلغانىدى. ئەمما شائۇل جىنكەش بىلەن پالچىلارنى يۇرتتىن چىقارغانىدى. ⁴ فىلىستىنلىلەر يىغىلىپ چىقىپ، شۇنەمدە چېدىر تىكتى. شائۇل ھەم پۈتۈن ئىسرائىلنى يىغىپ، گىلبوئادا چېدىر تىكتى. ⁵ ئەمما شائۇل فىلىستىنلىلەرنىڭ قوشۇنىنى كۆرگەندە قورقۇپ، كۆڭلىدە تولا بىئارام بولدى. ⁶ شائۇل خۇداۋەندىدىن سورىغاندا خۇداۋەندە، خاھى چۈش بىلەن، خاھى ئۇرىم بىلەن، خاھى پەيغەمبەرلەر بىلەن ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىدى. ⁷ ئۇ ۋاقىت شائۇل ئۆز خىزمەتكارلىرىغا: «مانا جىنكەش بىر خوتۇننى تېپىڭلار. مەن بېرىپ ئۇنىڭدىن پال سورايم» دېدى. خىزمەتكارلىرى ئۇنىڭغا: «مانا ئەندوردا بىر جىنكەش خوتۇن بار ئىكەن» دېدى. ⁸ ئۇ ۋاقىت شائۇل ئۆز سۈرىتىنى يەڭگۈشلەپ، باشقا كىيىم كىيىپ، ئىككى

كىشىنى ھەمراھ قىلىپ باردى. ئۇلار كېچىسى يېتىپ بېرىپ، خوتۇننىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇ ئۆزى خوتۇنغا ئېيتتى: «ماڭا جىنكەشلىك قىلىپ پال سوراپ، مەن دېگەن ئادەمنى قېشىمغا كەلتۈرگەن». ⁹ خوتۇن ئۇنىڭغا ئېيتتى: «شائۇل نېمە قىلغىنىنى ئۆزۈڭ بىلسەن. ئۇ ھەممە جىنكەش بىلەن پالچىلارنى يۇرتتىن كەستى ئەمەسمۇ؟ نېمىشقا مېنى ئۆلتۈرمەك ئۈچۈن جېنىمغا تۇزاق قويسەن» دېدى. ¹⁰ شائۇل ئۇنىڭغا خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىپ: «تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇ ئىش ئۈچۈن ساڭا جازا بولمىسۇن» دېدى. ¹¹ خوتۇن ئېيتتى: «ساڭا كىمنى كەلتۈرەي؟» ئۇ ئېيتتى: «ماڭا سامۇئىلنى كەلتۈرگەن». ¹² خوتۇن سامۇئىلنى كۆرگەندە قاتتىق چىرقىردى. ئاندىن خوتۇن شائۇلغا: «نېمىشقا مېنى گوللايسەن؟ سەن شائۇل ئەمەسمۇ؟» دېدى. ¹³ پادىشاھ ئۇنىڭغا ئېيتتى: «قورقمىغىن! نېمە كۆردۈڭ؟» خوتۇن شائۇلغا ئېيتتى: «تەڭرىدەك بىر زاتنىڭ يەردىن چىققىنىنى كۆردۈم». ¹⁴ ئۇ سوراپ: «ئۇنىڭ سۈرىتى قانداق ئىكەن» دېدى. خوتۇن: «تون كىيگەن قېرى بىر ئادەم چىقتى» دېدى. شائۇل: «ئۇ سامۇئىل ئىكەن» دەپ بىلىپ يەرگە بۇز تۆۋەن يىقىلىپ تەزىم قىلدى.

¹⁵ سامۇئىل شائۇلغا ئېيتتى: «نېمىشقا مېنى راھىتىمدىن قوزغىتىپ قىچقاردىڭ؟» شائۇل ئېيتتى: «مەن تولا پەرىشان بولدۇم. فىلىستىنىيلەر ماڭا جەڭ باشلىدى. خۇدا مەندىن يىراق بولۇپ، خاھى پەيغەمبەرلەر بىلەن خاھى چۈشلەر بىلەن ماڭا جاۋاب بەرمەيدۇ. ئەمدى نېمە قىلىدىغىنىمنى بىلدۈرگەيسەن دەپ، سېنى قىچقاردىم» دېدى. ¹⁶ سامۇئىل ئېيتتى: «خۇداۋەندە سەندىن ئايرىلىپ، دۈشمىنىڭ بولغاندىن كېيىن نېمىشقا مەندىن مەسلىھەت سوراپسەن؟ ¹⁷ خۇداۋەندە ئۆزى مېنىڭ ۋاستىم بىلەن ئېيتقاندا كەلدى. خۇداۋەندە پادىشاھلىقنى قولۇڭدىن تارتىپ، ھەم ۋەتىنىڭ داۋۇدقا بەردى. ¹⁸ خۇداۋەندىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىماي، ئۇنىڭ غەزىپىگە مۇۋاپىق ئامالەككىلەرگە قىلمىغىنىڭ ئۈچۈن خۇداۋەندە بۇ كۈن ساڭا شۇ ئىشنى قىلدى. ¹⁹ خۇداۋەندە ئۆزۈڭنى ۋە سەن بىلەن ئىسرائىلنىمۇ فىلىستىنىيلەرنىڭ قولىغا بېرىدۇ. ئەتە سەن ۋە ئوغۇللىرىڭ مەن بىلەن بولسىلەر. ۋە خۇداۋەندە ئىسرائىلنىڭ قوشۇنىنى ھەم فىلىستىنىيلەرنىڭ قولىغا بېرىدۇ» دېدى. ²⁰ دەرھال شائۇل يىقىلىپ يەرگە چاپلىشىپ، سامۇئىلنىڭ سۆزىدىن تولا قورقتى. پۈتۈن كۈن بىلەن كېچە تائام يېمىگەن ئۈچۈن ئۇنىڭدا قۇۋۋەت يوق ئىدى.

²¹ لېكىن خوتۇن شائۇلنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ تولا پەرىشان بولغىنىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئېيتتى: «مانا دېدىكىڭ سۆزۈڭگە قۇلاق سېلىپ، جېنىمنى ئالغىنىمغا ئېلىپ، ماڭا ئېيتقىنىڭغا ئۈندىم. ²² ئۇنىڭ ئۈچۈن سەن ھەم دېدىكىڭنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، مېنى سېنىڭ ئالدىڭغا ئاز-ماز نان كەلتۈرگىلى قويغىن. سەن يەپ قۇۋۋەت تېپىپ، ئۆز يولۇڭغا كەتكەيسەن» دېدى. ²³ لېكىن ئۇ: «يېمەيمەن» دەپ ئۈندىدى. ئۇنىڭ خىزمەتكارلىرى بىلەن خوتۇن يەنە قىستىغاندا ئۇ قوپۇپ ياتقان ئورنىدا ئولتۇردى. ²⁴ خوتۇننىڭ ئۆيىدە بىر بوردىغان موزاي بار ئىدى. ئۇ دەرھال ئۇنى سويۇپ، ئۇن ئېلىپ خېمىر يۇغۇرۇپ پىتىر نان پىشۇرۇپ، ²⁵ شائۇلنىڭ ئۆزى بىلەن ئۇنىڭ خىزمەتكارلىرىنىڭ ئالدىغا شۇنى ئېلىپ قويدى. ئۇلار يەپ، ئۇ كېچىسى كەتتى.

فلىستىنىي ئەمىرلەر داۋۇدنى ئۆز سېپىدىن چىقىرىۋېتىدۇ

29 ¹ فىلىستىنىيەلەر ھەممە قوشۇنلىرىنى يىغىپ، ئافىقتا جەم قىلدى. ئەمما ئىسرائىلىيلار يىزرەئەل بۇلىقىنىڭ يېنىدا چۈشتى. ² فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرى يۈز-يۈز مىڭ-مىڭ بولۇپ چىقىپ ماڭاتتى. ئەمما ئۇلارنىڭ كەينىدىن داۋۇد ئۆز ئادەملىرىنى باشلاپ، ئاكىش بىلەن چىقىپ كېلەتتى. ³ فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرى ئېيتتى: «مۇندا بۇ ئىبرانىيلارنىڭ نېمە ئىشى بار؟» ئاكىش فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرىغا ئېيتتى: «بۇ ئۆزى ئىسرائىلنىڭ پادىشاھى شائۇلنىڭ خىزمەتكارى داۋۇد ئەمەسمۇ؟ كۈنلەردە ۋە يىللاردا مەن بىلەن تۇرغاندۇر. ئۇ ئۆزى ماڭا كەلگەن كۈندىن تارتىپ بۇ كۈنگىچىلىك ئۇنىڭدا يامانلىق كۆرمىدىم» دېدى. ⁴ ئۇ ۋاقىت فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرى ئۇنىڭغا ئاچچىقلاپ كەتتى. فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرى ئۇنىڭغا ئېيتتى: «بۇ كىشىنى سەن ئۆزۈڭ ئۇنىڭغا تايىن قىلغان يەرگە ياندۇرۇپ، بىز بىلەن سوقۇشقا بارغىلى قويمىغىنكى، سوقۇشتا بىزگە يانمىسۇن. بۇ ئۆز خوجىسىنى نېمە بىلەن رازى قىلغاي؟ بۇ ئادەملەرنىڭ بېشىنى ئالماق بىلەن ئەمەسمۇ! ⁵ شۇ داۋۇد ئەمەسمۇ؟ ئۇنىڭ توغرىسىدا ئۇلار ئۇسسۇل ئويناشتا: < شائۇل مىڭىنى ئۇردى، لېكىن داۋۇد ئون مىڭىنى ئۇردى > دەپ ئوقۇدى ئەمەسمۇ؟» دېدى.

⁶ ئاكىش داۋۇدنى قىچقىرىپ، ئۇنىڭغا ئېيتتى: «تىرىك خۇداۋەندە بىلەن قەسەم قىلىپ ئېيتىمەنكى، سېنىڭ مەن بىلەن لەشكەرگاھتا كىرىش-چىقىشنىڭ كۆزلىرىمدە ياخشى بولدى، چۈنكى ماڭا كەلگەن كۈندىن تارتىپ بۇ كۈنگىچىلىك سەندە ھېچ يامانلىق كۆرمىدىم. لېكىن سەردارلارنىڭ كۆزلىرىدە ياخشى ئەمەسمەن. ⁷ ئۇنىڭ ئۈچۈن تىنچ-ئامان يېنىپ كەتكىن. فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرىنى نارازى قىلمىغايىسەن» دېدى. ⁸ داۋۇد ئاكىشقا ئېيتتى: «نېمە قىلدىم؟ سېنىڭ قېشىڭغا كەلگەن كۈندىن تارتىپ بۇ كۈنگىچە قۇلۇڭدا نېمە تاپتىڭىكى، مېنىڭ خوجام پادىشاھنىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن سوقۇشقىلى بارمىغايىمەن» دېدى. ⁹ ئاكىش جاۋاب بېرىپ، داۋۇدقا ئېيتتى: «كۆزلىرىمدە خۇدانىڭ بىر پەرىشتىسىدەك ياخشى ئىكەنلىكىڭنى بىلىمەن. لېكىن فىلىستىنىيەلەرنىڭ سەردارلىرى: < بىز بىلەن جەڭگە چىقمىسۇن > دەپ ئېيتتى. ¹⁰ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەتە سەھەر ئۆز خوجاڭنىڭ سەن بىلەن كەلگەن خىزمەتكارلىرىنى ئۆزۈڭ بىلەن ھەمراھ قىلىپ، سەھەر يورۇق بولغىنىدا چىقىپ كەتكىن» دېدى. ¹¹ داۋۇد ئۆز كىشىلەر بىلەن ئەتىگەندە فىلىستىنىيەلەرنىڭ يۇرتىغا بارماق ئۈچۈن سەھەر قوپتى. لېكىن فىلىستىنىيەلەر يىزرەئەلگە چىقتى.

داۋۇد زىقلاغىنى ئوتتا كۆيدۈرگەن ئامالەكىيلەردىن ئۆچ ئالىدۇ

30 ¹ داۋۇد ئۈچىنچى كۈندە زىقلاغقا يەتكەندە، مانا ئامالەكىيلەر جەنۇب تەرىپىگە كېلىپ زىقلاغقا ھۇجۇم قىلىپ، زىقلاغنى تارمار قىلىپ، ئوتتا كۆيدۈرگەندى. ² ھېچ كىشىنى، خاھى چوڭ، خاھى كىچىكىنى ئۆلتۈرمەي، ئانداكى خوتۇنلارنى ئەسر قىلىپ ئېلىپ

كېتىپ، ئۆز يولىغا يانغانىدى. ³ ئەمما داۋۇد ئۆز كىشىلىرى بىلەن شەھەرگە كېلىپ، ئۇنى ئوتتا كۆيدۈرۈلۈپ، خوتۇنلار، ئوغۇللار بىلەن قىزلىرىنىڭ ئەسىر بولۇپ كەتكىنىنى كۆرگەندە، ⁴ داۋۇد ئۆزى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان خەلق يەنە يىغىلغىلى تاقىتى قالمىغۇچە يىغلاپ تۇردى. ⁵ داۋۇدنىڭ ئىككى خوتۇنى يىزرە ئەللىك ئاخىنوئام بىلەن كارمەللىك نابالنىڭ خوتۇنى بولغان ئابىگايىلمۇ ئەسىر بولغانىدى. ⁶ لېكىن داۋۇد چوڭ بىر تەڭلىككە چۈشتى، چۈنكى خەلقنىڭ ھەممىسى ھەربىرى ئۆز ئوغۇللىرى ۋە قىزلىرى ئۈچۈن ئۇنداق خاپا بولغان ئىدىكى، خەلق: «ئۇنى چالما-كېسەك قىلايلى» دەپ مەسلىھەت قىلىشتى. ئەمما داۋۇد ئۆز تەڭرىسى خۇداۋەندە بىلەن قۇۋۋەتلەندى.

⁷ داۋۇد ئاخىمالىكىنىڭ ئوغلى ئابىاتار كاھىنغا: «ئېغۇدنى ئېلىپ كەلگىن» دەپ ئېيتتى. ئابىاتار داۋۇدقا ئېغۇدنى ئېلىپ كەلگەندە، ⁸ داۋۇد خۇداۋەندىدىن سورىدىكى: «بۇ تالىغۇچىلارنى قوغلايمۇ؟ ئۇلارنى يېتىپ تۇتمەنمۇ؟» ئۇ ئۇنىڭغا: «قوغلىغىن. شەكسىز يېتىپ بېرىپ ھەممىسىنى ياندۇرۇۋالسىن» دەپ ئېيتتى. ⁹ داۋۇد ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئالتە يۈز ئادەم بېرىپ، بېسور دەرياسىغا يېتىپ كەلگەندە بەزى كىشىلەر قويۇلۇپ ئاندا قالدى. ¹⁰ لېكىن داۋۇد تۆت يۈز ئادەم بىلەن قوغلاپ تۇردى. چۈنكى ئىككى يۈز ئادەم ھېرىپ كېتىپ، بېسور دەرياسىدىن ئۆتەلمەي، كەينىدە قالغانىدى.

¹¹ ئۇلار سەھرادا بىر مىسىرلىق ئادەمنى تېپىپ، داۋۇدنىڭ قېشىغا كەلتۈرۈپ، بېسۇن دەپ، ئۇنىڭغا نان بېرىپ، سۇمۇ ئىچۈرۈپ، ¹² بىر پارچە ئەنجۈر توقچى بىلەن ئىككى ساپاق كىشىمىش بەرسە، ئۇ يەپ ئۇنىڭ جېنى تىرىلدى. ئۇ ئۆزى ئۈچ كېچە-كۈندۈز نان يېمەي، سۇمۇ ئىچمىگەندى. ¹³ داۋۇد ئۇنىڭدىن: «كىمنىڭكى بولۇپ، نە يەردىن ئىكەنسىن؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئېيتتى: «مەن مىسىرلىق يىگىت بولۇپ، بىر ئامالەكى ئادەمنىڭ قۇلىدۇرمەن. لېكىن مەن ئۈچ كۈن ئىلگىرى كېسەل بولغاندا خوجام مېنى تاشلىدى. ¹⁴ بىز بولساق كىرىتتەلەرنىڭ يۇرتىنىڭ جەنۇب تەرىپىگە كىرىپ، يەھۇداغا تەۋە زېمىنغا داخىل بولۇپ، كالىبىنىڭ زېمىنىنىڭ جەنۇب تەرىپىگىمۇ كىرىپ سوقۇشۇپ، زىقلاغىنى ئوتتا كۆيدۈرگەن ئىدۇق» دېدى. ¹⁵ داۋۇد ئۇنىڭدىن: «مېنى ئۇ تالىغۇچىلارغا باشلاپ بارامسەن؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئېيتتىكى: «خۇدا بىلەن ماڭا: < مەن سېنى ئۆلتۈرمەي، سېنى خوجاڭغىمۇ تۇتۇپ بەرمىمەن > دەپ قەسەم قىلساڭ، سېنى ئۇ تالىغۇچىلارغا باشلاپ باراي» دېدى. ¹⁶ ئۇنى ئۇ يەرگە باشلاپ بارغاندا، مانا ئۇلار پۈتۈن ئۇ يەردە يېيىلىپ، يەپ-ئىچىپ، فىلىستىنلەرنىڭ يۇرتى بىلەن يەھۇدا يۇرتىدىن ئالغان چوڭ ئولجىدىن خۇش بولۇپ، ئۇسسۇل ئويناپ تۇرىدۇ.

¹⁷ ئەمما داۋۇد كەچقۇرۇندىن تارتىپ يەنە بىر كۈننىڭ ئاخىشىغىچە ئۇلارنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ تۇردى. تۈگىگە مىنىپ قاچقان تۆت يۈز يىگىتتىن باشقا ھېچبىر ئادەم قۇتۇلمىدى. ¹⁸ داۋۇد ئامالەكىلەر ئالغان ھەممە نەرسىنى ياندۇرۇۋېلىپ، ئۆز ئىككى خوتۇنىنى ھەم داۋۇد قۇتقۇزۇپ ئازاد قىلدى. ¹⁹ ھېچكىم، خاھى كىچىك، خاھى چوڭ، خاھى، ئوغۇل، خاھى قىز كەم قالماي، ئولجا بىلەن ئۇلار ئېلىپ كەتكەن نەرسىلەردىن ھەم ھېچنېمە كېمەيمەي، داۋۇد ھەممىسىنى

ياندۇرۇۋالدى. ²⁰ ئۇلار داۋۇد ئالغان ھەممە قوي، كالىلارنى باشقا مالنىڭ ئالدىدا ھەيدەپ: «بۇ داۋۇدنىڭ ئولجىسىدۇر» دەپ ئېيتتى.

²¹ داۋۇد ئۇ ھېرىپ كېتىپ ئۆزى بىلەن بارالماي، بېسور دەرياسىنىڭ بويىدا قويۇپ كەتكەن ئىككى يۈز ئادەمنىڭ قېشىغا يېتىپ كەلگەندە، ئۇلار داۋۇد ۋە ئۇنىڭ بىلەن كەلگەن خەلقنىڭ ئالدىغا چىقتى. داۋۇد خەلقنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇلارغا سالام قىلدى. ²² لېكىن داۋۇد بىلەن بارغانلارنىڭ ئارىسىدا بولغان ھەممە يامان ئادەملەر قويۇپ: «بۇلار بىز بىلەن بارمىغاندىن كېيىن بىز ياندۇرۇۋالغان ئولجىدىن ئۇلارغا ھېچنېمە بەرمەيلى. ئەمما ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئۆز خوتۇن بالىلىرىنى ئېلىپ كەتسۇن» دېدى. ²³ ئۇ ۋاقىت داۋۇد ئېيتتى: «ئەي بۇرادەرلەر، بىزنى ساقلاپ، ئۈستىمىزگە كەلگەن تالىغۇچىلارنى قوللىمىزغا تاپشۇرغان خۇداۋەندە بىزگە بەرگەن مالنى ئۇنداق قىلماڭلار. ²⁴ بۇ ئىش توغرىسىدا سىلەرگە كىم قۇلاق سالىدۇ؟ سوقۇشقا بارغاننىڭ تېگىشلىكى قانداق بولسا، ئەسۋابىلار بىلەن قالغاننىڭ تېگىشلىكىمۇ ئۇنداق بولسۇن. ئۇلار تەڭ بولۇشۇۋالسۇن» دېدى. ²⁵ ئۇ كۈندىن تارتىپ بۇ كۈنگىچىلىك بولۇپ تۇرغاندەك، شۇنى ئىسرائىلدا قائىدە ۋە قانۇن قىلىپ قويدى.

داۋۇد يەھۇدا ئاقساللىرىغا ئولجىدىن بىر تارتۇق ئەۋەتىدۇ

²⁶ داۋۇد زىقلاققا يېنىپ كەلگەندە ئولجىدىن دوستلىرى بولغان يەھۇدا ئاقساللىرىغا ئەۋەتىپ: «مانا خۇداۋەندىنىڭ دۈشمەنلىرىدىن ئالغان ئولجىدىن سىلەرگە بىر تارتۇق بۇدۇر» دەپ ئېيتقۇزدى. ²⁷ ئۇ ھەم بەيتەلدىكىلەرگە، جەنۇبىي راموتتىكىلەرگە ۋە ياتتىردىكىلەرگە ئەۋەتتى. ²⁸ ھەم ئاروئەردىكىلەرگە، سىموتتىكىلەرگە ۋە ئەشتەموئادىكىلەرگە، ²⁹ ھەم راھىلدىكىلەرگە، يەراخىمىيەلىيلارنىڭ شەھىرىدە بولغانلارغا ۋە قېنىيلارنىڭ شەھەرلىرىدە بولغانلارغا، ³⁰ ھەم خورماھتىكىلەرگە، كور-ئاشاندىكىلەرگە ۋە ئاتاكتىكىلەرگە، ³¹ ھەم خېبروندىكىلەرگە ۋە داۋۇد ئۆز ئادەملىرى بىلەن ئايلىنىپ يۈرگەن ھەممە يەردىكى ئاقساللارغا تارتۇق ئەۋەتتى.

شائۇلنىڭ ئۆلۈمى

31 ¹ فىلىستىنىيەلەر ئىسرائىل بىلەن جەڭ قىلىشتى. ئەمما ئىسرائىل ئادەملىرى فىلىستىنىيەلەرنىڭ ئالدىدىن قېچىپ، گىلبوئا تېغىدا قىرىپ تاشلاندى. ² ئۇ ۋاقىت فىلىستىنىيەلەر شائۇلغا ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىغا قاتتىق ھۇجۇم قىلدى. فىلىستىنىيەلەر بولسا شائۇلنىڭ ئوغۇللىرى يوناتان، ئابىناداب، مەلكىشۇئانى ئۆلتۈرۈپ قويدى. ³ سوقۇش شائۇلغا قاتتىق بولۇپ، يا ئاتقۇچىلار ئۇنىڭ ئۈستىگە كەلگەندە يا ئاتقۇچىلاردىن تولا قورقتى. ⁴ ئۇ ۋاقىت شائۇل ئۆز ياراغ كۆتۈرگۈچىسىگە: «قىلىچىڭنى سۇغۇرۇپ مېنى سايغىن.

بۇ خەتنىسىزىلەر كېلىپ مېنى سېيىپ خارلىمىسۇن» دەپ ئېيتتى. لېكىن ئۇنىڭ ياراغ كۆتۈرگۈچىسى تولا قورقۇپ ئۈنمىدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن شائۇل قىلىچنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلىدى. ⁵ ياراغ كۆتۈرگۈچى شائۇلنىڭ ئۆلگىنىنى كۆرگەندە ئۇ ھەم ئۆزىنى قىلىچنىڭ ئۈستىگە تاشلاپ، شائۇل بىلەن ئۆلدى. ⁶ ئۇ كۈندە شائۇلنىڭ ئۆزى بىلەن ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى ئۆلۈپ، ياراغ كۆتۈرگۈچىسى بىلەن ھەممە ئادەملىرىمۇ بىللە ئۆلدى.

⁷ ۋادىنىڭ يەنە بىر تەرىپىدىكى بىلەن ئىئورداننىڭ ئۇ بىر تەرىپىدىكى ئىسرائىلىيلار ئۆزى ئىسرائىل كىشىلىرى قېچىپ، شائۇل بىلەن ئوغۇللىرىنىڭ ئۆلگىنىنى ئاڭلىغاندا شەھەرلەرنى تاشلاپ قاچتى. قاچسا، فىلىستىنىيلەر كېلىپ ئاندا ئۆلتۈرۈۋالدى. ⁸ ئەتىسى فىلىستىنىيلەر ئۆلتۈرۈلگەنلەرنى تالىغىلى كەلگەندە گىلبوئا تېغىدا شائۇل بىلەن ئوغۇللىرىنىڭ ئۆلۈكلىرىنى تېپىپ، ⁹ ئۇنىڭ بېشىنى كېسىپ، ياراغلىرىنى سالدۇرۇپ، فىلىستىنىيلەرنىڭ يۇرتىنىڭ ھەر تەرىپىگە ئەۋەتىپ، ئۆز بۇتخانىلىرىدا ۋە خەلقنىڭ ئارىسىدا بۇ خۇش خەۋەرنى بايان قىلدى. ¹⁰ ئۇنىڭ ياراغلىرىنى ئاشتاروت بۇتخانىسىدا سېلىپ، ئۆلۈكىنى بەيت-شېئاننىڭ سېپىلىگە ئېسىپ قويدى.

¹¹ يابەش گىلبىياتا ئۆلتۈرگۈچىلار فىلىستىنىيلەرنىڭ شائۇلغا نېمە قىلغىنىنى ئاڭلىغاندا، ¹² ھەممە باتۇر ئادەملەر قوپۇپ، پۈتۈن كېچىدە مېڭىپ، شائۇل بىلەن ئوغۇللىرىنىڭ ئۆلۈكلىرىنى بەيت-شېئاننىڭ سېپىلىدىن چۈشۈرۈپ، يابەشكە ئېلىپ بېرىپ ئاندا كۆيدۈردى. ¹³ ئاندىن ئۇلارنىڭ سۆڭەكلىرىنى يابەشتە بىر يۇلغۇننىڭ تۈۋىدە دەپنە قىلىپ، يەتتە كۈن روزا تۇتتى.